STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 33457
25 september 2026

Regeling van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 24 september 2026, nr. 2026-0000430874, houdende regels in verband met de verstrekking van de Nederlandse identiteitskaart (Regeling Nederlandse identiteitskaart) [KetenID WGK026112]

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Gelet op de artikelen 3, tweede lid, 7 en 41, tweede lid, van de Wet op de Nederlandse identiteitskaart en de artikelen 4, derde lid, 6, eerste lid, 7, tweede lid, 9, eerste lid, 12, derde lid, 13, tweede lid, 14, derde lid, 15, eerste lid, en 26 van het Besluit Nederlandse identiteitskaart;

Besluit:

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:
aanvraag-informatieformulier: door de Minister van Buitenlandse Zaken voorgeschreven formulier, dat bestemd is voor het opmaken van een aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart;
aanvraagnummer: nummer dat voorgedrukt is op het foto- en handtekeningformulier;
aanvraagstation: door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aangewezen apparatuur en programmatuur voor het ondersteunen van het aanvraag- en uitgifteproces van Nederlandse identiteitskaarten;
aanvraagstationlocatie: locatie waar de bevoegde autoriteit met inachtneming van artikel 86 één of meerdere aanvraagstations heeft geplaatst;
aanvraagsysteem reisdocumenten: geheel van apparatuur, programmatuur, opslagmedia en overige materialen, waarvan door de bevoegde autoriteit gebruik wordt gemaakt bij de aanvraag, verstrekking, uitreiking en registratie van reisdocumenten en Nederlandse identiteitskaarten;
administratienummer: administratienummer als bedoeld in artikel 4.9 van de Wet basisregistratie personen, dan wel in de artikelen 10 en 11 van de Wet basisadministraties persoonsgegevens BES;
besluit: Besluit op de Nederlandse identiteitskaart;
bestelkantoor: plaatselijke kantoor van de distributeur;
besteller: werknemer in dienst bij de distributeur, die belast is met de feitelijke aflevering van de documenten en overige materialen;
dienststempel: stempel die is voorzien van het gemeentewapen, het wapen van het openbaar lichaam, het Rijkswapen dan wel het wapen van de tot verstrekking bevoegde autoriteit;
distributeur: bedrijf dat zorg draagt voor de distributie van Nederlandse identiteitskaarten, identificatiekaarten en overige materialen die door de leverancier worden geleverd;
foto- en handtekeningformulier: daartoe door de leverancier beschikbaar gestelde formulier dat bestemd is voor het opnemen van de foto en de handtekening, bedoeld in artikel 22, eerste en tweede lid;
identificatiekaart: document als bedoeld in artikel 68, waarmee op elektronische wijze toegang kan worden verkregen tot het reisdocumentenstation en de daarin opgeslagen programmatuur en gegevens;
ingezetene: ingezetene als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel f, van de Wet basisregistratie personen, dan wel artikel 1, onderdeel h, van de Wet basisadministraties persoonsgegevens BES;
leverancier: bedrijf dat in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties belast is met het verrichten van een of meerdere diensten die verband houden met de verstrekking van Nederlandse identiteitskaarten, waaronder de vervaardiging en levering van Nederlandse identiteitskaarten en identificatiekaarten;
mobiel vingerafdrukopname-apparaat: door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aangewezen mobiele apparatuur en bijbehorende programmatuur voor het opnemen van vingerafdrukken;
Nederlandse-identiteitskaartenadministratie: in het reisdocumentenstation en op andere wijze bij de bevoegde autoriteit opgeslagen gegevens met betrekking tot aangevraagde en uitgereikte Nederlandse identiteitskaarten;
openbare lichamen: openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba;

register vermiste of vervallen reisdocumenten: register als bedoeld in artikel 4a van de Paspoortwet;
reisdocumentenadministratie: in het reisdocumentenstation en op andere wijze bij de bevoegde autoriteit opgeslagen gegevens met betrekking tot aangevraagde en uitgereikte reisdocumenten;
reisdocumentenmodule: apparatuur en programmatuur, waarmee de bevoegde autoriteit bij de aanvraag en uitreiking gegevens uitwisselt met het reisdocumentenstation en de basisadministratie;
reisdocumentenstation: door de leverancier beschikbaar gestelde apparatuur en programmatuur, waarin gegevens met betrekking tot aangevraagde en uitgereikte reisdocumenten en Nederlandse identiteitskaarten worden verwerkt en gearchiveerd en waarmee de gegevensuitwisseling tussen de bevoegde autoriteit en de leverancier plaatsvindt (reisdocumentenaanvraag- en archiefstation);
standaardclausule: clausule waarvan de tekst in bijlage A is opgenomen en die door de leverancier dan wel de bevoegde autoriteit in de Nederlandse identiteitskaart wordt aangebracht;
transporteur: bedrijf dat, in voorkomende gevallen met inschakeling van tussenpersonen, zorg draagt voor de distributie van Nederlandse identiteitskaarten, identificatiekaarten en overige materialen tussen het Ministerie van Buitenlandse Zaken en de bevoegde autoriteiten in de openbare lichamen;
uitgiftelocatie: locatie bij een bevoegde autoriteit waar de aanvragen aan de leverancier worden verzonden en de documenten en overige materialen door de distributeur worden afgeleverd.

§ 2. Modellen

Artikel 2. Modellen

1. Met betrekking tot de in artikel 2, eerste lid, van de wet genoemde identiteitskaarten worden van de volgende documenten in deze regeling de navolgende modellen vastgesteld:
   a. Nederlandse identiteitskaart: model Nederlandse identiteitskaart, dat is opgenomen in bijlage D;
   b. vervangende Nederlandse identiteitskaart: model vervangende Nederlandse identiteitskaart, dat is opgenomen in bijlage E.

2. In de modellen, genoemd in het eerste lid, onderdeel a, is een machineleesbare strook en een door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ondertekende chip opgenomen.

§ 3. Basisregister reisdocumenten

Artikel 3. Statusgegevens

Gegevens die betrekking hebben op de status van een Nederlandse identiteitskaart zijn:
a. in aanvraag;
b. geldig;
c. ongeldig, met inbegrip van de reden van ongeldigheid;
d. definitief aan het verkeer onttrokken.

Artikel 4. Statusgegevens publiek identificatiemiddel

Gegevens die betrekking hebben op de status van de Nederlandse identiteitskaart als publiek identificatiemiddel zijn:
a. uitgereikt;
b. geactiveerd;
c. geblokkeerd;
d. ingetrokken.

Artikel 5. Aanlevering gegevens

Degene die op grond van deze regeling gegevens verstrekt ten behoeve van de reisdocumentenadministratie, het register vermiste of vervallen reisdocumenten of de basisadministratie, verstrekt deze gegevens, met uitzondering van vingerafdrukken, gezichtsopname en handtekening, eveneens aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ten behoeve van het basisregister reisdocumenten.

§ 4. Register paspoortsignaleringen

Artikel 6. Administratie kennisgevingen uit register

1. De tot verstrekking dan wel inhouding bevoegde autoriteiten, bedoeld in de artikelen 15 en 35 van de wet, dragen er zorg voor dat de administratie, bedoeld in artikel 14, vierde en vijfde lid, van de wet, te allen tijde de naam, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats bevat van de personen ten aanzien van wie zij op grond van de wet bevoegd zijn tot verstrekking dan wel inhouding.

2. De administratie, bedoeld in het eerste lid, is op naam toegankelijk en kan desgewenst worden gevoerd door het bewaren en raadplegen van de regelmatig toegezonden signaleringslijst en de tussentijdse aanvullingen daarop.

§ 5. Aanwijzing en verwijzing

Artikel 7. Aangewezen gemeenten

1. Als gemeenten als bedoeld in de artikelen 6, eerste lid, onderdeel a, en 9, eerste lid, onderdeel a, van het besluit, worden aangewezen Aalten, Bergen op Zoom, Bergeijk, Breda, Echt-Susteren, Enschede, 's-Gravenhage, Haarlemmermeer, Heerlen, Maastricht, Montferland, Nijmegen, Oldambt, Sluis en Venlo.

2. Als gemeenten als bedoeld in de artikelen 6, eerste lid, onderdeel b, en 9, eerste lid, onderdeel b, van het besluit, worden aangewezen Almelo, Alphen aan den Rijn, Arnhem, Dijk en Waard, Dordrecht, 's-Gravenhage, Haarlemmermeer, Horst aan de Maas, Krimpen aan den IJssel, Land van Cuijk, Leeuwarden, Lelystad, Middelburg, Nieuwegein, Noordenveld, Roermond, Rotterdam, Sittard-Geleen, Soest, Stichtse Vecht, Vught, Zaanstad, Zutphen en Zwolle.

Artikel 8. Verwijzing

De burgemeester die niet bevoegd is tot het in ontvangst nemen van de aanvraag verwijst de betrokken persoon terstond naar de burgemeester die ingevolge artikel 15 van de wet en artikel 6 van het besluit daartoe wel bevoegd is.

HOOFDSTUK 2. AANVRAAGPROCEDURE

§ 1. Algemeen

Artikel 9. Opmaken aanvraag

1. De burgemeester of de gezaghebber neemt de gegevens voor de aanvraag van een Nederlandse identiteitskaart op met behulp van de reisdocumentenmodule en het aanvraagstation.

2. De Minister van Buitenlandse Zaken neemt de foto, vingerafdrukken en handtekening van de aanvrager op met behulp van het aanvraagstation. Bij het opmaken van een aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart kan, in nader door de Minister van Buitenlandse Zaken te bepalen gevallen, gebruik worden gemaakt van een daartoe bestemd aanvraag-informatieformulier.

3. In de aanvraag wordt de in artikel 76, vijfde lid, bedoelde locatiecode, behorende bij de uitgiftelocatie, vermeld.

4. In de aanvraag wordt aangegeven op welk model Nederlandse identiteitskaart deze betrekking heeft.

5. In de aanvraag wordt het aanvraagnummer vermeld.

Artikel 10. Vaststelling identiteit aanvrager

1. Ter uitvoering van artikel 4, eerste lid, van het besluit wordt voor de vaststelling van de identiteit geen gebruikgemaakt van de in de reisdocumentenadministratie opgenomen gegevens behorende bij een eerder aan betrokkene uitgereikt nooddocument als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f, van de Paspoortwet.

2. Indien de in artikel 4, eerste lid, van het besluit bedoelde gegevens berusten bij een andere autoriteit, dan wordt deze verzocht om kosteloze verstrekking van een afschrift van de gevraagde gegevens uit de reisdocumentenadministratie. In de aanvraag wordt vermeld bij welke autoriteit de gegevens zijn opgevraagd.

3. Bij een gericht onderzoek als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van het besluit worden tevens nadere identificerende vragen gesteld.

4. De aanvrager aan wie niet eerder een Nederlands reisdocument of een Nederlandse identiteitskaart is verstrekt, overlegt bij zijn aanvraag andere identiteitsdocumenten die voorzien zijn van zijn foto en handtekening. Indien hij dergelijke documenten niet kan overleggen, is artikel 4, tweede lid, van het besluit van overeenkomstige toepassing.

5. In de aanvraag wordt vermeld dat de identiteit van de aanvrager is vastgesteld en met welke documenten of andere bewijsstukken de identiteitsvaststelling heeft plaatsgevonden.

Artikel 11. Vaststelling identiteit niet-ingezeten aanvrager

1. Indien onvoldoende zekerheid bestaat over de juistheid van de door de aanvrager gedane mededeling dat hij geen ingezetene is, dan wel over de identiteit of de nationaliteit van de aanvrager, wordt de betrokken persoon, indien deze op korte termijn over een Nederlandse identiteitskaart moet beschikken, doorverwezen naar een autoriteit die bevoegd is tot de verstrekking van nooddocumenten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder f, van de Paspoortwet.

2. De vaststelling van de identiteit en de nationaliteit van de echtgenoot, echtgenote of geregistreerd partner dan wel de gewezen echtgenoot, echtgenote of geregistreerd partner van de aanvrager, respectievelijk van een wettelijke vertegenwoordiger die een verklaring van toestemming moet overleggen, geschiedt op de in het eerste lid en artikel 4 van het besluit vermelde wijze, voor zover de betrokken persoon geen ingezetene is.

Artikel 12. Persoonsgegevens aanvrager

1. In de aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart worden de volgende persoonsgegevens van de aanvrager vermeld:
   a. geslachtsnaam en voornamen;
   b. geboortedatum en geboorteplaats;
   c. adres en woonplaats;
   d. geslacht;
   e. nationaliteit;
   f. lengte.

2. De burgemeester of de gezaghebber verifieert de in het eerste lid, onderdeel a tot en met e, bedoelde gegevens in de basisadministratie waarin de aanvrager als ingezetene is ingeschreven.

3. De geslachtsnaam omvat tevens de voorvoegsels en adellijke titels, de voornaam omvat tevens de adellijke predicaten. Op verzoek van de aanvrager kan de vermelding van adellijke titels en predicaten achterwege blijven.

4. Indien alleen een naam, voornaam of een roepnaam bekend is, wordt deze als geslachtsnaam beschouwd.

5. Indien de naam van de geboorteplaats niet kan worden ontleend aan de basisadministratie waarin de aanvrager als ingezetene is ingeschreven, wordt de naam vermeld zoals deze is opgenomen in zijn geboorteakte. In alle andere gevallen wordt de naam gevolgd zoals deze luidde ten tijde van de geboorte van de aanvrager, waarbij zoveel mogelijk de Nederlandse schrijfwijze wordt gebruikt. Indien de geboorteplaats niet kan worden vastgesteld, blijft de vermelding daarvan in de aanvraag achterwege. Het vermelden van het land achter de geboorteplaats is slechts toegestaan op verzoek van de aanvrager die aantoont daarbij een zwaarwegend belang te hebben en voor zover de Nederlandse identiteitskaart daartoe voldoende ruimte bevat.

6. De geboortedatum omvat de dag, de maand en het jaar. Van vermelding van de dag, de maand en het jaar kan worden afgezien, voor zover deze niet bekend zijn.

7. In de aanvraag wordt, indien de aanvrager een burgerservicenummer heeft, het burgerservicenummer vermeld en indien de aanvrager een administratienummer heeft, het administratienummer vermeld, waaronder de aanvrager is ingeschreven in de basisadministratie.

Artikel 13. Gegevens derden

In de aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart worden, voor zover de identiteitskaart ruimte bevat voor vermelding van deze gegevens, tevens de geslachtsnaam van de huidige echtgenoot, echtgenote of geregistreerd partner, dan wel van de laatste gewezen echtgenoot, echtgenote of geregistreerd partner, alsmede de burgerlijke staat op het moment van de aanvraag vermeld, indien de aanvrager om opneming van deze gegevens in de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart verzoekt.

Artikel 14. Bezit andere reisdocumenten

Van de door de aanvrager overgelegde Nederlandse of buitenlandse reisdocumenten, dan wel van de

door hem overgelegde Nederlandse identiteitskaart die op zijn naam is gesteld, dan wel van de door de aanvrager overgelegde buitenlandse reisdocumenten waarin hij wordt vermeld, wordt het documentnummer, de datum waarop de geldigheid van het document eindigt en de autoriteit die het document heeft verstrekt, in de aanvraag vermeld.

Artikel 15. Aanvraag bij mogelijke fraude, vermissing of inname

1. Indien zijn eerder uitgereikte Nederlandse identiteitskaart mogelijk voorwerp is van fraude, is vermist of op andere gronden dan ingevolge de wet door een daartoe bevoegde autoriteit is ingenomen, kan de aanvrager een aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart indienen, indien hij de vermissing, mogelijke fraude, onderscheidenlijke inname, overeenkomstig artikel 52 meldt of heeft gemeld.

2. In de aanvraag worden vermeld:
   a. mogelijke fraude, de vermissing, of inname op andere gronden dan ingevolge de wet,
   b. het nummer van de desbetreffende Nederlandse identiteitskaart en de autoriteit die het heeft verstrekt, en
   c. de datum waarop de in artikel 52, tweede tot en met zesde lid, bedoelde schriftelijke dan wel elektronische verklaringen, zijn afgelegd.

3. Indien een gegeven als bedoeld in het tweede lid, onderdelen b of c, niet voorhanden is, wordt hiernaar een gericht onderzoek ingesteld.

Artikel 16. Pasfoto

1. Bij het indienen van een aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart wordt een pasfoto overgelegd die een goedgelijkend beeld van de aanvrager geeft.

2. De overgelegde pasfoto voldoet aan de acceptatiecriteria van de in bijlage C opgenomen fotomatrix.

3. In afwijking van het tweede lid kan een pasfoto worden geaccepteerd indien de aanvrager heeft aangetoond dat godsdienstige of levensbeschouwelijke redenen zich verzetten tegen het niet bedekken van het hoofd.

4. In afwijking van het tweede lid kan een pasfoto worden geaccepteerd indien op grond van objectief vast te stellen fysieke of medische redenen, door de aanvrager niet kan worden voldaan aan alle in de fotomatrix opgenomen acceptatiecriteria. Bij gerede twijfel aan de medische redenen kan van de aanvrager worden verlangd, dat deze daartoe een door een bevoegde arts of medische instelling ondertekende verklaring overlegt.

5. In afwijking van het tweede lid kan een pasfoto van een aanvrager die de leeftijd van zes jaar nog niet heeft bereikt worden geaccepteerd, indien de foto voldoet aan de in de fotomatrix voor die leeftijdscategorie opgenomen minimumvereisten.

Artikel 17. Vingerafdrukken

1. Bij het indienen van een aanvraag voor een Nederlandse identiteitskaart worden de afdrukken van twee vingers van de aanvrager opgenomen, tenzij van het opnemen van vingerafdrukken wordt afgezien op grond van artikel 7 van het besluit.

2. Bij een aanvrager als bedoeld in het eerste lid, eerste zin, worden platte afdrukken van de linker- en rechterwijsvinger opgenomen voor opslag in de Nederlandse identiteitskaart. Indien de kwaliteit van de vingerafdrukken van de wijsvingers onvoldoende is, worden platte afdrukken van de middelvingers, ringvingers of duimen opgenomen.

3. Indien van slechts één vinger de afdruk van voldoende kwaliteit kan worden opgenomen, wordt uitsluitend de afdruk van die vinger opgenomen.

4. Bij gerede twijfel of het fysiek dan wel als gevolg van een tijdelijke verhindering onmogelijk is om twee vingerafdrukken op te nemen, kan van de aanvrager worden verlangd, dat deze daartoe een door een bevoegde arts of medische instelling ondertekende verklaring overlegt.

5. Indien van de aanvrager geen vingerafdrukken worden opgenomen, wordt in de aanvraag de reden voor het niet opnemen vermeld.

Artikel 18. Onbekwaamheid plaatsen handtekening

Indien de persoon aan wie de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart moet worden verstrekt door leeftijd of een handicap niet in staat is zijn handtekening te plaatsen, wordt daarvan in de aanvraag melding gemaakt.

§ 2. Aanvraag ten behoeve van handelingsonbekwame

Artikel 19. Overleggen verklaring van toestemming

1. De verklaring van toestemming, bedoeld in de artikelen 22 en 23 van de wet, wordt schriftelijk overgelegd.

2. In de verklaring van toestemming worden tevens de naam en de handtekening vermeld van degene die de aanvraag ten behoeve van een handelingsonbekwame indient.

3. Indien gebruik wordt gemaakt van het aanvraag-informatieformulier kan voor het overleggen van de verklaring van toestemming worden volstaan met het ondertekenen of medeondertekenen van dat formulier door degenen die het gezag over de minderjarige uitoefenen.

4. In de aanvraag wordt melding gemaakt van de overlegging van de betreffende verklaring van toestemming.

Artikel 20. Vaststelling identiteit en bevoegdheid van degene die gezag uitoefent of curator

1. Op de procedure voor het verkrijgen van de nodige zekerheid over de identiteit van degene die het gezag over de minderjarige uitoefent of van de curator is artikel 4 van het besluit van overeenkomstige toepassing.

2. Indien degene die een verklaring van toestemming moet afgeven niet in persoon verschijnt, kan de aanvraag slechts in behandeling worden genomen indien uit de overgelegde schriftelijke verklaring van toestemming en eventuele andere overgelegde stukken met de nodige zekerheid kan worden afgeleid dat de verklaring van toestemming van de betreffende persoon afkomstig is.

3. Voor het verkrijgen van de nodige zekerheid over de bevoegdheid tot het afgeven van de verklaring van toestemming van degene die het gezag over de minderjarige uitoefent of van de curator wordt gebruikgemaakt van de door de betreffende persoon overgelegde stukken en, indien de aanvraag plaatsvindt bij een burgemeester of gezaghebber, de omtrent het gezag of de curatele in de basisadministratie opgenomen gegevens.

4. Indien onzekerheid bestaat over de bevoegdheid van degene die het gezag over de minderjarige uitoefent of van de curator wordt daarnaar een gericht onderzoek ingesteld.

§ 3. Opdracht tot spoedlevering

Artikel 21. Opdracht tot spoedlevering

1. De aanvrager kan de burgemeester verzoeken om een versnelde uitreiking van de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart, niet zijnde een vervangende Nederlandse identiteitskaart.

2. Indien de aanvrager verzoekt om de versnelde uitreiking van de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart, wordt in de aanvraag voor de Nederlandse identiteitskaart een vermelding opgenomen waaruit blijkt dat het een opdracht tot spoedlevering betreft.

3. Bij een opdracht tot spoedlevering draagt de burgemeester er zorg voor dat de aanvraag nog dezelfde dag vóór 16.00 uur de leverancier bereikt, opdat de uit te reiken Nederlandse identiteitskaart de daaropvolgende werkdag op het reguliere tijdstip, doch uiterlijk 16.00 uur, op de uitgiftelocatie kan worden afgeleverd.

§ 4. Opnemen foto, vingerafdrukken en handtekening

Artikel 22. Opnemen foto, vingerafdrukken en handtekening

1. De daartoe aangewezen persoon vergelijkt nauwkeurig de overgelegde foto van de aanvrager dan wel van degene ten behoeve van wie de aanvraag wordt ingediend met de persoon die voor hem staat en brengt deze foto op de bestemde plaats in het foto- en handtekeningformulier aan.

2. De in het eerste lid bedoelde persoon ziet, behoudens in het in artikel 18 bedoelde geval, erop toe dat in het foto- en handtekeningformulier op de bestemde plaats de duidelijk leesbare handtekening wordt geplaatst van de aanvrager dan wel van de persoon ten behoeve van wie de aanvraag van de Nederlandse identiteitskaart wordt gedaan. In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van een aanvraag-informatieformulier, wordt dit formulier door de aanvrager ondertekend.

3. Het foto- en handtekeningformulier wordt door de in het eerste lid bedoelde persoon met gebruikmaking van het aanvraagstation gedigitaliseerd.

4. Het opnemen van de vingerafdrukken, bedoeld in artikel 17, geschiedt met gebruikmaking van het aanvraagstation.

5. Indien de aanvrager zijn aanvraag niet indient op de uitgiftelocatie of op de Nederlandse vertegenwoordiging, of indien bij de Nederlandse vertegenwoordiging waar het document wordt aangevraagd geen werkend aanvraagstation aanwezig is, kunnen zijn vingerafdrukken worden opgenomen met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat.

§ 5. Beslissing op aanvraag en vastlegging gegevens in reisdocumentenstation

Artikel 23. Niet in behandeling nemen aanvraag

1. Een aanvraag waarbij niet is voldaan aan artikel 4 van het besluit en de artikelen 9 tot en met 22 wordt niet in behandeling genomen.

2. De daartoe aangewezen persoon vermeldt in de aanvraag de verstrekkende autoriteit.

Artikel 24. Verwerking aanvraaggegevens

1. De daartoe door de burgemeester of de gezaghebber aangewezen persoon draagt zorg dat de aanvraaggegevens, genoemd in de artikelen 9 tot en met 15, 19 tot en met 21 en 23 in de reisdocumentenmodule en de foto, vingerafdrukken en handtekening in het aanvraagstation worden vastgelegd.

2. De daartoe door de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon draagt zorg dat de aanvraaggegevens, genoemd in de artikelen 9 tot en met 15, 19, 20 en 23, in het reisdocumentenstation en de foto, vingerafdrukken en de handtekening in het aanvraagstation worden vastgelegd.

3. Indien bij de aanvraag voor het opnemen van de vingerafdrukken gebruik is gemaakt van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat worden de gegevens uitsluitend verwerkt in een aanvraagstation dat zich op de uitgiftelocatie bevindt. Het mobiel vingerafdrukopname-apparaat wordt in het lokale netwerk van de uitgiftelocatie aangesloten, waarna de daarin vastgelegde vingerafdrukken door het aanvraagstation uit het mobiel vingerafdrukopname-apparaat worden opgehaald en samengevoegd met de ingevolge artikel 22, derde lid, gedigitaliseerde foto en handtekening.

4. De in het aanvraagstation en, indien de uitgevende instantie de burgemeester of de gezaghebber is, de in de reisdocumentenmodule vastgelegde gegevens worden verwerkt en doorgezonden naar het reisdocumentenstation.

5. Nadat de aanvraaggegevens zijn doorgezonden aan het reisdocumentenstation wordt, indien de daartoe aangewezen ambtenaar, met inachtneming van het bij of krachtens de wet bepaalde, heeft beslist dat de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart kan worden uitgereikt, in de aanvraag het feit van deze verstrekking vermeld. Indien de aanvraag is ingediend bij de Minister van Buitenlandse Zaken, wordt ook de datum van deze verstrekking en de datum waarop de geldigheidsduur van de uit te reiken Nederlandse identiteitskaart eindigt in de aanvraag vermeld.

6. Indien de aanvraaggegevens zijn doorgezonden aan het reisdocumentenstation, maar de beslissing op de aanvraag is aangehouden, worden de in het vierde lid genoemde gegevens in het reisdocumentenstation vastgelegd, voordat de verstrekking heeft plaatsgevonden.

HOOFDSTUK 3. VERZENDING AANVRAAGBESTAND EN LEVERING DOCUMENTEN

Artikel 25. Toevoegen foto, vingerafdrukken en handtekening aan aanvraag

De in het aanvraagstation vastgelegde foto, handtekening en vingerafdrukken worden met de aanvraaggegevens, bedoeld in artikel 24, samengevoegd tot een aanvraagbestand in het reisdocumentenstation.

Artikel 26. Verzenden aanvraagbestand

De daartoe aangewezen persoon zendt, nadat is vastgesteld dat de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart kan worden uitgereikt, het aanvraagbestand met gebruikmaking van het reisdocumentenstation naar de leverancier van de Nederlandse identiteitskaarten. Het te verzenden aanvraagbestand wordt met gebruikmaking van de aan hem toegekende identificatiekaart voorzien van een digitale handtekening.

Artikel 27. Plaatsing publiek identificatiemiddel

De leverancier geeft uitvoering aan artikel 2, eerste lid, van het besluit.

Artikel 28. In ontvangstneming in gemeenten

1. De Nederlandse identiteitskaarten en identificatiekaarten die bestemd zijn voor de gemeenten, worden in ontvangst genomen door een daartoe aangewezen persoon als bedoeld in artikel 71, eerste lid.

2. De in het eerste lid genoemde persoon toont de in artikel 71, tweede lid, bedoelde machtiging tot ontvangstneming van de burgemeester en legitimeert zich, op verzoek van de besteller, met een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

3. De aflevering van de zending vindt plaats op het voor de desbetreffende uitgiftelocatie afgesproken tijdstip. Bij aflevering kan de besteller worden verplicht zich te identificeren met een door de distributeur aan haar werknemers beschikbaar gestelde legitimatie.

4. Indien de persoon die de zending in ontvangst neemt zich desgevraagd niet of niet voldoende kan legitimeren dan wel onvoldoende zekerheid bestaat met betrekking tot zijn bevoegdheid om de zending in ontvangst te nemen, dan wel om enige andere reden door een handelen of nalaten van de bevoegde autoriteit een veilige aflevering op de uitgiftelocatie niet mogelijk is, draagt de besteller de zending niet over.

Artikel 29. In ontvangstneming in de openbare lichamen

1. De gepersonaliseerde Nederlandse identiteitskaarten en identificatiekaarten die bestemd zijn voor de openbare lichamen, worden in Nederland bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken afgeleverd.

2. De in het eerste lid bedoelde documenten worden door de transporteur afgeleverd bij de uitgiftelocatie in de openbare lichamen.

3. Op de uitgiftelocatie worden de in het eerste lid bedoelde documenten in ontvangst genomen door een daartoe aangewezen persoon als bedoeld in artikel 72, eerste lid, die zich legitimeert met een geldig identiteitsdocument.

4. De aflevering van de zending vindt plaats op het voor de desbetreffende uitgiftelocatie afgesproken tijdstip.

5. Indien de persoon die de zending in ontvangst neemt zich desgevraagd niet of niet voldoende kan legitimeren dan wel onvoldoende zekerheid bestaat met betrekking tot zijn bevoegdheid om de zending in ontvangst te nemen, dan wel om enige andere reden door een handelen of nalaten van de bevoegde autoriteit een veilige aflevering op de uitgiftelocatie niet mogelijk is, wordt de zending niet overgedragen.

Artikel 30. In ontvangstneming in Aruba, Curaçao en Sint Maarten

1. De gepersonaliseerde Nederlandse identiteitskaarten die bestemd zijn voor personen die in de basisadministratie van Aruba, Curaçao of Sint Maarten zijn ingeschreven en zijn aangevraagd bij de burgemeester van Haarlemmermeer op een vestiging van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten, worden in Nederland bij de burgemeester van Haarlemmermeer afgeleverd en in ontvangst genomen door een daartoe aangewezen persoon als bedoeld in artikel 71, eerste lid.

2. De in het eerste lid genoemde persoon toont de in artikel 71, tweede lid, bedoelde machtiging tot ontvangstneming van de burgemeester en legitimeert zich, op verzoek van de besteller, met een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

3. De aflevering van de zending bij de burgemeester van Haarlemmermeer vindt plaats op de afgesproken tijdstippen.

4. Indien de persoon die de zending in ontvangst neemt zich desgevraagd niet of niet voldoende kan legitimeren dan wel onvoldoende zekerheid bestaat met betrekking tot zijn bevoegdheid om de zending in ontvangst te nemen, dan wel om enige andere reden door een handelen of nalaten van de bevoegde autoriteit een veilige aflevering op de uitgiftelocatie niet mogelijk is, draagt de distributeur de zending niet over.

5. De in het eerste lid bedoelde documenten worden door de transporteur afgeleverd bij de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

6. Op de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten worden de in het eerste lid bedoelde documenten in ontvangst genomen door een daartoe aangewezen persoon als bedoeld in artikel 73, eerste lid, die zich legitimeert met een geldig identiteitsdocument.

7. De aflevering van de zending vindt plaats op het voor de desbetreffende locatie afgesproken tijdstip.

Artikel 31. In ontvangstneming bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. De gepersonaliseerde Nederlandse identiteitskaarten en identificatiekaarten die bestemd zijn voor de Minister van Buitenlandse Zaken of een gezaghebber, worden in ontvangst genomen door een daartoe door de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon als bedoeld in artikel 74, eerste lid.

2. De in het eerste lid genoemde persoon toont de in artikel 74, tweede lid, bedoelde machtiging van de Minister van Buitenlandse Zaken tot ontvangstneming en legitimeert zich, op verzoek van de distributeur, met een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

3. De aflevering van de zending bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken vindt plaats op de afgesproken tijdstippen.

4. Indien de persoon die de zending in ontvangst neemt zich desgevraagd niet of niet voldoende kan legitimeren dan wel onvoldoende zekerheid bestaat met betrekking tot zijn bevoegdheid om de zending in ontvangst te nemen, dan wel om enige andere reden door een handelen of nalaten van de bevoegde autoriteit een veilige aflevering op de uitgiftelocatie niet mogelijk is, draagt de distributeur de zending niet over.

Artikel 32. Controle zending bij in ontvangstneming door gemeenten

1. De namens een burgemeester, anders dan de burgemeester van Haarlemmermeer, tot ontvangst bevoegde persoon controleert in het bijzijn van de besteller of de zending voor hem bestemd is. Indien dit het geval is en het pakket is onbeschadigd, vindt de overdracht plaats.

2. Indien de zending niet voor de uitgiftelocatie bestemd is, afwijkingen vertoont, beschadigd is dan wel documenten ontbreken wordt gehandeld overeenkomstig bijlage B. Het in kennis stellen van de leverancier geschiedt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier.

3. Bij de constatering dat het pakket beschadigd is, wordt het pakket in het bijzijn van de besteller in een voor het publiek afgesloten ruimte gecontroleerd. Ook in geval van beschadiging wordt het pakket in ontvangst genomen.

4. Indien de tot ontvangst bevoegde persoon vaststelt dat er documenten zijn beschadigd of ontbreken, wordt hiervan door de besteller een proces-verbaal opgemaakt.

5. Het afschrift van het proces-verbaal wordt door de autoriteit bewaard.

Artikel 33. Controle zending bij in ontvangstneming en verdere distributie door overige autoriteiten

1. De namens de burgemeester van Haarlemmermeer tot ontvangst bevoegde persoon controleert, aan de hand van de voormelding van de leverancier, in het bijzijn van de distributeur of de zending

voor de burgemeester van Haarlemmermeer onderscheidenlijk de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten bestemd is. Indien dit het geval is en het pakket is onbeschadigd, vindt de overdracht plaats.

2. De namens de Minister van Buitenlandse Zaken tot ontvangst bevoegde persoon controleert, aan de hand van de voormelding van de leverancier, in het bijzijn van de distributeur of de zending voor het ministerie, de openbare lichamen onderscheidenlijk de uitgiftelocaties in het buitenland bestemd is. Indien dit het geval is en het pakket is onbeschadigd, vindt de overdracht plaats.

3. Indien de zending ingevolge het eerste of het tweede lid niet overgedragen kan worden, de zending afwijkingen vertoont of er documenten ontbreken, wordt gehandeld overeenkomstig bijlage B. Het in kennis stellen van de leverancier geschiedt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier.

4. De documenten die voor een andere autoriteit blijken te zijn bestemd, worden op de in artikel 80 aangegeven wijze opgeslagen tot ze worden opgehaald door de leverancier. Het overdragen van de verkeerd geleverde documenten aan de leverancier geschiedt met gebruikmaking van het daartoe door de distributeur beschikbaar gestelde formulier.

5. Bij de constatering dat het pakket beschadigd is, wordt het pakket in het bijzijn van de distributeur in een voor het publiek afgesloten ruimte gecontroleerd. Ook in geval van beschadiging wordt het pakket in ontvangst genomen.

6. Indien de tot ontvangst bevoegde persoon vaststelt dat er documenten zijn beschadigd of ontbreken, wordt hiervan door de distributeur een proces-verbaal opgemaakt.

7. Het afschrift van het proces-verbaal wordt door de autoriteit bewaard.

8. De burgemeester van Haarlemmermeer dan wel de Minister van Buitenlandse Zaken draagt er zorg voor dat de gepersonaliseerde reisdocumenten en identificatiekaarten op een beveiligde wijze op de daartoe bestemde locatie worden afgeleverd.

Artikel 34. Controle zending in reisdocumentenstation

1. De daartoe door de met de verstrekking belaste autoriteit, bedoeld in artikel 15 van de wet, aangewezen persoon gaat na of de in de zending aanwezige Nederlandse identiteitskaarten overeenkomen met de aanvraagnummers in het op de zending betrekking hebbende elektronische bericht in het reisdocumentenstation, dat door de leverancier is verzonden.

2. In het reisdocumentenstation wordt geregistreerd of een Nederlandse identiteitskaart overeenkomstig de opgave in het elektronisch bericht, bedoeld in het eerste lid, is ontvangen, al dan niet is beschadigd en op de juiste wijze is geproduceerd en gepersonaliseerd. Deze gegevens kunnen in verband met de raadpleging daarvan tevens op elektronische wijze worden doorgegeven aan de reisdocumentenmodule.

3. Indien de zending niet voor de uitgiftelocatie van de gezaghebber, de vertegenwoordiger van de Nederlandse regering van Aruba, Curaçao en Sint Maarten, of de Minister van Buitenlandse Zaken bestemd is, afwijkingen vertoont, beschadigd is dan wel documenten ontbreken wordt gehandeld overeenkomstig bijlage B. Het in kennis stellen van de leverancier geschiedt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier.

Artikel 35. Ophalen verkeerd geleverde Nederlandse identiteitskaarten bij gemeenten

1. De Nederlandse identiteitskaarten die na de controle van de zending, bedoeld in artikel 32 of artikel 34, in een gemeente voor een andere burgemeester blijken te zijn bestemd, worden op de uitgiftelocatie op de in artikel 86 aangegeven wijze opgeslagen tot ze worden opgehaald door de distributeur.

2. Het overdragen van de verkeerd geleverde Nederlandse identiteitskaarten aan de distributeur geschiedt overeenkomstig bijlage B.

Artikel 36. Vernietigen verkeerd geleverde Nederlandse identiteitskaarten bij de openbare lichamen

De Nederlandse identiteitskaarten die na de controle van de zending, bedoeld in artikel 34 in de openbare lichamen voor een andere autoriteit blijken te zijn bestemd, worden op de uitgiftelocatie

vernietigd op de in artikel 58, eerste lid, aangegeven wijze.

Artikel 37. Vernietigen verkeerd geleverde Nederlandse identiteitskaarten in Aruba, Curaçao en Sint Maarten

De Nederlandse identiteitskaarten die na de controle van de zending, bedoeld in artikel 34 in Aruba, Curaçao en Sint Maarten voor een andere autoriteit blijken te zijn bestemd, worden op de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten vernietigd op de in artikel 58, eerste lid, aangegeven wijze.

Artikel 38. Terugzenden en vernietigen verkeerd geleverde Nederlandse identiteitskaarten door het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. De Nederlandse identiteitskaarten die na controle van de zending, bedoeld in artikel 34, op de uitgiftelocatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken voor een andere locatie blijken te zijn bestemd, worden teruggezonden naar het ministerie en alsnog overeenkomstig artikel 33, achtste lid, beschikbaar gesteld aan de tot uitreiking daarvan bevoegde personen.

2. De Nederlandse identiteitskaarten die na de in het eerste lid bedoelde controle niet voor uitgifte door de Minister van Buitenlandse Zaken blijken te zijn bestemd, worden bij de post vernietigd op de in artikel 58, eerste lid, aangegeven wijze.

Artikel 39. Nabezorgen niet ontvangen Nederlandse identiteitskaarten

1. Indien Nederlandse identiteitskaarten niet op het verwachte tijdstip worden ontvangen, wordt op een speciaal daarvoor bestemd telefoonnummer informatie ingewonnen over de te verwachten levertijd.

2. Indien de zending zich nog onder de distributeur bevindt, draagt deze er zorg voor dat de zending alsnog de volgende dag wordt afgeleverd bij de uitgiftelocatie in het Europese deel van Nederland, bij de Minister van Buitenlandse Zaken, indien de zending bestemd is voor een gezaghebber of een Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland, onderscheidenlijk bij de burgemeester van Haarlemmermeer, indien de zending bestemd is voor de vestigingen van de Vertegenwoordigingen van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

3. Indien Nederlandse identiteitskaarten op een verkeerde uitgiftelocatie in het Europese deel van Nederland zijn afgeleverd, draagt de leverancier er zorg voor dat deze, zo mogelijk nog dezelfde dag, worden aangeboden op de juiste uitgiftelocatie in het Europese deel van Nederland, dan wel, indien de zending bestemd is voor een gezaghebber of een Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland, bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, dan wel, indien de zending bestemd is voor de vestigingen van de Vertegenwoordigingen van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten, bij de burgemeester van Haarlemmermeer.

4. Het in ontvangst nemen van Nederlandse identiteitskaarten als bedoeld in het derde lid geschiedt overeenkomstig bijlage B, met gebruikmaking van het daartoe door de distributeur beschikbaar gestelde formulier.

5. Indien de zending zich nog onder de transporteur bevindt, draagt deze er zorg voor dat de zending alsnog zo spoedig mogelijk wordt afgeleverd.

Artikel 40. Herzending aanvraag

Indien een Nederlandse identiteitskaart is beschadigd, onjuist is geproduceerd of gepersonaliseerd, dan wel niet op het verwachte tijdstip is ontvangen en niet alsnog ingevolge artikel 39, tweede, derde of vijfde lid, zal worden bezorgd, wordt het op de Nederlandse identiteitskaart betrekking hebbende aanvraagbestand opnieuw verzonden aan de leverancier.

Artikel 41. Terugzenden onjuist geproduceerde of gepersonaliseerde, beschadigde of te laat afgeleverde Nederlandse identiteitskaarten

Nederlandse identiteitskaarten worden per aangetekende post, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier, teruggestuurd aan de leverancier, indien deze:
a. bij de controle van de zending in het reisdocumentenstation dan wel bij de uitreiking onjuist blijken te zijn geproduceerd of gepersonaliseerd, dan wel blijken te zijn beschadigd;
b. na het verwachte tijdstip zijn ontvangen door de burgemeester, de gezaghebber of de vertegen-

woordiger van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en het daarop betrekking hebbende aanvraagbestand ingevolge artikel 40 inmiddels opnieuw is verzonden.

HOOFDSTUK 4. UITREIKING

Artikel 42. Verhuizing binnen Europese deel Nederland

1. Indien de aanvrager op het moment van de uitreiking ingezetene is van een andere gemeente dan de gemeente waarvan hij ingezetene was op het moment van de aanvraag, wordt de Nederlandse identiteitskaart uitgereikt in die andere gemeente.

2. De Nederlandse identiteitskaart wordt per aangetekende post verstuurd naar het hoofd burgerzaken van de gemeente waarvan de aanvrager inmiddels ingezetene is.

3. De burgemeester van de gemeente, bedoeld in het tweede lid, gaat tot uitreiking van de Nederlandse identiteitskaart over met in achtneming van artikel 10 van het besluit. De op de uitreiking betrekking hebbende gegevens worden geregistreerd in de basisregistratie personen.

4. Van de uitreiking van de Nederlandse identiteitskaart wordt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst kennisgegeven aan de burgemeester van de gemeente waar de aanvraag in behandeling is genomen.

5. De burgemeester die een kennisgeving ontvangt als bedoeld in het vierde lid registreert de uitreiking van de Nederlandse identiteitskaart in het reisdocumentenstation en de reisdocumentenmodule, waarin de gegevens betreffende de aanvraag zijn vastgelegd.

Artikel 43. Mogelijke fraude, vermissing of inname uitgereikte Nederlandse identiteitskaart bij uitreiking aangevraagde Nederlandse identiteitskaart

Indien een bij de uitreiking van de aangevraagde Nederlandse identiteitskaart in te leveren reisdocument of Nederlandse identiteitskaart mogelijk voorwerp is van fraude, is vermist of op andere gronden dan ingevolge de wet door een daartoe bevoegde autoriteit is ingenomen, zijn de artikelen 52 en 53 van deze regeling, de artikelen 60 en 61 van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, dan wel artikel 72 van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 alsnog van toepassing en worden de gegevens, bedoeld in artikel 15, tweede lid, van deze regeling, artikel 27, tweede lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, dan wel artikel 41, tweede lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 alsnog in de aanvraag met betrekking tot het uit te reiken document opgenomen.

Artikel 44. Toezending per post door gemeenten

1. Uitsluitend indien op grond van artikel 9, eerste lid, van het besluit door een burgemeester als bedoeld in dat artikel een Nederlandse identiteitskaart wordt verstrekt en de aanvrager bij de aanvraag aannemelijk heeft gemaakt dat van hem redelijkerwijs niet kan worden gevergd dat hij in persoon verschijnt bij de uitreiking, wordt de Nederlandse identiteitskaart per aangetekende post aan hem toegezonden.

2. De inlevering van de Nederlandse identiteitskaarten, bedoeld in artikel 20 van de wet, dan wel van het reisdocument, bedoeld in artikel 32 van de Paspoortwet, geschiedt in dat geval door deze Nederlandse identiteitskaarten of reisdocumenten per aangetekende post toe te sturen aan de in het eerste lid bedoelde autoriteit.

3. Tot toezending van de uit te reiken Nederlandse identiteitskaart wordt niet overgegaan dan na ontvangst van de ingevolge het tweede lid toegestuurde Nederlandse identiteitskaarten.

Artikel 45. Toezending per post door het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. Indien de aanvrager bij de aanvraag bij de Minister van Buitenlandse Zaken aannemelijk heeft gemaakt dat van hem redelijkerwijs niet kan worden gevergd dat hij in persoon verschijnt bij de uitreiking, wordt de Nederlandse identiteitskaart per aangetekende post dan wel op een andere veilige wijze aan hem toegezonden.

2. De inlevering van de Nederlandse identiteitskaarten, bedoeld in artikel 20 van de wet, of van reisdocumenten, bedoeld in artikel 32 van de Paspoortwet, geschiedt in dat geval door deze Nederlandse identiteitskaarten of reisdocumenten toe te sturen op een door de Minister van

Buitenlandse Zaken daartoe voorgeschreven wijze.

3. Tot toezending van de uit te reiken Nederlandse identiteitskaart wordt niet overgegaan dan na ontvangst van de ingevolge het tweede lid toegestuurde Nederlandse identiteitskaarten.

Artikel 46. Registratie in reisdocumentenmodule en reisdocumentenstation door gemeenten en de openbare lichamen

1. De daartoe door de burgemeester of de gezaghebber aangewezen persoon registreert de uitreiking van een Nederlandse identiteitskaart, alsmede de inlevering van het vorige reisdocument of de vorige Nederlandse identiteitskaart, in de reisdocumentenmodule en geeft dit door aan het reisdocumentenstation.

2. Indien bij de uitreiking blijkt dat de Nederlandse identiteitskaart is beschadigd, onjuist is geproduceerd of gepersonaliseerd dan wel uit de opslag is verdwenen, wordt dit in de reisdocumentenmodule geregistreerd en doorgegeven aan het reisdocumentenstation.

3. Indien de registratie, bedoeld in het eerste lid, niet kan plaatsvinden in de reisdocumentenmodule, geschiedt deze in eerste instantie in het reisdocumentenstation en wordt dit later alsnog doorgegeven aan de reisdocumentenmodule.

4. Indien binnen drie maanden na de datum van ontvangst bij de uitgiftelocatie geen uitreiking van een geleverde Nederlandse identiteitskaart heeft plaatsgevonden, wordt dit geregistreerd in de reisdocumentenmodule en het reisdocumentenstation.

Artikel 47. Registratie in reisdocumentenstation door het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. De daartoe door de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon registreert de uitreiking van een Nederlandse identiteitskaart, alsmede de inlevering van het vorige reisdocument of de vorige Nederlandse identiteitskaart, in het reisdocumentenstation.

2. Indien bij de uitreiking blijkt dat de Nederlandse identiteitskaart is beschadigd, onjuist is geproduceerd of gepersonaliseerd dan wel uit de opslag is verdwenen, wordt dit in het reisdocumentenstation geregistreerd.

3. Indien binnen drie maanden na ontvangst bij de uitgiftelocatie geen uitreiking van een geleverde Nederlandse identiteitskaart heeft plaatsgevonden, wordt dit geregistreerd in het reisdocumentenstation.

Artikel 48. Registratie in basisadministratie

Bij uitreiking van een Nederlandse identiteitskaart door de burgemeester of de gezaghebber worden de daarop betrekking hebbende gegevens geregistreerd in de basisadministratie waarin de houder als ingezetene is ingeschreven.

Artikel 49. Verzending PIN-brief

1. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verzendt direct na uitreiking de persoonlijke PIN-code en de intrekkingscode aan de houder van de Nederlandse identiteitskaart.

2. Indien de houder de toegezonden PIN-code met intrekkingscode heeft verloren, verstrekt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op een verzoek van de houder:
   a. dat binnen zes weken na uitreiking is gedaan, deze codes opnieuw, tenzij de houder tijdens het activeringsproces van het publiek identificatiemiddel de PIN-code heeft gewijzigd of de intrekkingscode heeft gebruikt;
   b. dat later dan zes weken na uitreiking is gedaan, nieuwe codes, tenzij de houder tijdens het activeringsproces van het publiek identificatiemiddel de PIN-code heeft gewijzigd of de intrekkingscode heeft gebruikt;
   c. dat een verzoek betreft in verband met een PIN-code die al tijdens het activeringsproces van het publieke middel is gewijzigd, na identificatie nieuwe codes, tenzij de houder de intrekkingscode heeft gebruikt.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid, verzendt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de codes aan de gezaghebber, indien de gezaghebber de tot uitreiking bevoegde autoriteit is. De houder kan de codes na identificatie ophalen bij de gezaghebber.

4. In afwijking van het eerste en tweede lid, verzendt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de codes aan de burgemeester van Haarlemmermeer, indien de houder van de Nederlandse identiteitskaart in de basisadministratie van Aruba, Curaçao of Sint Maarten is ingeschreven en de aanvraag is gedaan bij de burgemeester van Haarlemmermeer op een vestiging van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten. De houder kan de codes na identificatie ophalen bij de vestiging van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten die wordt gemeld in een bericht daaromtrent aan de houder namens de burgemeester van Haarlemmermeer.

HOOFDSTUK 5. PROCEDURES INZAKE WEIGERING EN VERVALLENVERKLARING

Artikel 50. Informatie over gesignaleerde persoon

1. Indien de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken een aanvraag in behandeling neemt dan wel een ingehouden Nederlandse identiteitskaart ontvangt betreffende een persoon, die blijkens de in artikel 6 bedoelde administratie, in het register paspoortsignaleringen is opgenomen, verzoekt hij terstond ingevolge artikel 28, tweede lid, van de wet de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties hem mede te delen of de desbetreffende persoon nog steeds in het register paspoortsignaleringen is opgenomen.

2. Indien de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken ingevolge artikel 28, derde lid, van de wet de in het register paspoortsignaleringen opgenomen gegevens van een persoon wenst te ontvangen, doet hij daartoe een verzoek aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Dit verzoek kan ook tegelijkertijd met het in het eerste lid bedoelde verzoek worden gedaan.

Artikel 51. Kennisgevingen van beslissing ex artikel 28, tweede lid, van de wet

De burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken geeft de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier kennis van zijn beslissing, bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de wet.

HOOFDSTUK 6. MOGELIJKE FRAUDE OF VERMISTE, INGENOMEN, INGELEVERDE, VAN RECHTSWEGE VERVALLEN OF GEVONDEN NEDERLANDSE IDENTITEITSKAARTEN

§ 1. Mogelijke fraude, vermissing of inname

Artikel 52. Melding mogelijke fraude, vermissing of inname

1. Indien een eerder uitgereikte Nederlandse identiteitskaart mogelijk voorwerp is van fraude, is vermist of op andere gronden dan ingevolge de wet door een daartoe bevoegde autoriteit is ingenomen, kan de houder dit gegeven overeenkomstig het tweede tot en met zesde lid, melden aan:
   a. de burgemeester van de gemeente waarvan de houder ingezetene is;
   b. een burgemeester als bedoeld in de artikelen 6, eerste lid, onderdeel a, en 9, eerste lid, onderdeel a, van het besluit, indien de houder niet in de basisregistratie personen als ingezetene is ingeschreven;
   c. de gezaghebber van een openbaar lichaam;
   d. de burgemeester van Haarlemmermeer, bedoeld in artikel 6, tweede lid, en artikel 9, tweede lid, van het besluit, indien de houder in de basisadministratie van Aruba, Curaçao of Sint Maarten is ingeschreven en de aanvraag is gedaan bij de burgemeester van Haarlemmermeer op een vestiging van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten;
   e. een burgemeester als bedoeld in de artikelen 6, eerste lid, onderdeel b, en 9, eerste lid, onderdeel b, van het besluit, indien de houder verblijft in een penitentiaire inrichting in een in artikel 7, tweede lid, aangewezen gemeente en in de basisregistratie personen als ingezetene is ingeschreven;
   f. de Minister van Buitenlandse Zaken; of
   g. de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

2. De melding van mogelijke fraude vindt in de in het eerste lid, onderdelen a tot en met f, bedoelde gevallen plaats door middel van een door de houder ten overstaan van de daartoe door de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon af te leggen schriftelijke verklaring, overeenkomstig het daartoe door de Minister van Binnenlandse

Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier. Bij de melding van mogelijke fraude levert de houder zijn Nederlandse identiteitskaart in. Indien de Nederlandse identiteitskaart is vermist, wordt een melding van vermissing gedaan, bedoeld in het vierde lid.

3. De melding van mogelijke fraude bedoeld in het in het eerste lid, onderdeel g, vindt plaats door een elektronische verklaring overeenkomstig het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier, indien de houder op verzoek van de burgemeester van de in het eerste lid, onder a, bedoelde gemeente, heeft ingestemd met het doen van een elektronische melding. De vaststelling van de juistheid van de identiteit van de houder geschiedt door middel van DigiD op basis van ten minste een twee-factoren-authenticatie, dan wel een andere en minstens even betrouwbare authenticatiemethode. De houder levert de Nederlandse identiteitskaart zo spoedig mogelijk in bij de burgemeester, bedoeld in het eerste lid, onder a, b, d of e, de gezaghebber, bedoeld in het eerste lid, onder c, dan wel bij de daartoe door de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon.

4. De melding van een vermissing vindt in de in het eerste lid, onderdelen a tot en met f, bedoelde gevallen plaats door middel van een door de houder ten overstaan van de daartoe door de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon af te leggen schriftelijke verklaring, overeenkomstig het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst. Indien een proces-verbaal van de politie wordt overgelegd, wordt daarvan een kopie gemaakt die aan de schriftelijke verklaring omtrent de vermissing wordt toegevoegd. De melding van een vermissing aan een burgemeester of de Minister van Buitenlandse Zaken kan tevens elektronisch geschieden, overeenkomstig het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst, indien de burgemeester respectievelijk de Minister van Buitenlandse Zaken deze weg beschikbaar heeft gesteld. Bij een elektronische melding geschiedt de vaststelling van de juistheid van de identiteit van de houder door middel van DigiD op basis van ten minste een twee-factoren-authenticatie, dan wel een ander en minstens even betrouwbare authenticatiemethode.

5. De melding van een vermissing bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, vindt plaats door een elektronische verklaring, overeenkomstig het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst, indien de houder op verzoek van de burgemeester van de in het eerste lid, onder a, bedoelde gemeente, heeft ingestemd met het doen van een elektronische melding. De vaststelling van de identiteit van de houder geschiedt door middel van DigiD op basis van ten minste een twee-factoren-authenticatie, dan wel een andere en minstens even betrouwbare authenticatiemethode.

6. De melding van de inname van een uitgereikte Nederlandse identiteitskaart op andere gronden dan ingevolge de wet door een daartoe bevoegde autoriteit vindt plaats door middel van het overleggen van een door de desbetreffende autoriteit afgegeven schriftelijke verklaring omtrent de inname, aan de daartoe door de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen persoon. De daartoe aangewezen persoon maakt een kopie van deze verklaring.

7. De schriftelijke verklaring omtrent mogelijke fraude, bedoeld in het tweede lid, de schriftelijke of elektronische verklaring omtrent de vermissing, bedoeld in het vierde lid, dan wel de kopie van de schriftelijke verklaring die omtrent de inname is overgelegd, bedoeld in het zesde lid, wordt bewaard in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie in de gemeente, in het openbaar lichaam of van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, al naar gelang waar de in het eerste lid bedoelde melding is gedaan.

8. Mogelijke fraude, vermissing of inname op andere gronden dan ingevolge de wet door een daartoe bevoegde autoriteit van een uitgereikte Nederlandse identiteitskaart wordt terstond opgenomen in de basisadministratie waarin de houder als ingezetene is ingeschreven, waarbij een inname en mogelijke fraude worden opgenomen als een inhouding.

Artikel 53. Melding mogelijke fraude of vermissing voor register vermiste of vervallen reisdocumenten

1. Met het oog op vermelding daarvan in het register vermiste of vervallen reisdocumenten, wordt door de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken van mogelijke fraude terstond melding gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst.

2. Met het oog op vermelding daarvan in het register vermiste of vervallen reisdocumenten, wordt

door de burgemeester of de gezaghebber van een vermissing terstond melding gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties door middel van verstrekking van dit gegeven uit de basisregistratie personen. Indien de melding wordt gedaan door of namens de gezaghebber van een openbaar lichaam, door de burgemeester, bedoeld in de artikelen 6, eerste lid, onderdeel a, en 9, eerste lid, onderdeel a, van het besluit of de burgemeester van Haarlemmermeer, bedoeld in artikel 6, tweede lid, en artikel 6, tweede lid, van het besluit, wordt dit gedaan met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst.

Artikel 54. Opgave vermissing voor register vermiste of vervallen reisdocumenten

1. De Minister die het aangaat kan een Nederlandse identiteitskaart als vermist opgeven bij de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, met het oog op de vermelding daarvan in het register vermiste of vervallen reisdocumenten, indien:
   a. de houder van de Nederlandse identiteitskaart is opgenomen in het register paspoortsignaleringen op de grond van artikel 23 van de Paspoortwet; en
   b. de Minister die het aangaat het gegronde vermoeden heeft dat de houder de feitelijke beschikking over zijn Nederlandse identiteitskaart buiten het Koninkrijk heeft overgedragen aan een derde, anders dan door of ten behoeve van handelingen van een daartoe bevoegde autoriteit.

2. De Minister die het aangaat geeft de Nederlandse identiteitskaart als vermist op met gebruikmaking van de daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst.

§ 2. Doorzending ingehouden Nederlandse identiteitskaarten

Artikel 55. Doorzending door plaatselijke politie

1. Onverminderd het tweede lid, worden ingehouden of ingeleverde Nederlandse identiteitskaarten, die niet strafrechtelijk in beslag zijn genomen, door de plaatselijke politie met een begeleidende brief per aangetekende post gezonden aan:
   a. de burgemeester van de gemeente of de gezaghebber van het openbaar lichaam waarvan de houder ingezetene is, dan wel
   b. de burgemeester of de gezaghebber ter plaatse, indien niet bekend is van welke gemeente of welk openbaar lichaam de houder ingezetene is.

2. Indien de Nederlandse identiteitskaart op grond van een daartoe strekkende vermelding in het opsporingsregister is ingehouden, wordt terstond contact opgenomen met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ten einde te vernemen aan welke autoriteit de Nederlandse identiteitskaart moet worden doorgezonden.

3. Bij inhouding of inlevering wordt aan de betrokken persoon een ontvangstbewijs verstrekt.

4. De in het eerste lid bedoelde begeleidende brief vermeldt de volgende gegevens:
   a. geslachtsnaam, voornamen, geboortedatum, geboorteplaats en woonplaats van de houder;
   b. het nummer van de Nederlandse identiteitskaart;
   c. de autoriteit die de Nederlandse identiteitskaart heeft verstrekt en het einde van de geldigheidsduur;
   d. de datum en de reden van inhouding of inlevering van de Nederlandse identiteitskaart.

5. Gevonden Nederlandse identiteitskaarten worden met een opgave van de documentnummers ingeleverd bij de in het eerste lid genoemde autoriteiten.

Artikel 56. Doorzending door het Ministerie van Buitenlandse Zaken

De Minister van Buitenlandse Zaken zendt indien deze niet bevoegd is een door hem ingehouden, bij hem ingeleverd, door hem ontvangen of aan hem toegezonden Nederlandse identiteitskaart definitief aan het verkeer te onttrekken, de desbetreffende Nederlandse identiteitskaart terstond door aan de autoriteit die daartoe wel bevoegd is.

§ 3. Melding van rechtswege vervallen Nederlandse identiteitskaarten aan register paspoortsignaleringen en register vermiste of vervallen identiteitskaarten

Artikel 57. Mededelingen vermelding en verwijdering vermelding

1. De in artikel 12, eerste en tweede lid, van het besluit bedoelde mededeling in verband met vermelding in het register paspoortsignaleringen of verwijdering daarvan geschiedt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier.

2. Van het van rechtswege vervallen van een Nederlandse identiteitskaart ingevolge artikel 30, eerste lid, onderdelen a, c, d of f van de wet, wordt door de burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken, met het oog op de vermelding daarvan in het register vermiste of vervallen reisdocumenten, terstond melding gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties door verstrekking van dit gegeven uit de basisadministratie, dan wel met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier indien verstrekking van dit gegeven uit de basisadministratie niet mogelijk is.

3. Van het van rechtswege vervallen van een Nederlandse identiteitskaart ingevolge artikel 30, eerste lid, onderdeel g, van de wet wordt, met het oog op de vermelding daarvan in het register vermiste of vervallen reisdocumenten, terstond melding gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties door de Minister die het aangaat.

HOOFDSTUK 7. DEFINITIEVE ONTTREKKING VAN NEDERLANDSE IDENTITEITSKAARTEN

§ 1. Definitieve onttrekking aan het verkeer

Artikel 58. Redenen en wijze onttrekking

1. Het deugdelijk vernietigen van een Nederlandse identiteitskaart die definitief aan het verkeer wordt onttrokken, geschiedt door de Nederlandse identiteitskaart op gecontroleerde wijze te verbranden of te versnipperen, zodat reconstructie van de Nederlandse identiteitskaart niet meer mogelijk is.

2. Op verzoek van de houder wordt diens nationaal paspoort, Nederlandse identiteitskaart, faciliteitenpaspoort, tweede paspoort, reisdocument voor vluchtelingen of reisdocument voor vreemdelingen, na inlevering, definitief aan het verkeer onttrokken door het document onbruikbaar gemaakt aan hem terug te geven.

3. Een uitsluitend wegens het verstrijken van de geldigheidsduur bij de uitreiking van een noodpaspoort bij de Commandant van de Koninklijke Marechaussee ingeleverde Nederlandse identiteitskaart wordt door de commandant definitief aan het verkeer onttrokken door het onbruikbaar te maken en aan de houder terug te geven.

4. Het onbruikbaar maken geschiedt door het aanbrengen van drie ponsgaten, elk van ten minste 12 mm, door de gehele identiteitskaart op zodanige wijze dat elk in de Nederlandse identiteitskaart aangebrachte kinegram gedeeltelijk en de aangebrachte chip geheel onbruikbaar worden gemaakt. De burgemeester of de gezaghebber controleert voordat de Nederlandse identiteitskaart wordt teruggegeven aan de houder of de chip onbruikbaar is.

5. Een Nederlandse identiteitskaart die ingevolge artikel 13, eerste lid, onderdeel c, van het besluit, ten gevolge van misdruk of verkeerde personalisatie is ingehouden of ingeleverd, wordt deugdelijk vernietigd overeenkomstig het eerste lid nadat het per aangetekende post, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gesteld formulier, is teruggestuurd aan de leverancier.

6. De in artikel 13, eerste lid, onderdeel d, van het besluit, en in het tweede lid bedoelde teruggave van een Nederlandse identiteitskaart vindt niet plaats, indien de identiteitskaart op grond van artikel 30, eerste lid, onderdelen a, e, f of g, van de wet van rechtswege is vervallen, op grond van 37, eerste lid, onderdelen b, c en e, van de wet is ingehouden, dan wel artikel 92, tweede lid, of artikel 93, eerste of tweede lid, van toepassing is.

Artikel 59. Registratie onttrekking in basisadministratie

De definitieve onttrekking van een Nederlandse identiteitskaart door de burgemeester of de gezaghebber wordt geregistreerd in de basisadministratie waarin de houder als ingezetene is ingeschreven.

§ 2. Kennisgevingen

Artikel 60. Kennisgevingen

1. Van de definitieve onttrekking aan het verkeer van een Nederlandse identiteitskaart, niet zijnde een gevonden Nederlandse identiteitskaart, en van de uitreiking van een Nederlandse identiteitskaart, geeft de burgemeester, een burgemeester van een gemeente genoemd in artikel 7, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken kennis aan:
   a. de burgemeester van de gemeente of de gezaghebber van het openbaar lichaam waarvan de houder ingezetene is; of
   b. de autoriteit in Aruba, Curaçao, of Sint Maarten, of de gezaghebber van het openbaar lichaam indien de houder van het document daar ingezetene is, of laatstelijk ingezetene was of indien het document door deze autoriteit is afgegeven; of
   c. de Minister van Binnenlandse Zaken indien onderdeel a niet van toepassing is en de houder als niet-ingezetene is geregistreerd in de basisadministratie.

2. In afwijking van het eerste lid, geeft de burgemeester van Haarlemmermeer kennis van de definitieve onttrekking aan het verkeer van een Nederlandse identiteitskaart en van de uitreiking van een Nederlandse identiteitskaart aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, indien de houder in de basisadministratie van Aruba, Curaçao of Sint Maarten is ingeschreven en de aanvraag is gedaan bij de burgemeester van Haarlemmermeer op een vestiging van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

§ 3. Definitief aan het verkeer onttrokken Nederlandse identiteitskaarten

Artikel 61. Registratie

De Minister van Buitenlandse Zaken registreert de onderstaande feiten in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie, bedoeld in artikel 62, wanneer deze:
a. een door hem verstrekte Nederlandse identiteitskaart definitief aan het verkeer onttrekt, dan wel
b. door middel van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst in kennis wordt gesteld van de definitieve onttrekking aan het verkeer van een door hem verstrekte Nederlandse identiteitskaart en de uitreiking van een nieuwe Nederlandse identiteitskaart.

HOOFDSTUK 8. NEDERLANDSE-IDENTITEITSKAARTENADMINISTRATIE

Artikel 62. Opgenomen gegevens, raadpleegbaarheid en bewaartermijn

1. Van elke verstrekte Nederlandse identiteitskaart wordt een administratie bijgehouden.

2. De in het eerste lid bedoelde Nederlandse-identiteitskaartenadministratie wordt bijgehouden in het reisdocumentenstation, voor zover het de daarin overeenkomstig de artikelen 24 en 46 opgenomen gegevens betreft.

3. De overige gegevens met betrekking tot de aanvraag, verstrekking en uitreiking worden als afzonderlijke documenten in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie opgenomen op een wijze die raadpleging in samenhang met de in het tweede lid bedoelde gegevens mogelijk maakt.

4. De in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie opgenomen gegevens, met uitzondering van de gegevens, bedoeld in artikel 3, achtste lid, van de wet worden na de datum van verstrekking bewaard gedurende een periode van:
   a. 11 jaar indien de geldigheidsduur van het verstrekte document 5 jaar of korter is of indien het verstrekte document niet wordt uitgereikt;
   b. 16 jaar indien de geldigheidsduur van het verstrekte document langer dan 5 jaar is.

Artikel 63. Verstrekking gegevens

Onverminderd artikel 3, achtste lid, van de wet, wordt de verstrekking van gegevens uit de in artikel 62 bedoelde Nederlandse-identiteitskaartenadministratie uitsluitend toegestaan aan:
a. degenen die bij of krachtens de wet belast zijn met de uitvoering daarvan, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor het verrichten van werkzaamheden met betrekking tot Nederlandse identiteitskaarten;
b. degenen die bij of krachtens de Paspoortwet belast zijn met de uitvoering daarvan, voor zover die

gegevens noodzakelijk zijn voor het verrichten van werkzaamheden met betrekking tot reisdocumenten of Nederlandse identiteitskaarten;

c. de ambtenaren, werkzaam bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, een Nederlandse consulaire vertegenwoordiging in het buitenland onderscheidenlijk het Kabinet van de Gouverneur van Aruba, Curaçao of Sint Maarten, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor consulaire handelingen waarbij de identiteit van de betrokken persoon moet worden vastgesteld;
d. de opsporingsambtenaren bedoeld in de artikelen 141 en 142 van het Wetboek van Strafvordering en de artikelen 184 en 185 van het Wetboek van Strafvordering BES, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de opsporing van strafbare feiten in het kader van het onderzoek waarbij zij zijn betrokken of voor zover die noodzakelijk zijn voor de identificatie van slachtoffers;
e. de ambtenaren van het openbaar Ministerie van het Europese deel van Nederland en het openbaar Ministerie van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de hun opgedragen werkzaamheden;
f. de ambtenaren werkzaam voor de Minister die het aangaat, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor het verzoek tot weigering en de daarmee verband houdende vermelding van deze gegevens in het register paspoortsignaleringen als bedoeld in artikel 25, derde lid, van de Paspoortwet;
g. de ambtenaren werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de hun opgedragen werkzaamheden in verband met de verwerking van gegevens in het register vermiste of vervallen reisdocumenten, in verband met de uitoefening van hun taak als bedoeld in artikel 40 van de wet, alsmede in verband met onderzoek naar onregelmatigheden met Nederlandse identiteitskaarten;
h. degene die in opdracht van het college van burgemeester en wethouders, het bestuurscollege of de Minister van Buitenlandse Zaken belast is met de controle op de uitvoering van de bij of krachtens de wet gestelde regels, de toepassing van de beveiligingsmaatregelen, de werking van het aanvraagsysteem reisdocumenten of de opneming van identiteitskaartengegevens in de basisadministratie, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de hun opgedragen werkzaamheden;
i. de houder, beheerder, bewerker en degene die belast is met de invoer, wijziging, of verwijdering van gegevens, voor zover die gegevens, de rechtstreekse toegang daaronder begrepen, noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de hun in verband daarmee opgedragen werkzaamheden;
j. de ambtenaren werkzaam bij de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst en de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun taken als bedoeld in artikel 8, tweede lid, en artikel 10, tweede lid, van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017.

Artikel 64. Administratie Nederlandse identiteitskaarten die ex artikel 7 zijn verstrekt

1. Een burgemeester van een gemeente genoemd in artikel 7 en de burgemeester van Haarlemmermeer voeren een aparte administratie van de door hen ingevolge artikel 9, eerste lid, van het besluit respectievelijk artikel 9, tweede lid, van het besluit verstrekte Nederlandse identiteitskaarten.

2. De artikelen 62 en 63 zijn van overeenkomstige toepassing op de inrichting van deze administratie en op de verstrekking van gegevens daaruit.

Artikel 65. Registratie ontvangen kennisgevingen in basisadministratie

1. De burgemeester of de gezaghebber draagt zorg dat de onderstaande feiten in de basisadministratie, waarin de betrokken persoon als ingezetene is ingeschreven, worden geregistreerd wanneer die door middel van de daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst een kennisgeving ontvangt van:
   a. de definitieve onttrekking aan het verkeer van een Nederlandse identiteitskaart en de uitreiking van een nieuwe Nederlandse identiteitskaart, waarbij is vermeld of de oude Nederlandse identiteitskaart is ingehouden, ingeleverd of vermist;
   b. de uitreiking van een Nederlandse identiteitskaart, waarbij definitieve onttrekking aan het verkeer van een eerder verstrekte Nederlandse identiteitskaart niet aan de orde is; of
   c. de definitieve onttrekking van een Nederlandse identiteitskaart, waarbij geen nieuw Nederlandse identiteitskaart is uitgereikt.

2. De burgemeester of de gezaghebber die een in het eerste lid bedoelde kennisgeving ontvangt betreffende een persoon die laatstelijk ingezetene van zijn gemeente of openbaar lichaam was, bewaart deze kennisgeving als onderdeel van de basisadministratie tot het moment dat de betrokken persoon weer ingezetene van een gemeente of openbaar lichaam wordt, dan wel elf jaar zijn verstreken.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde registratie vindt niet plaats, indien de feiten betrekking hebben op een gevonden Nederlandse identiteitskaart.

4. De autoriteit die ten onrechte een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid heeft ontvangen, zendt deze door aan de burgemeester van de gemeente of de gezaghebber van het openbaar lichaam waarvan de betrokken persoon ingezetene is, of laatstelijk ingezetene was.

5. Indien een persoon wederom ingezetene wordt, wordt een in de tussentijd gezonden kennisgeving als bedoeld in het eerste lid opgevraagd bij de burgemeester van de gemeente of de gezaghebber van het openbaar lichaam waarvan de betrokken persoon laatstelijk ingezetene was.

HOOFDSTUK 9. ORGANISATIE EN BEHEER AANVRAAGSYSTEEM REISDOCUMENTEN

§ 1. Aanwijzing en registratie bevoegde personen

Artikel 66. Algemene regels

1. De burgemeester, de gezaghebber dan wel de Minister van Buitenlandse Zaken, of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar wijst de personen aan die bevoegd zijn tot het verrichten van de handelingen die bij of krachtens de wet zijn voorgeschreven.

2. De in het eerste lid bedoelde aanwijzing van personen, alsmede de registratie van hun bevoegdheden geschiedt met inachtneming van de functionele beschrijvingen met betrekking tot het aanvraagsysteem reisdocumenten en overeenkomstig de beveiligingsprocedure, bedoeld in artikel 88.

3. De gezaghebber draagt er zorg voor dat de handelingen, bedoeld in het eerste lid, die plaatsvinden in een niet tot de organisatie van het openbaar lichaam behorende uitgiftelocatie, uitsluitend worden verricht door bezoldigde ambtenaren van het openbaar lichaam.

Artikel 67. Autorisatiebevoegden

1. De burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken of een door deze laatste aangewezen ambtenaar wijst per uitgiftelocatie ten minste twee personen aan die binnen het aanvraagsysteem reisdocumenten zullen functioneren als autorisatiebevoegde reisdocumentenstation overeenkomstig de gebruikershandleiding bij het reisdocumentenstation, bedoeld in artikel 82. Tevens wijst de burgemeester of de gezaghebber per aanvraagstationlocatie ten minste twee personen aan die zullen functioneren als autorisatiebevoegde aanvraagstation overeenkomstig de gebruikershandleiding bij het aanvraagstation, bedoeld in artikel 82.

2. De burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken draagt er zorg voor, dat een autorisatiebevoegde in staat wordt gesteld alle handelingen te verrichten die uit zijn taak voortvloeien.

3. De autorisatiebevoegden zijn rechtstreeks verantwoording verschuldigd aan de burgemeester, de gezaghebber dan wel de Minister van Buitenlandse Zaken.

Artikel 68. Identificatiekaart

1. Per reisdocumentenstation worden ten minste twee en ten hoogste twintig identificatiekaarten beschikbaar gesteld aan de autorisatiebevoegde reisdocumentenstation.

2. In afwijking van het eerste lid worden aan het autorisatiebevoegde reisdocumentenstation, aangewezen door de Minister van Buitenlandse Zaken of een door deze aangewezen ambtenaar, ten minste twee en ten hoogste 65 identificatiekaarten beschikbaar gesteld per reisdocumentenstation.

3. Het autorisatiebevoegde reisdocumentenstation is, met inachtneming van de gebruikershandleiding bij het reisdocumentenstation, bedoeld in artikel 82, verantwoordelijk voor het autorisatiebeheer, de bewaring van de identificatiekaarten en de registratie van de personen aan wie hij in een bepaald tijdvak een kaart verstrekt.

4. Het autorisatiebevoegde reisdocumentenstation registreert in het reisdocumentenstation met inachtneming van de gebruikershandleiding de intrekking van identificatiekaarten, indien deze na verlies, diefstal of defect verloren zijn gegaan of onbruikbaar zijn geworden of anderszins niet langer gebruikt mogen worden. De autorisatiebevoegde draagt zorg voor de vernietiging van

ingetrokken identificatiekaarten voor zover deze in zijn bezit zijn en geen nader onderzoek daaraan hoeft plaats te vinden.

5. De leverancier houdt een registratie bij van de uitgegeven en ingetrokken identificatiekaarten.

Artikel 69. Opstartkaart

1. Per aanvraagstationlocatie worden door de leverancier twee opstartkaarten verstrekt, waarmee het aanvraagstation in werking kan worden gesteld.

2. Het autorisatiebevoegde aanvraagstation is, met inachtneming van de gebruikershandleiding bij het aanvraagstation, bedoeld in artikel 82, verantwoordelijk voor de bewaring en het gebruik van de opstartkaart.

3. Bij defect of verlies van een opstartkaart wordt terstond contact opgenomen met de leverancier.

4. Een defecte opstartkaart wordt terstond aan de leverancier toegestuurd.

5. De leverancier houdt een registratie bij van de uitgegeven opstartkaarten. Tevens registreert hij welke opstartkaarten vermist zijn.

Artikel 70. Mobiel vingerafdrukopname-apparaat

1. De burgemeester, de gezaghebber dan wel de Minister van Buitenlandse Zaken, of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar wijst per uitgiftelocatie de personen aan die aanvragen in behandeling mogen nemen met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat overeenkomstig de gebruikershandleiding bij het mobiel vingerafdrukopname-apparaat, bedoeld in artikel 82.

2. In afwijking van het eerste lid, wijst de burgemeester van Haarlemmermeer of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar ten minste drie personen aan bij de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten die aanvragen in behandeling mogen nemen met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat overeenkomstig de gebruikershandleiding bij het mobiel vingerafdrukopname-apparaat, bedoeld in artikel 82.

3. De leverancier verstrekt aan het autorisatiebevoegde aanvraagstation het wachtwoord waarmee toegang tot het mobiel vingerafdrukopname-apparaat kan worden verkregen en een authenticatiekaart waarmee het mobiel vingerafdrukopname-apparaat in het lokale netwerk van de uitgiftelocatie of de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten kan worden aangesloten.

4. Het autorisatiebevoegde aanvraagstation brengt dit wachtwoord uitsluitend ter kennis aan de aangewezen personen, bedoeld in het eerste en tweede lid, en ziet erop toe dat het wachtwoord te allen tijde gescheiden van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat wordt bewaard. Alle betrokkenen nemen alle daartoe noodzakelijke maatregelen om te voorkomen dat het wachtwoord bekend wordt. Indien het wachtwoord is zoekgeraakt of ter kennis is gekomen van een onbevoegde, wordt terstond contact opgenomen met de leverancier.

5. Artikel 69, tweede tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op de verstrekte authenticatiekaart.

Artikel 71. Tot ontvangst bevoegde personen bij gemeenten

1. De burgemeester of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar wijst per uitgiftelocatie ten minste drie personen aan om zendingen van Nederlandse identiteitskaarten en foto- en handtekeningformulieren in ontvangst te nemen. Identificatiekaarten en daarop betrekking hebbende codes worden uitsluitend in ontvangst genomen door een autorisatiebevoegde reisdocumentenstation.

2. De aanmelding, registratie en vervanging van de tot ontvangst bevoegde personen, bedoeld in de eerste zin van het eerste lid, vindt plaats bij de distributeur, met gebruikmaking van de door de burgemeester daartoe beschikbaar gestelde machtiging tot ontvangstneming.

3. De machtiging tot ontvangstneming wordt gewaarmerkt met een afdruk van een dienststempel en de handtekening van de burgemeester of de door hem daartoe aangewezen persoon.

4. De gemeente bewaart een kopie van het in het derde lid genoemde formulier.

Artikel 72. Tot ontvangst bevoegde personen bij de openbare lichamen

1. De gezaghebber of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar wijst ten minste drie personen aan om zendingen van gepersonaliseerde documenten in ontvangst te nemen. Identificatiekaarten en daarop betrekking hebbende codes worden uitsluitend in ontvangst genomen door een autorisatiebevoegde reisdocumentenstation.

2. De aanmelding, registratie en vervanging van de tot ontvangst bevoegde personen, bedoeld in de eerste zin van het eerste lid, vindt plaats bij de transporteur.

Artikel 73. Tot ontvangst bevoegde personen in Aruba, Curaçao en Sint Maarten

1. De burgemeester van Haarlemmermeer of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar wijst ten minste drie personen bij de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten aan om zendingen van gepersonaliseerde documenten in ontvangst te nemen.

2. De aanmelding, registratie en vervanging van de tot ontvangst bevoegde personen, bedoeld in de eerste zin van het eerste lid, vindt plaats bij de transporteur.

Artikel 74. Tot ontvangst bevoegde personen bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. De Minister van Buitenlandse Zaken of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar wijst op zijn ministerie ten minste drie personen aan om zendingen van gepersonaliseerde documenten in ontvangst te nemen. Identificatiekaarten en daarop betrekking hebbende codes worden uitsluitend in ontvangst genomen door een autorisatiebevoegde reisdocumentenstation.

2. De aanmelding, registratie en vervanging van de tot ontvangst bevoegde personen, bedoeld in de eerste zin van het eerste lid, vindt plaats bij de distributeur met gebruikmaking van de door de Minister van Buitenlandse Zaken daartoe beschikbaar gestelde machtiging tot ontvangstneming.

3. De machtiging wordt gewaarmerkt met een afdruk van een dienststempel en de handtekening van de Minister van Buitenlandse Zaken of de door hem daartoe aangewezen persoon.

4. Een kopie van het in het derde lid genoemde formulier wordt op het ministerie bewaard.

Artikel 75. Registratie parafen

1. De Minister van Buitenlandse Zaken houdt een administratie bij van de parafen van de personen die tot parafering van aanvraagformulieren bevoegd zijn.

2. Een paraaf als bedoeld in het eerste lid wordt in ieder geval net zo lang bewaard als de aanvragen waarin een paraaf van de desbetreffende persoon is opgenomen.

§ 2. Aflevering zendingen

Artikel 76. Aanmelding en registratie aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties door gemeenten en de openbare lichamen

1. De burgemeester dan wel de gezaghebber, of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar meldt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de aanvraagstationlocatie in zijn gemeente of openbaar lichaam waar één of meerdere aanvraagstations zijn geplaatst alsmede de uitgiftelocatie waar de verzending van de aanvragen naar de leverancier en de aflevering van de zendingen door de distributeur of de transporteur plaatsvindt.

2. Indien in de gemeente of het openbaar lichaam gebruik wordt gemaakt van meerdere aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties als bedoeld in het eerste lid, worden deze locaties, mits de beveiliging daarvan voldoet aan de beveiligingseisen, bedoeld in hoofdstuk 10, op de in het eerste lid aangegeven wijze, eveneens aangemeld.

3. Wijzigingen met betrekking tot aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties worden, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier, uiterlijk drie maanden voor het tijdstip waarop de wijziging ingaat, gemeld aan

de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

4. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties houdt een registratie bij van de ingevolge het eerste, tweede en derde lid aangemelde aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties en geeft deze gegevens door aan de leverancier.

5. De leverancier wijst aan elke uitgiftelocatie een unieke locatiecode toe en meldt deze terug aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en aan de burgemeester dan wel de gezaghebber.

Artikel 77. Aanmelding en registratie aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties door het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. De Minister van Buitenlandse Zaken of de door hem daartoe aangewezen ambtenaar meldt met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de aanvraagstationlocaties waar één of meerdere aanvraagstations zijn geplaatst alsmede de uitgiftelocatie waar de verzending van de aanvragen naar de leverancier geschiedt, alsmede de locatie in Nederland waar de aflevering van de zendingen door de distributeur plaatsvindt.

2. Wijzigingen met betrekking tot aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties worden, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier, tijdig gemeld aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

3. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties houdt een registratie bij van de ingevolge het eerste en tweede lid aangemelde aanvraagstationlocaties en uitgiftelocaties en geeft deze gegevens door aan de leverancier.

4. De leverancier wijst aan elke uitgiftelocatie een unieke locatiecode toe en meldt deze terug aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

Artikel 78. Vastlegging tijdstip aflevering

1. De burgemeester of de door hem daartoe aangewezen persoon spreekt met het bestelkantoor het tijdstip af waarop de zending wordt afgeleverd.

2. De vastlegging van de tijdstippen waarop een zending in een openbaar lichaam wordt afgeleverd, geschiedt in overleg met de transporteur.

3. De vastlegging van de tijdstippen waarop een zending bij een Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland wordt afgeleverd, geschiedt in overleg met de distributeur.

§ 3. Beheer ontvangen Nederlandse identiteitskaarten

Artikel 79. Bewaring bij gemeenten en de openbare lichamen

1. De Nederlandse identiteitskaarten worden bij de gemeente en het openbaar lichaam bewaard op de in artikel 86 voorgeschreven wijze tot het tijdstip dat zij worden uitgereikt, dan wel:
   a. indien het een gemeente betreft, worden opgehaald door de leverancier ingevolge artikel 35 of per aangetekende post worden verstuurd ingevolge artikel 41 of 42;
   b. indien het een openbaar lichaam betreft, per aangetekende post, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier, worden teruggestuurd aan de leverancier.

2. Aan de hand van de gegevens in het reisdocumentenstation wordt nagegaan welke Nederlandse identiteitskaarten langer dan drie maanden na de datum dat zij voor uitreiking beschikbaar zijn gesteld nog niet zijn uitgereikt, teneinde deze ingevolge artikel 24, vierde lid, van de wet definitief aan het verkeer te onttrekken.

Artikel 80. Bewaring bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken

1. De geleverde gepersonaliseerde Nederlandse identiteitskaarten worden bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, in een daartoe bestemde ruimte, bewaard op de in artikel 86 voorgeschreven wijze tot het tijdstip, dat zij door de bevoegde afdeling beschikbaar worden gesteld aan de bij het ministerie tot uitreiking bevoegde personen of doorgezonden aan de daartoe bestemde locatie,

dan wel worden opgehaald door de leverancier ingevolge artikel 34.

2. De ingevolge het eerste lid beschikbaar gestelde of doorgezonden Nederlandse identiteitskaarten worden, bij de desbetreffende afdeling op het ministerie of op de desbetreffende locatie in het buitenland, bewaard op de in artikel 86 voorgeschreven wijze tot het tijdstip, dat zij door de daartoe bevoegde persoon worden uitgereikt, dan wel worden geretourneerd aan de in het eerste lid bedoelde afdeling om te worden teruggestuurd aan de leverancier ingevolge artikel 41.

3. Aan de hand van de gegevens in het reisdocumentenstation wordt bij de desbetreffende afdeling op het ministerie of op de desbetreffende locatie in het buitenland nagegaan welke gepersonaliseerde Nederlandse identiteitskaarten binnen drie maanden na de datum van ontvangst nog niet zijn uitgereikt, teneinde deze ingevolge artikel 27, vierde lid, van de wet definitief aan het verkeer te onttrekken.

Artikel 81. Ontbrekende Nederlandse identiteitskaarten

1. Indien op enig moment een gepersonaliseerde Nederlandse identiteitskaart na aflevering en registratie daarvan in het reisdocumentenstation blijkt te ontbreken, wordt terstond een inventarisatie opgemaakt van de nog aanwezige Nederlandse identiteitskaarten aan de hand van de gegevens in het reisdocumentenstation.

2. De ontbrekende Nederlandse identiteitskaarten worden geregistreerd in het reisdocumentenstation.

3. Artikel 40 is van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Te gebruiken apparatuur, programmatuur en overige materialen

Artikel 82. Reisdocumentenstation, aanvraagstation, mobiel vingerafdrukopname-apparaat en reisdocumentenmodule

1. De burgemeester, de gezaghebber of de Minister van Buitenlandse Zaken maakt binnen het aanvraagsysteem reisdocumenten gebruik van het reisdocumentenstation, het aanvraagstation, het mobiel vingerafdrukopname-apparaat en de overige materialen, overeenkomstig deze regeling en met inachtneming van de bijgeleverde gebruikershandleidingen.

2. De burgemeester of de gezaghebber draagt zorg voor de technische inrichting, de werking en de beveiliging van de reisdocumentenmodule en de correcte uitwisseling van de daarin opgenomen gegevens met het reisdocumentenstation en de basisadministratie, overeenkomstig deze regeling en met inachtneming van de ter zake door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties nader gegeven voorschriften.

Artikel 83. Foto- en handtekeningformulieren en andere standaardformulieren

1. De in artikel 22 bedoelde foto- en handtekeningformulieren worden viermaal per jaar door de leverancier beschikbaar gesteld.

2. Het aantal foto- en handtekeningformulieren dat jaarlijks beschikbaar wordt gesteld, is gebaseerd op het jaarlijkse aantal aanvraagbestanden, dat ingevolge artikel 26 vanuit de desbetreffende uitgiftelocatie aan de leverancier is gezonden, in de periode tussen 1 oktober en 30 september, vermeerderd met vijf procent. De leverancier maakt jaarlijks voor 1 november het aantal beschikbaar te stellen foto- en handtekeningformulieren voor het volgende kalenderjaar en de tijdstippen waarop deze worden afgeleverd, bekend aan de uitgiftelocatie.

3. Indien tussen twee aflevertijdstippen blijkt dat de voorraad foto- en handtekeningformulieren ontoereikend zal zijn, kan met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier een spoedbestelling worden gedaan. De omvang van de spoedbestelling is niet groter dan noodzakelijk om de periode tot het eerstvolgende aflevertijdstip te overbruggen.

4. In afwijking van het derde lid, kan de Minister van Buitenlandse Zaken uitsluitend een spoedbestelling als bedoeld in het derde lid doen nadat in overleg met de leverancier is vastgesteld dat het reguliere aflevertijdstip niet kan worden vervroegd.

5. De foto- en handtekeningformulieren worden door de leverancier binnen tien werkdagen na de spoedbestelling geleverd op de uitgiftelocatie waarvoor de bestelling is gedaan.

6. De overige standaardformulieren worden eenmalig door de leverancier ter beschikking gesteld en kunnen desgewenst worden nabesteld.

7. De foto- en handtekeningformulieren en andere standaardformulieren worden kosteloos verstrekt.

HOOFDSTUK 10. BEVEILIGING

Artikel 84. Algemene regels

De met de uitvoering van de wet belaste autoriteiten, bedoeld in de artikelen 15 en 35 van de wet, treffen maatregelen om de onder hen berustende Nederlandse identiteitskaarten, apparatuur, programmatuur, opslagmedia, documentatie en overige materialen te beveiligen tegen ontvreemding dan wel vernietiging ten gevolge van inbraak, diefstal, verduistering, overvallen, brand of anderszins.

Artikel 85. Publiek identificatiemiddel

De voorschriften voor de technische en organisatorische voorzieningen die noodzakelijk zijn voor de vervaardiging van het publiek identificatiemiddel zijn:
a. de Baseline Informatiebeveiliging Overheid; en
b. de Voorschriften Informatiebeveiliging Rijksdienst.

Artikel 86. Fysieke beveiliging

1. Buiten de werkuren worden de van de leverancier ontvangen Nederlandse identiteitskaarten, de ingehouden Nederlandse identiteitskaarten, de opslagmedia, de documentatie en de overige materialen opgeslagen in een inbraakvertragende en brandwerende voorziening, zoals een gesloten inbraakwerende waardekast of kluis, die in passende verhouding staat tot de waarde van de inhoud. Deze voorziening is in een af te sluiten ruimte geplaatst.

2. De plaatsen waar de Nederlandse identiteitskaarten, de documentatie en de overige materialen zijn opgeslagen, alsmede de ruimte waarin de apparatuur en de programmatuur zich bevinden, zijn uitgerust met een inbraakalarmeringssysteem dat, indien deze toebehoort aan een gemeente of een openbaar lichaam, in verbinding staat met een door de rijksoverheid toegelaten alarmcentrale. Voor zover een openbaar lichaam niet beschikt over een inbraakalarmeringssysteem, bedoeld in de eerste zin van dit lid, staan deze plaatsen en deze ruimte onder permanente fysieke (24-uurs) bewaking.

3. De apparatuur en programmatuur, alsmede de tijdens de werkuren uit te reiken of ingehouden Nederlandse identiteitskaarten en de te gebruiken documentatie en overige materialen bevinden zich, onder voortdurend toezicht, op een voor onbevoegden onbereikbare en afsluitbare plaats.

4. In afwijking van het eerste lid, blijft de authenticatiekaart ook tijdens de werkuren opgeslagen in de voorziening, bedoeld in het eerste lid. De authenticatiekaart mag zich uitsluitend buiten de desbetreffende voorziening bevinden op het moment dat deze nodig is om het mobiel vingerafdrukopname-apparaat in het lokale netwerk van de uitgiftelocatie aan te sluiten.

5. In afwijking van het tweede en derde lid, staat een aanvraagstation of een mobiel vingerafdruk-opname-apparaat gedurende de werkuren onder voortdurend toezicht van degene die bevoegd is tot het gebruik ervan en bevindt het zich buiten de werkuren in een voor onbevoegden onbereik-bare, afsluitbare en bij voorkeur beveiligde ruimte.

6. In afwijking van het tweede lid, geldt voor de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten dat de plaatsen waar de Nederlandse identiteitskaarten, de documentatie en de overige materialen zijn opgeslagen, alsmede de ruimte waarin de apparatuur en de programmatuur zich bevinden, zijn uitgerust met een inbraakalarmeringssysteem dat in verbinding staat met een ter plaatse door de overheid toegelaten alarmcentrale, dan wel onder permanente fysieke (24-uurs) bewaking staan.

Artikel 87. Back-up en herstel van gegevens in het aanvraagsysteem reisdocumenten

1. Van de in de reisdocumentenmodule en de in het reisdocumentenstation opgeslagen gegevens wordt dagelijks een reservekopie gemaakt. Voor het reisdocumentenstation wordt daartoe gebruikgemaakt van de door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties te verstrekken opslagmedia. Per reisdocumentenstation worden 5 opslagmedia verstrekt. Na het maken van de reservekopie wordt gecontroleerd of deze is geslaagd.

2. De bewaring van de reservekopieën geschiedt zodanig, dat de twee oudste reservekopieën op de locatie van het reisdocumentenarchiefstation worden bewaard, terwijl de drie meest recente reservekopieën elders worden bewaard, in een vergelijkbare voorziening als bedoeld in artikel 86, eerste lid.

3. De verstrekkende autoriteit beschikt over een op schrift gestelde procedure inzake back-up en herstel, die erin voorziet dat reconstructie van de gegevens mogelijk is.

Artikel 88. Beveiligingsprocedures en beveiligingsfunctionaris

1. De verstrekkende autoriteit beschikt over een op schrift gestelde beveiligingsprocedure. In deze beveiligingsprocedure worden in ieder geval maatregelen vastgelegd inzake:
   a. de ontvangst, het transport, de bewaring en het beheer van de van de leverancier ontvangen Nederlandse identiteitskaarten, de ingehouden Nederlandse identiteitskaarten, de apparatuur, de programmatuur, de documentatie en de overige materialen;
   b. de verantwoordelijkheden van de beveiligingsfunctionaris, bedoeld in het achtste lid;
   c. de functiescheiding tussen de bij de aanvraag, de verstrekking en de uitreiking van de Nederlandse identiteitskaarten betrokken functionarissen, in het geval van de burgemeester of de gezaghebber;
   d. de functiescheiding tussen de bij het beheer en de uitreiking van de reisdocumenten betrokken functionarissen, in het geval van de Minister van Buitenlandse Zaken;
   e. de beveiliging van het aanvraagsysteem reisdocumenten, onder meer gericht op het voorkomen van onbevoegde toegang of gebruik van gegevens die in het systeem of tot het systeem behorende opslagmedia zijn opgenomen.

2. Indien het als gevolg van een noodsituatie wegens de omvang van het ambtelijk apparaat niet mogelijk is om gedurende een beperkte periode te voldoen aan de in het eerste lid, onder c, bedoelde functiescheiding, kan daarvan met inachtneming van het derde en vierde lid, worden afgeweken.

3. In de situatie, bedoeld in het tweede lid, wordt met behulp van de door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde dienst vastgelegd:
   a. de reden waarom tijdelijk niet aan de eis van functiescheiding kan worden voldaan;
   b. de periode waarin niet aan de eis van functiescheiding wordt voldaan;
   c. de namen van de personen die in de onder b bedoelde periode zijn belast met de aanvraag, de verstrekking en de uitreiking van de Nederlandse identiteitskaarten.

4. Na afloop van de periode, bedoeld in het derde lid, controleert de daartoe aangewezen persoon, die in de desbetreffende periode niet betrokken is geweest bij de aanvraag, de verstrekking en de uitreiking van de Nederlandse identiteitskaarten, of de schriftelijke vastlegging, bedoeld in het derde lid, aanwezig is en de verstrekking, het beheer en de uitreiking op de voorgeschreven wijze hebben plaatsgevonden. Indien sprake is van onregelmatigheden wordt gehandeld overeenkomstig artikel 90.

5. De burgemeester of de gezaghebber draagt zorg, dat de bij de uitvoering van de wet betrokken personen regelmatig worden geïnformeerd over ontvreemdingsrisico's en ten minste eenmaal per jaar worden geïnstrueerd met betrekking tot risicobeperkende afspraken en maatregelen ter zake.

6. De beveiligingsprocedure wordt jaarlijks geëvalueerd en zo nodig aangepast.

7. Ten behoeve van het opstellen en evalueren van de beveiligingsprocedure wordt gebruikgemaakt van de door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties daarvoor beschikbaar gestelde hulpmiddelen. Afwijkingen van de beveiligingsvoorschriften worden schriftelijk vastgelegd en ten minste vijf jaar naast de beveiligingsprocedure bewaard.

8. De burgemeester of de gezaghebber wijst een beveiligingsfunctionaris aan die belast is met het beheer van en het toezicht op de naleving van de beveiligingsprocedure.

9. De Minister van Buitenlandse Zaken wijst per locatie een beveiligingsfunctionaris aan die belast is met het beheer van en het toezicht op de naleving van de beveiligingsprocedure.

10. De functie van beveiligingsfunctionaris is niet verenigbaar met het verrichten van andere handelingen ter uitvoering van de wet.

11. De taken en verantwoordelijkheden van de beveiligingsfunctionaris worden vastgelegd in een functieomschrijving.

12. De verstrekkende autoriteit draagt er zorg voor dat de beveiligingsfunctionaris in staat wordt gesteld alle handelingen te verrichten die uit zijn taak voortvloeien.

13. De maatregelen, bedoeld in het eerste lid en het negende tot en met het elfde lid, maken deel uit van de reguliere accountantscontrole van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

14. Van de aanwijzing of de vervanging van de beveiligingsfunctionaris door de burgemeester of de gezaghebber wordt terstond melding gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier.

15. De beveiligingsfunctionaris is rechtstreeks verantwoording verschuldigd aan de verstrekkende autoriteit die hem als zodanig aangewezen heeft.

Artikel 89. Controle toepassing beveiligingsmaatregelen

1. De burgemeester of de gezaghebber voert jaarlijks uiterlijk op een door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties vast te stellen tijdstip een controle uit op de toepassing van de beveiligingsmaatregelen, genoemd in de artikelen 84 tot en met 88, en de overige aspecten van het aanvraag- en uitgifteproces van Nederlandse identiteitskaarten en informeert jaarlijks uiterlijk op een door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties vast te stellen tijdstip de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over de bevindingen van de controle.

2. Bij de controle en de verslaglegging wordt gebruikgemaakt van de daarvoor door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde hulpmiddelen.

3. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties kan in aanvulling op de in het eerste lid bedoelde controle steekproefsgewijze een nader onderzoek uitvoeren teneinde de bevindingen van de controle, bedoeld in het eerste lid, te verifiëren.

4. De Minister van Buitenlandse Zaken voert een keer per jaar een controle uit op de toepassing van de beveiligingsmaatregelen, bedoeld in de artikelen 84 tot en met 88.

5. Indien de in het vierde lid bedoelde controle daartoe aanleiding geeft, wordt de beveiligingsprocedure aangepast.

Artikel 90. Ontvreemding of vernietiging

1. Bij ontvreemding dan wel vernietiging van Nederlandse identiteitskaarten, apparatuur, programmatuur, opslagmedia, documentatie en overige materialen ten gevolge van inbraak, diefstal, verduistering, overvallen, brand of anderszins wordt door de met de uitvoering van de wet belaste autoriteit, bedoeld in de artikelen 15 en 35 van de wet, daarvan terstond aangifte gedaan bij de plaatselijke politie en stelt deze tevens terstond de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties daarvan in kennis.

2. In afwijking van het eerste lid wordt door de Commandant van de Koninklijke Marechaussee in de in dat lid bedoelde situatie geen aangifte gedaan maar proces-verbaal opgemaakt.

3. De in het eerste lid bedoelde autoriteit zendt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties vervolgens binnen één werkdag, een schriftelijke kennisgeving waarin de navolgende gegevens zijn opgenomen:
   a. het tijdstip en de exacte toedracht van de ontvreemding of vernietiging;
   b. de nummers van de ontvreemde of vernietigde Nederlandse identiteitskaarten, alsmede de daarin vermelde persoonsgegevens;
   c. de ontvreemde of vernietigde apparatuur, programmatuur, opslagmedia, documentatie en overige materialen met de eventueel daarop vermelde nummers.

4. Zodra het door de plaatselijke politie opgemaakte proces-verbaal beschikbaar is, wordt daarvan een afschrift gezonden aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

HOOFDSTUK 11. VOORKOMING EN BESTRIJDING MISBRUIK

Artikel 91. Aanschrijving tot inlevering

Onverminderd de eigen verantwoordelijkheid van de houder van een Nederlandse identiteitskaart ingevolge de wet, draagt de burgemeester of de gezaghebber er bij wijze van faciliteit zorg voor dat de

persoon die ingezetene van zijn gemeente of openbaar lichaam is, en houder is van een Nederlandse identiteitskaart, waarvan de geldigheidsduur binnenkort zal verlopen, schriftelijk wordt gewezen op het verstrijken van de geldigheidstermijn, de verplichting de Nederlandse identiteitskaart in te leveren en de mogelijkheid om een nieuwe Nederlandse identiteitskaart aan te vragen.

Artikel 92. Onderzoek onregelmatigheden en melding

1. De burgemeester, de gezaghebber, de Minister van Buitenlandse Zaken of de Commandant van de Koninklijke Marechaussee die in verband met een handeling op grond van deze regeling een Nederlandse identiteitskaart krijgt overgelegd, gaat aan de hand van de door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verstrekte lijst van toetsingspunten na of met de desbetreffende Nederlandse identiteitskaart enige onregelmatigheid is gepleegd.

2. De burgemeester, de gezaghebber, de Minister van Buitenlandse Zaken of de Commandant van de Koninklijke Marechaussee die van mening is dat met de Nederlandse identiteitskaart onregelmatigheden zijn gepleegd die geen strafbare feiten opleveren, onttrekt deze Nederlandse identiteitskaart op de in artikel 58, eerste lid, bedoelde wijze definitief aan het verkeer.

Artikel 93. Aangifte bij politie, melding en verzending aan Expertisecentrum Identiteitsfraude en Documenten

1. Indien bij de burgemeester of de gezaghebber het vermoeden bestaat dat de met de Nederlandse identiteitskaart gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren en de vermoedelijke dader bekend is, wordt daarvan onder gelijktijdige overlegging van het desbetreffende Nederlandse identiteitskaart aangifte gedaan bij de plaatselijke politie en melding gemaakt aan het Expertisecentrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee, met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier.

2. Indien bij de Minister van Buitenlandse Zaken of de Commandant van de Koninklijke Marechaussee het vermoeden bestaat dat de met de Nederlandse identiteitskaart gepleegde onregelmatigheden strafbare feiten opleveren of dat vermoeden bij de burgemeester of de gezaghebber bestaat en de vermoedelijke dader niet bekend is, wordt de desbetreffende Nederlandse identiteitskaart per aangetekende post met gebruikmaking van het daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties beschikbaar gestelde formulier aan het Expertisecentrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee gezonden.

3. De Commandant van het Expertisecentrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee onttrekt de Nederlandse identiteitskaart, bedoeld in het vorige lid, definitief aan het verkeer door middel van vernietiging als bedoeld in artikel 58, eerste lid.

HOOFDSTUK 12. VERANTWOORDING

Artikel 94. Vaststelling van aan Rijk verschuldigde kosten

1. De door de gemeente of het openbaar lichaam aan het Rijk verschuldigde kosten worden vastgesteld aan de hand van de aanvraagbestanden die met gebruikmaking van het reisdocumentenstation aan de leverancier zijn verzonden.

2. Het college van burgemeester en wethouders stelt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op de hoogte van:
   a. het verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van rechten als bedoeld in artikel 16, tweede lid, van het besluit, door het zenden van een afschrift van de beschikking waarbij de kwijtschelding is verleend;
   b. een situatie waarin een spoedlevering niet binnen de gestelde periode heeft plaatsgevonden, dan wel de met spoed geleverde Nederlandse identiteitskaart niet op de juiste wijze blijken te zijn vervaardigd, door het zenden van een daarop betrekking hebbende en door de leverancier geverifieerde mededeling.

3. Het bestuurscollege stelt de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op de hoogte van het verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van rechten als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het besluit, door het zenden van een afschrift van de beschikking waarbij de kwijtschelding is verleend.

Artikel 95. Reviewrecht accountant

Ten behoeve van de controle op de juistheid en volledigheid van de bedragen die ter zake van de verschuldigde kosten, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, van de wet aan het Rijk zijn afgedragen, is het college van burgemeester en wethouders of het bestuurscollege verplicht desgevraagd aan de door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties daartoe aangewezen ambtenaren de voor deze controle benodigde informatie te verschaffen. Deze ambtenaren kunnen tevens informatie inwinnen bij de in artikel 213, tweede lid, van de Gemeentewet en artikel 38, derde lid, van de Wet financiën openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bedoelde registeraccountants.

HOOFDSTUK 13. AFDRACHT VAN AAN HET RIJK VERSCHULDIGDE KOSTEN EN HEFFING VAN AAN HET RIJK VERSCHULDIGDE RECHTEN

[Gereserveerd]

HOOFDSTUK 14. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 96. Overgang aanwijzingen en registraties onder de Paspoortwet

1. Degene die op grond van artikel 78, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 of artikel 86, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 voor de inwerkingtreding van deze regeling is aangewezen als bevoegd tot het verrichten van de handelingen die bij of krachtens de Paspoortwet zijn voorgeschreven, wordt geacht ook te zijn aangewezen als bevoegd tot het verrichten van de handelingen die bij of krachtens de Wet op de Nederlandse identiteitskaart zijn voorgeschreven op grond van artikel 66, eerste lid.

2. Degene die op grond van artikel 79, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 of artikel 87, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 voor de inwerkingtreding van deze regeling is aangewezen als autorisatiebevoegde reisdocumentenstation wordt geacht ook te zijn aangewezen als autorisatiebevoegde reisdocumenten onder artikel 67, eerste lid.

3. Degene die op grond van artikel 80b, eerste of tweede lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 of artikel 88b, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 voor de inwerkingtreding van deze regeling is aangewezen als persoon die aanvragen in behandeling mag nemen met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat wordt geacht ook te zijn aangewezen als persoon die aanvragen in behandeling mag nemen met behulp van het mobiel vingerafdrukopname-apparaat onder artikel 70, eerste lid.

4. Degene die op grond van de artikelen 81, eerste lid, 82, eerste lid, of 82a, eerste lid van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 of artikel 89, eerste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 voor de inwerkingtreding van deze regeling is aangewezen als in-ontvangstnemer van zendingen wordt geacht ook te zijn aangewezen als in-ontvangstnemer van zendingen onder respectievelijk de artikelen 71, eerste lid, 72, eerste lid, 73, eerste lid en 74, eerste lid.

5. Een registratie als bedoeld in artikel 76, vierde lid, kan achterwege blijven indien deze aanvraagstationlocatie of deze uitgiftelocatie reeds geregistreerd is onder artikel 83, vierde lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001.

6. Een registratie als bedoeld in artikel 77, vierde lid, kan achterwege blijven indien deze aanvraagstationlocatie of deze uitgiftelocatie reeds geregistreerd is onder artikel 91, derde lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001.

7. Degene die op grond van artikel 93, achtste lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, artikel 107, derde lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 of artikel 55, derde lid, van de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee 2001 voor de inwerkingtreding van deze regeling is aangewezen als beveiligingsfunctionaris wordt geacht ook te zijn aangewezen als beveiligingsfunctionaris onder artikel 88, achtste dan wel negende lid.

Artikel 97. Wijzigingen in verband met de invoering StopID

Artikel 52 van deze regeling wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel c, wordt ‘een openbaar lichaam’ vervangen door ‘het openbaar lichaam waarvan de houder ingezetene is’;

2. In het derde lid wordt ‘indien de houder op verzoek van de burgemeester van de in het eerste lid, onder a, bedoelde gemeente, heeft ingestemd met het doen van een elektronische melding’ vervangen door ‘indien de houder bij de aanvraag van het in het eerste lid, aanhef, bedoelde Nederlandse identiteitskaart reeds beschikte over een burgerservicenummer’ en in de laatste zin ‘de in het eerste lid, onder a, bedoelde gemeente’ vervangen door ‘de burgemeester, bedoeld in het eerste lid, onder a, b, d of e, dan wel gezaghebber, bedoeld in het eerste lid, onder c’;

3. In het vijfde lid wordt ‘indien de houder op verzoek van de burgemeester van de in het eerste lid, onder a, bedoelde gemeente, heeft ingestemd met het doen van een elektronische melding’ vervangen door ‘indien de houder bij de aanvraag van het in het eerste lid, aanhef, bedoelde reisdocument beschikte over een burgerservicenummer’.

Artikel 98. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet op de Nederlandse identiteitskaart in werking treedt, met uitzondering van artikel 97, dat in werking treedt op een bij ministerieel besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 99. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling Nederlandse identiteitskaart.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst, met uitzondering van bijlage C, die zal worden geplaatst op https://www.rvig.nl.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
E. van der Burg

BIJLAGE A. STANDAARDCLAUSULES

(Bijlage als bedoeld in artikel 1, begripsbepaling 'standaardclausule')

I. Standaardclausules burgerlijke staat

Burgerlijke staat	Standaardclausule I (uitgeschreven)[1]	Afkorting
H – gehuwd		
(geslacht houder = 'V')	echtgenote van/wife of/épouse de	e/v
(geslacht houder = 'M')	echtgenoot van/husband of/époux de	e/v
W – weduwe/weduwnaar	Gehuwd geweest met/formerly married to/anciennement marié(e) à	w/v
S – gescheiden	Gehuwd geweest met/formerly married to/anciennement marié(e) à	g/v
P – geregistreerde partner	geregistreerd partner van/registered partner of/partenaire enregistré(e) de	p/v
B – gescheiden geregistreerde partner	geregistreerd partner geweest van/former registered partner of/ancien partenaire enregistré(e) de	b/v
A – achtergebleven geregistreerde partner	geregistreerd partner geweest van/former registered partner of/ancien partenaire enregistré(e) de	a/v

[1] De hiertoe aangewezen persoon geeft in het aanvraagformulier desgewenst de burgerlijke staat van de aanvrager aan. Afhankelijk van de ruimte op de achterzijde vermeldt de producent de afgekorte versie van de betreffende standaardclausule gevolgd door de naam van de echtgenoot/partner/gewezen echtgenoot/gewezen partner. Indien er niet genoeg ruimte is, wordt de naam afgebroken.

II. zie/see/voir p.

III. Niet in staat tot ondertekening/Unable to sign/Incapable de signer

IV. Nederlandse/Netherlands/Néerlandaise

BIJLAGE B. FOUTAFHANDELINGSPROCEDURE

(Bijlage als bedoeld in de artikelen 32, tweede lid, 35, tweede lid, en 38, vierde lid)

In deze bijlage zijn de procedures weergegeven die worden gevolgd indien een aangekondigde zending niet op het afgesproken tijdstip arriveert, de ontvangen zending beschadigd is, afwijkingen vertoont of indien bij controle van de zending documenten ontbreken. Er worden vijf hoofdfouten onderscheiden, waarvan een tweetal nader onderverdeeld is. De foutsituaties worden hieronder beschreven. Per foutsituatie wordt vervolgens schematisch aangegeven hoe gehandeld wordt.

I. De aangekondigde zending wordt niet op het afgesproken tijdstip ontvangen

Hiervan is sprake, indien een uitgiftelocatie een aangekondigde zending niet op het met de distributeur afgesproken tijdstip ontvangt. De procedure die dan gevolgd wordt, is weergegeven in schema I.

II. De ontvangen zending bevat een andere inhoud dan aangekondigd

Dit is het geval, indien de inhoud van de zending niet overeenkomt met de op de verzendbrief vermelde inhoud of met hetgeen in de elektronische vooraankondiging van de producent staat vermeld. De volgende situaties worden onderscheiden:

1. De zending bevat niet alle aangekondigde documenten
   Er ontbreken dus documenten.
   In dit geval wordt de procedure, weergegeven in schema II.1, gevolgd.
2. De zending bevat (ook) andere documenten dan aangekondigd
   Het pakket bevat documenten die niet voor de uitgiftelocatie zijn bestemd. Het kan zijn dat bijvoorbeeld het adresetiket op het pakket niet juist was, dat er niet voor de uitgiftelocatie bedoelde colli in het pakket zitten of dat er zich niet voor de uitgiftelocatie bedoelde documenten in een collo bevinden.
   In deze gevallen wordt de procedure, weergegeven in schema II.2, gevolgd.

III. De ontvangen zending is beschadigd

Hiervan is sprake, indien bij ontvangst van het pakket geconstateerd wordt dat de verpakking van het pakket beschadigingen vertoont. De volgende situaties worden onderscheiden:

1. De verpakking is beschadigd maar de inhoud is onbeschadigd en compleet
   Alle aangekondigde documenten zijn aanwezig en onbeschadigd.
   In dit geval wordt de procedure, weergegeven in schema III.1, gevolgd.
2. Zowel de verpakking als de inhoud zijn beschadigd, maar de inhoud is wel compleet
   Alle aangekondigde documenten zijn aanwezig maar één of meerdere documenten zijn beschadigd.
   In dit geval wordt de procedure, weergegeven in schema III.2, gevolgd.
3. Zowel de verpakking als de inhoud zijn beschadigd en de inhoud is bovendien incompleet
   Eén of meerdere documenten zijn beschadigd en daarnaast zijn niet alle aangekondigde documenten aanwezig.
   In dit geval wordt de procedure, weergegeven in schema III.3, gevolgd.

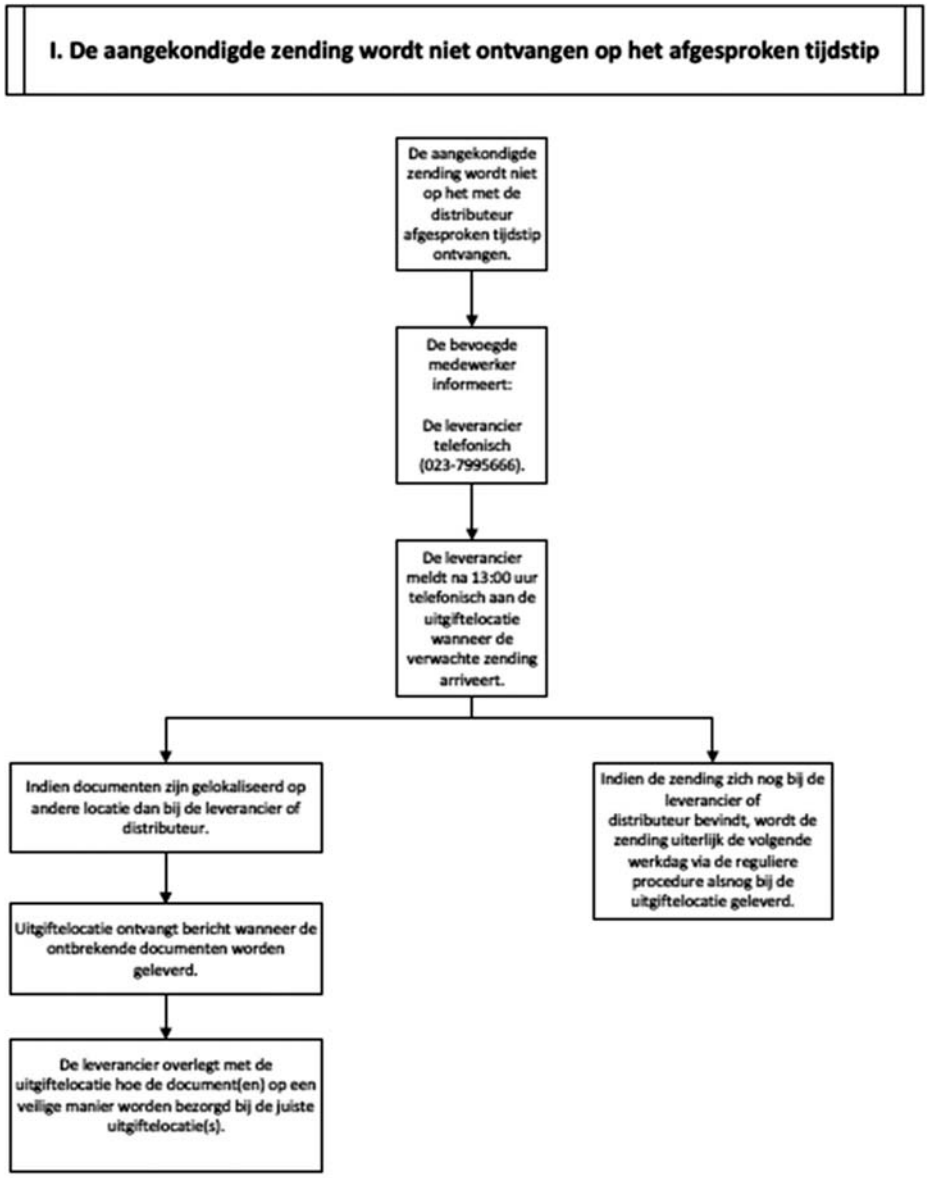
IV. De inhoud van de zending is goed, maar niet op de afgesproken wijze verpakt

Hiervan is sprake, indien de inhoud van de zending wel overeenkomt met hetgeen door de producent is aangekondigd, maar de inhoud is niet op de juiste wijze is verpakt. Het pakket bevat bijvoorbeeld colli met verschillende documenten, er zitten bijvoorbeeld zakenpaspoorten tussen de nationale paspoorten, of de zending bevat geen of een onjuiste verzendbrief.

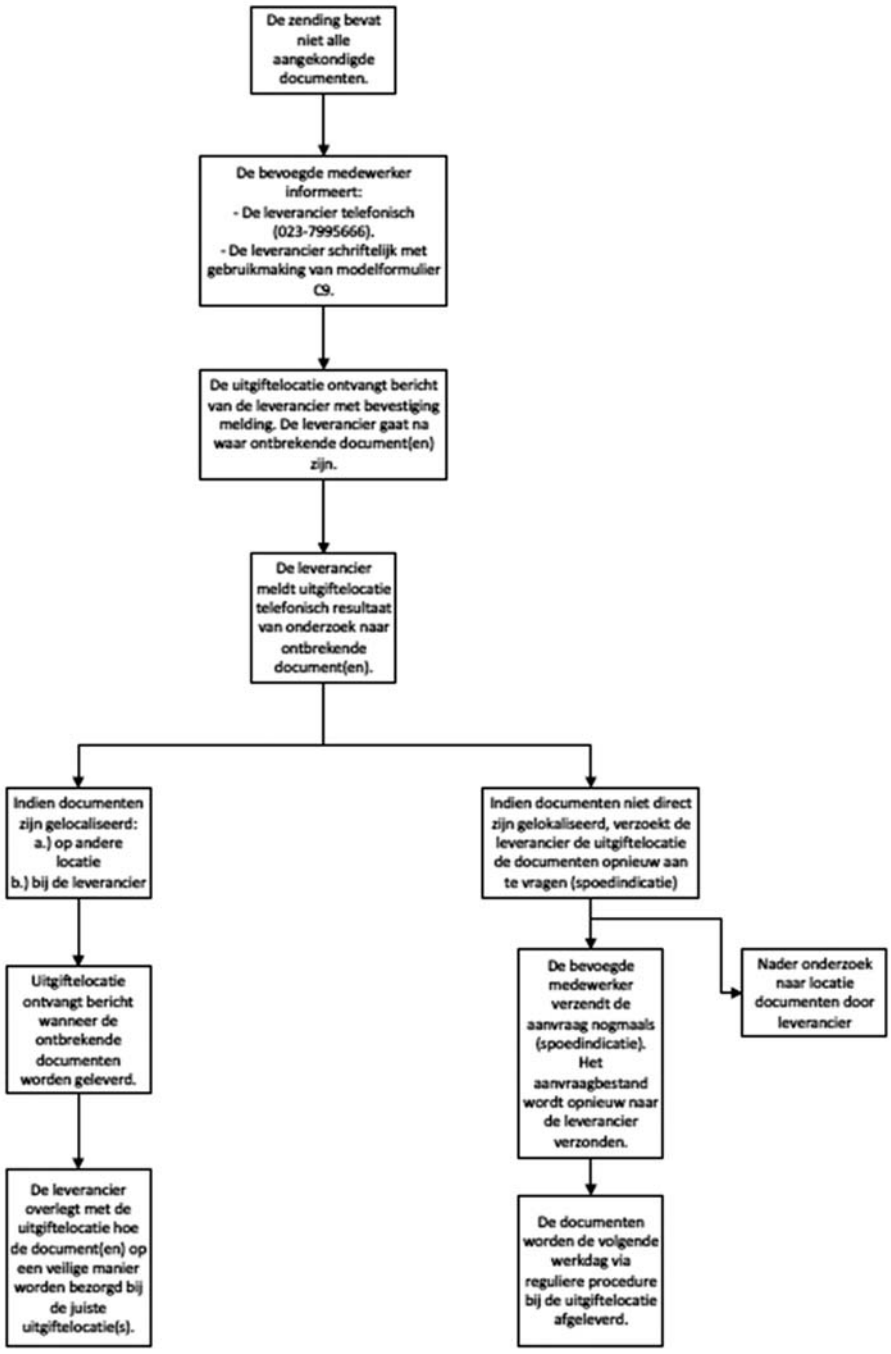
In dit geval wordt de procedure, weergegeven in schema IV, gevolgd.

V. Overige calamiteiten

Indien zich een situatie voordoet, die niet in één van de bovenstaande categorieën is onder te brengen, wordt de procedure, weergegeven in schema V, gevolgd.

I. De aangekondigde zending wordt niet ontvangen op het afgesproken tijdstip
De aangekondigde zending wordt niet op het met de distributeur afgesproken tijdstip ontvangen.
De bevoegde medewerker informeert:
De leverancier telefonisch (023-7995666).
De leverancier meldt na 13:00 uur telefonisch aan de uitgiftelocatie wanneer de verwachte zending arriveert.
Indien documenten zijn gelokaliseerd op andere locatie dan bij de leverancier of distributeur.
Uitgiftelocatie ontvangt bericht wanneer de ontbrekende documenten worden geleverd.
De leverancier overlegt met de uitgiftelocatie hoe de document(en) op een veilige manier worden bezorgd bij de juiste uitgiftelocatie(s).
Indien de zending zich nog bij de leverancier of distributeur bevindt, wordt de zending uiterlijk de volgende werkdag via de reguliere procedure alsnog bij de uitgiftelocatie geleverd.

II.1 De ontvangen zending bevat een andere inhoud dan aangekondigd:
1. Het pakket bevat te weinig documenten

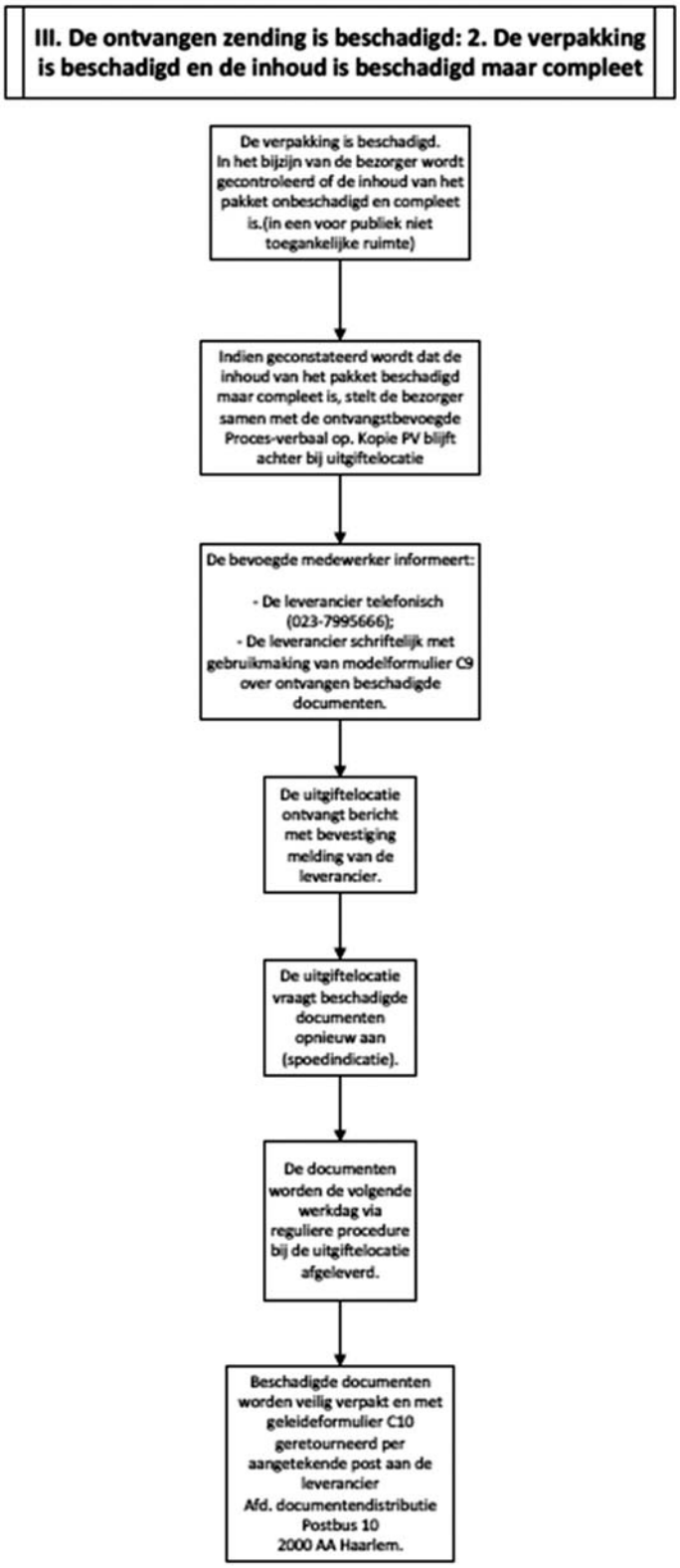

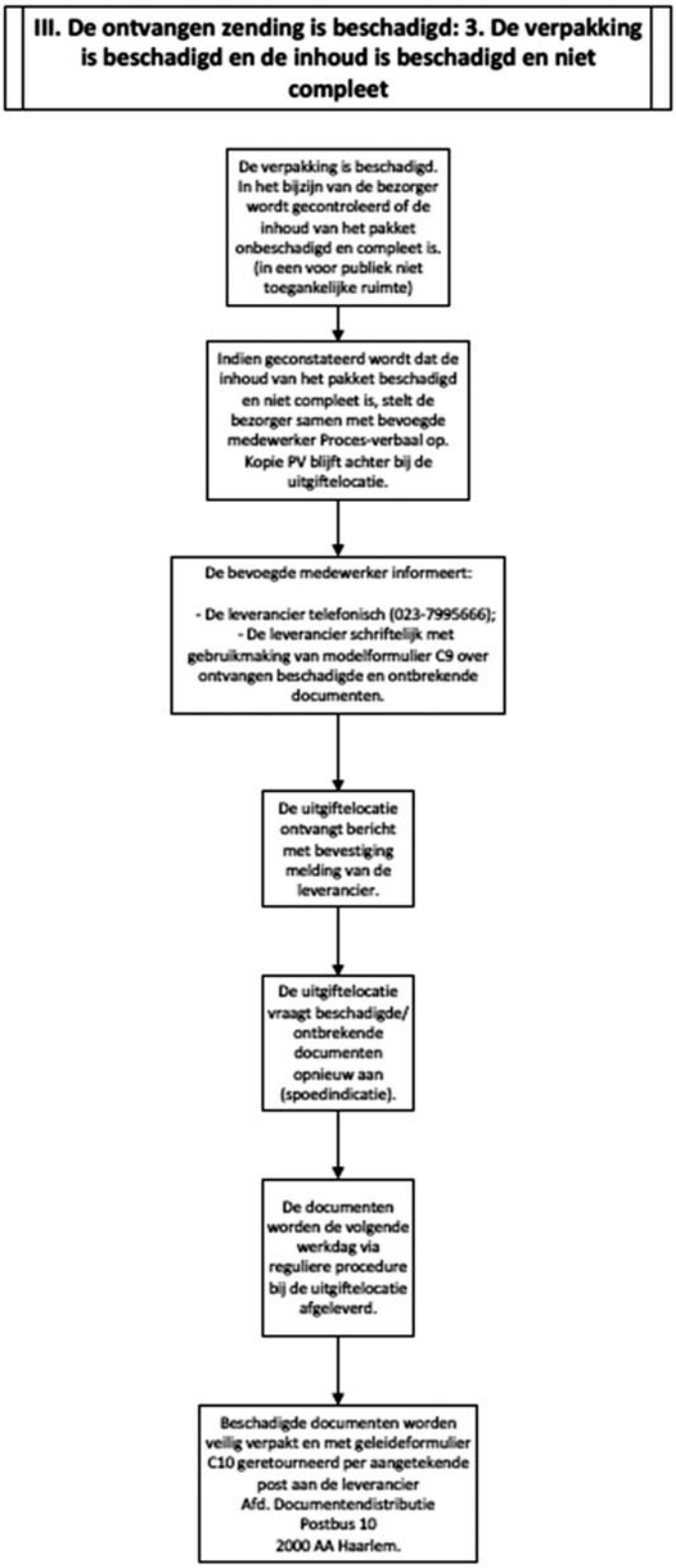
II.2 De ontvangen zending bevat een andere inhoud dan aangekondigd:
2. Het pakket bevat (ook) andere documenten dan aangekondigd

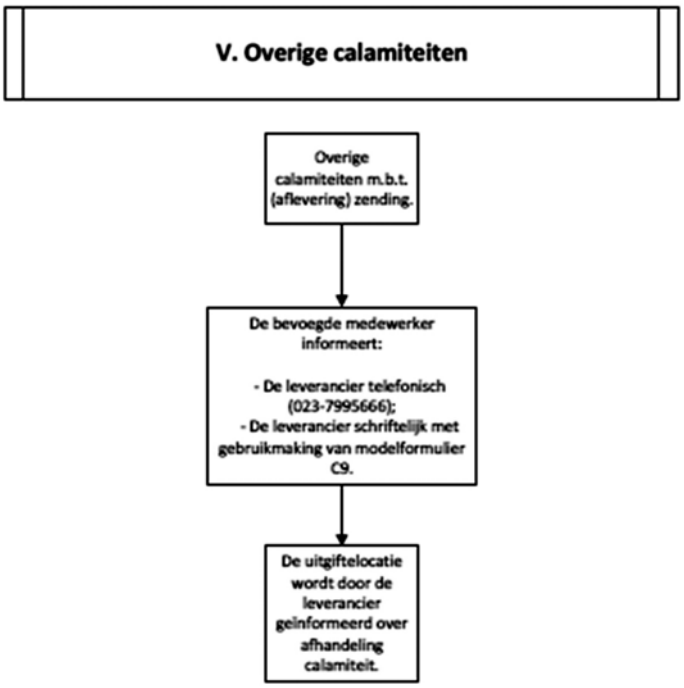
III. De ontvangen zending is beschadigd: 1. De verpakking is beschadigd maar de inhoud is compleet

III. De ontvangen zending is beschadigd: 2. De verpakking is beschadigd en de inhoud is beschadigd maar compleet
De verpakking is beschadigd. In het bijzijn van de bezorger wordt gecontroleerd of de inhoud van het pakket onbeschadigd en compleet is.(in een voor publiek niet toegankelijke ruimte)
Indien geconstateerd wordt dat de inhoud van het pakket beschadigd maar compleet is, stelt de bezorger samen met de ontvangstbevoegde Proces-verbaal op. Kopie PV blijft achter bij uitgiftelocatie
De bevoegde medewerker informeert:
- De leverancier telefonisch (023-7995666);
- De leverancier schriftelijk met gebruikmaking van modelformulier C9 over ontvangen beschadigde documenten.
De uitgiftelocatie ontvangt bericht met bevestiging melding van de leverancier.
De uitgiftelocatie vraagt beschadigde documenten opnieuw aan (spoedindicatie).
De documenten worden de volgende werkdag via reguliere procedure bij de uitgiftelocatie afgeleverd.
Beschadigde documenten worden veilig verpakt en met geleideformulier C10 geretourneerd per aangetekende post aan de leverancier
Afd. documentendistributie
Postbus 10
2000 AA Haarlem.

III. De ontvangen zending is beschadigd: 3. De verpakking is beschadigd en de inhoud is beschadigd en niet compleet
De verpakking is beschadigd. In het bijzijn van de bezorger wordt gecontroleerd of de inhoud van het pakket onbeschadigd en compleet is. (in een voor publiek niet toegankelijke ruimte)
Indien geconstateerd wordt dat de inhoud van het pakket beschadigd en niet compleet is, stelt de bezorger samen met bevoegde medewerker Proces-verbaal op. Kopie PV blijft achter bij de uitgiftelocatie.
De bevoegde medewerker informeert:
- De leverancier telefonisch (023-7995666);
- De leverancier schriftelijk met gebruikmaking van modelformulier C9 over ontvangen beschadigde en ontbrekende documenten.
De uitgiftelocatie ontvangt bericht met bevestiging melding van de leverancier.
De uitgiftelocatie vraagt beschadigde/ ontbrekende documenten opnieuw aan (spoedindicatie).
De documenten worden de volgende werkdag via reguliere procedure bij de uitgiftelocatie afgeleverd.
Beschadigde documenten worden veilig verpakt en met geleideformulier C10 geretourneerd per aangetekende post aan de leverancier
Afd. Documentendistributie
Postbus 10
2000 AA Haarlem.

IV. De inhoud van de ontvangen zending is goed, maar niet op de juiste wijze verpakt.
De ontvangen zending bevat colli met verschillende soorten (juiste) documenten, of de zending bevat geen of een onjuiste verzendbrief.
De bevoegde medewerker meldt dit per bericht aan de leverancier met gebruikmaking van modelformulier C9.

V. Overige calamiteiten
Overige calamiteiten m.b.t. (aflevering) zending.
De bevoegde medewerker informeert:
- De leverancier telefonisch (023-7995666);
- De leverancier schriftelijk met gebruikmaking van modelformulier C9.
De uitgiftelocatie wordt door de leverancier geïnformeerd over afhandeling calamiteit.

BIJLAGE C. FOTOMATRIX

(Bijlage als bedoeld in artikel 16, tweede lid)

Deze bijlage wordt bekendgemaakt op https://www.rvig.nl.

BIJLAGE D. MODEL NEDERLANDSE IDENTITEITSKAART

(Bijlage als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a)

a. Model in omloop sinds 9 maart 2014:

b. Model in omloop sinds 1 januari 2021:

c. Model in omloop sinds 2 augustus 2021:

d. Model in omloop sinds 30 september 2024:

BIJLAGE E. MODEL VERVANGENDE NEDERLANDSE IDENTITEITSKAART

(Bijlage als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b)

a. Model in omloop sinds 1 maart 2017:

b. Model in omloop sinds 30 september 2024:

TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Deze regeling bevat de nadere uitwerking van een aantal bepalingen in de Wet op de Nederlandse identiteitskaart (hierna: de wet) en het Besluit Nederlandse identiteitskaart (hierna: het besluit). De meeste artikelen zijn ontleend aan respectievelijk de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 (hierna: PUN) en de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 (hierna: PUB). Enkele onderdelen zijn (ook) afkomstig van de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee 2001 (hierna: PUKMAR). Daarmee wordt aangesloten bij de werkwijze die is gevolgd bij de wet, waarbij alle bepalingen over de (uitgifte van de) Nederlandse identiteitskaart (NIK) en de vervangende NIK die eerder in de Paspoortwet waren geregeld zijn ondergebracht in een eigen regeling. Inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de huidige regelgeving zijn niet beoogd. Wel zijn enkele onderdelen geactualiseerd. Dit wordt waar nodig toegelicht in het artikelsgewijze deel.

Deze nieuwe regeling sluit aan bij de ontvlechting van de NIK die eerder op wets- en besluitniveau is doorgevoerd. Voor de reden en aanleiding tot deze wijzigingen wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij de wet.[1]

2. Inhoud

De regeling volgt in beginsel de opbouw van de Paspoortuitvoeringsregelingen. Op enkele plaatsen is een andere hoofdstukindeling gemaakt vanwege het geringer aantal bepalingen. In de regeling zijn alleen de in de Paspoortuitvoeringsregelingen opgenomen bepalingen overgenomen voor zover deze relevant zijn voor de NIK en de vervangende NIK. Het betreft de uitvoeringsregels over onder meer vaststelling van aanspraken op een NIK en de identiteit van de aanvrager, de procedure voor samenstelling van het aanvraagbestand en het verzenden daarvan naar de leverancier, ontvangst van NIK's van de leverancier, beveiligingsmaatregelen bij uitgevende instanties en procedures rondom inname, inhouding en definitieve onttrekking van een NIK.

Enkele bepalingen uit de Paspoortuitvoeringsregelingen zijn niet overgenomen in deze regeling, maar overgeheveld en opgehoogd naar het besluit. Voor een toelichting bij de betreffende bepalingen wordt verwezen naar de nota van toelichting bij dit besluit.

De Paspoortuitvoeringsregelingen zijn elk bedoeld voor een andere categorie uitgevende instantie, te weten gemeenten en openbare lichamen in het land Nederland, diplomatieke posten, de Koninklijke Marechaussee en de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten. Voor deze regeling is gekozen om alle regels over de NIK in één regeling te zetten, omdat de regels grotendeels hetzelfde zijn voor alle uitgevende instanties, dan wel op bepaalde instanties niet van toepassing zijn. Daar waar verschillende regels gelden per uitgevende instantie is dit in de betreffende bepalingen geëxpliciteerd. Aangezien deze regeling geen ministeriële rijksregeling is, worden de regels die relevant zijn voor de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten niet in deze regeling opgenomen, maar in de Paspoortuitvoeringsregeling Caribische landen opgenomen.

In deze regeling is zo veel mogelijk de volgorde van de PUN aangehouden, ook bij de bijlagen. Hierbij is ingezet om de bepalingen van de verschillende artikelen zo mogelijk samen te voegen. Daarbij is de structuur van de PUN, die in sommige gevallen ook onderscheid maakt tussen verschillende uitgevende instanties, als uitgangspunt genomen. Bepalingen waarin geen specifieke autoriteiten worden genoemd gelden voor alle instanties voor wie deze regeling geldt.[2]

Op grond van artikel 2, tweede lid, van de wet is hetgeen bij of krachtens de wet is bepaald ten aanzien van de NIK van overeenkomstige toepassing op de vervangende Nederlandse identiteitskaart, tenzij anders is bepaald. Daarom is alles wat in deze regeling is bepaald van toepassing op zowel de NIK als de vervangende NIK, tenzij in de wet of deze regeling expliciet is bepaald dat voor de vervangende NIK iets anders geldt. In deze regeling zijn de enige twee afwijkingen voor wat betreft de vervangende NIK ten opzichte van de NIK het model en dat een vervangende NIK niet versneld kan worden aangevraagd. Zie daartoe de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen 2 en 21.

---

1 Kamerstukken II 2024/25, 36 644, nr. 3, p. 1–3.
2 Zie ook de artikelen 15 en 35 van de wet.

2.1. Verordening (EU) 2025/1208

Een aantal artikelen geven uitvoering aan Verordening (EU) 2025/1208 van de Raad van 12 juni 2025 betreffende de versterking van de beveiliging van identiteitskaarten van burgers van de Unie en van verblijfsdocumenten afgegeven aan burgers van de Unie en hun familieleden die hun recht van vrij verkeer uitoefenen. Zie daarvoor de transponeringstabel die aan het eind van deze nota van toelichting is opgenomen. Voor meer informatie over de inhoud van de verordening en de implementatie daarvan wordt verwezen naar de wetsgeschiedenis van de aanpassing van de Paspoortwet- en regelgeving op het moment dat die verordening moest worden geïmplementeerd.[3]

2.1.1. Concordantietabel

In de bijlage bij deze toelichting is een concordantietabel opgenomen. Daarin zijn de artikelen van de Paspoortuitvoeringsregelingen enerzijds en van de onderhavige regeling anderzijds op inhoud naast elkaar gezet. De tabel is een hulpmiddel om vergelijkbare bepalingen snel terug te kunnen vinden en moet niet gelezen worden als een absolute één op één verwijzing: delen van de artikelen die zijn genoemd zijn niet overgenomen als deze niet van toepassing zijn op de NIK, en zijn aangepast om alleen de bewoording 'NIK' te bevatten. De tabel is ook nuttig bij raadpleging van de totstandkomingsgeschiedenis van de artikelen in deze regeling, die oorspronkelijk grotendeels onder de Paspoortuitvoeringsregelingen tot stand zijn gekomen.

3. Privacy

In de memorie van toelichting bij de wet is uitgebreid ingegaan op de verwerking van persoonsgegevens die op grond van de wet plaatsvindt in het kader van de aanvraag en uitgifte van de NIK.[4] Deze verwerking betekent in het algemeen een inmenging in de grondrechten van burgers en is daarom beoordeeld in het licht van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden (EVRM), de Grondwet, het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: EU-Handvest) en de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG).[5] In de memorie van toelichting is aangegeven dat de verwerking van persoonsgegevens niet anders is dan toen de (uitgifte van de) NIK nog onder de Paspoortwet werd geregeld en dat de verwerking aan de AVG voldoet. De uitwerking van alle algemene beginselen voor gegevensverwerking van de AVG is in de memorie van toelichting bij de wet besproken, alsmede een beschrijving van de maatregelen die genomen worden om de rechten van betrokkenen te beschermen en welke rollen en verantwoordelijkheden de betrokken partijen hebben bij de verwerking van persoonsgegevens. Ook wordt hierin aandacht besteed aan de waarborgen die worden genomen bij doorgifte van gegevens vanuit Europees Nederland naar Caribisch Nederland bij aanvraag van een NIK in de openbare lichamen, omdat de AVG daar niet van toepassing is. Omdat deze regeling een uitwerking is van de wet, worden geen nieuwe of andere verwerkingen van persoonsgegevens voorzien dan die in de memorie van toelichting bij de wet al zijn toegelicht.

4. Gevolgen

In de memorie van toelichting bij de wet is ingegaan op het feit dat de overheveling van de NIK van de Paspoortwet naar de nieuwe wet slechts zeer geringe gevolgen heeft qua regeldruk, verwachte neveneffecten van de regeling, financiën, ICT en bestuurlijke lasten.[6]

Kort gezegd komt het erop neer dat lasten voor burgers, bedrijven en professionals geheel afwezig zullen zijn, omdat er in het aanvraag- en uitgifteproces van de NIK voor burgers helemaal niets verandert als gevolg van de overheveling van de regeling van uitgifte van de NIK naar een eigen wet met onderliggende regelgeving.

Voor de overheid hebben de wijzigingen tot gevolg dat in de (ICT-)systemen en de registraties, waarin eerder verwezen werd naar de Paspoortwet en onderliggende regelgeving, voortaan naar de wet en onderliggende regelgeving moet worden verwezen. Voor deze regeling betekent dit dat verwijzingen naar de Paspoortuitvoeringsregelingen moeten worden aangepast en voortaan ook naar deze regeling moeten verwijzen. Hetzelfde geldt voor verwijzingen in de diverse verstrekkingenbesluiten en diverse voor de uitvoering van de wet te gebruiken formulieren en de communicatie en online informatievoorziening van de Rijksdienst voor Identiteitsgegevens. Ook uitgevende instanties zullen op eenzelfde

---

[3] Kamerstukken 35 552 (R2148).
[4] Kamerstukken II 2024/25, 36 644, nr. 3, p. 11–20.
[5] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119).
[6] Kamerstukken II 2024/25, 36 644, nr. 3, p. 22–23.

manier verwijzingen in eigen communicatie of lokale regelgeving moeten aanpassen.

De wijzigingen in de onderhavige regeling geven geen extra of andere lasten dan die in de memorie van toelichting bij de wet al zijn beschreven.

5. Overgangsrecht en inwerkingtreding

De inwerkingtreding van deze regeling is gelijktijdig met de inwerkingtreding van de wet en de daarbij bijbehorende rijkswet tot wijziging van de Paspoortwet in verband met de ontvlechting van de Nederlandse identiteitskaart, en alle overige bijbehorende regelgeving. Voor het overgangsrecht wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 96.

6. Advies en consultatie

Een ontwerp van deze regeling is gezamenlijk met de bijbehorende wijzigingsregeling in consultatie geweest. Er zijn reacties ontvangen van de Nederlandse Vereniging voor Burgerzaken (NVVB), de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR). De regeling is ook voor advies voorgelegd aan de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) en de Commissie Bescherming Persoonsgegevens BES (CBP BES). De ontwerpregeling is verder voorgelegd aan de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, en aan de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten. De ontwerpregeling is ook in internetconsultatie geweest.

Het ATR heeft het dossier niet geselecteerd voor een formeel advies, omdat het geen omvangrijke gevolgen voor de regeldruk heeft.

De AP heeft laten weten geen aanmerkingen te hebben op de ontwerpregeling.

6.1 Reacties NVVB en VNG

De NVVB heeft in haar consultatiereactie bij de met deze regeling samenhangende besluiten aandacht gevraagd voor goede en tijdige communicatie richting gemeenten, voor het aanpassen van verwijzingen naar wet- en regelgeving in de eigen communicatie, gemeentelijke formulieren en documenten en lokale besluiten. NVVB geeft aan verheugd te zijn dat dit onderdeel wordt opgepakt.

NVVB geeft verder aan geen onderdelen van de regeling te zien waar zij zich niet in kunnen vinden. Een enkel inhoudelijk aandachtspunt is artikel 58, tweede lid. Dit artikellid bepaalt dat wanneer iemand een verlopen document inlevert, het document op verzoek van de houder definitief aan het verkeer kan worden onttrokken door het document onbruikbaar gemaakt (door middel van ponsgaten) aan hem terug te geven, in plaats van het te verbranden of te versnipperen. Artikel 58 is overgenomen van artikel 67 PUN. NVVB vroeg bij dit artikel of ‘Nederlandse identiteitskaart’ daarin niet zou moeten worden geschrapt, omdat artikel 58 al het onbruikbaar maken en teruggeven van NIK’s regelt. Het is mogelijk dat de houder van een verlopen NIK een reisdocument aanvraagt in plaats van een nieuwe NIK. Om die reden blijft in de Paspoortuitvoeringsregelingen bepaald dat een NIK nadat deze is ingeleverd op verzoek van de houder kan worden teruggegeven, nadat deze onbruikbaar is gemaakt. Uiteraard kan ook het omgekeerde het geval zijn: de houder van een verlopen reisdocument vraagt een NIK aan in plaats van een nieuw reisdocument. In de consultatieversie van deze regeling waren daarom ten onrechte de andere reisdocumenten niet opgenomen in artikel 58, tweede lid. Deze zijn aan dit artikellid toegevoegd, en de toelichting bij dit artikel is aangevuld om dit te verduidelijken.

Verder zijn enkele tekstuele en redactionele voorstellen van NVVB doorgevoerd.

VNG heeft laten weten geen opmerkingen te hebben bij de ontwerpregeling en daarom geen formele reactie te sturen.

6.2 Reactie CBP BES

De CBP BES is van oordeel dat de voorgestelde regeling hoofdzakelijk een wetstechnische ontvlechting van de NIK uit de Paspoortwet betreft en geen nieuwe of aanvullende verwerkingen van persoonsgegevens introduceert. Om die reden heeft de CBP BES laten weten geen inhoudelijke bezwaren te hebben bij de conceptregeling. De CBP BES heeft wel enkele aanbevelingen gedaan voor het aanvullen van de toelichting, om de privacyrechtelijke context van de gegevensverwerkingen in het kader van de aanvraag en uitgifte van de NIK inzichtelijker te maken.

Vooropgesteld staat dat de bepalingen in deze regeling zijn overgezet uit de Paspoortuitvoeringsregelingen, zonder inhoudelijke wijzigingen. Er worden in deze regeling dus geen gegevensverwerkingen gewijzigd of nieuwe gegevensverwerkingen geïntroduceerd.

De CBP BES adviseert om in de toelichting nader in te gaan op de grondslag van de gegevensverwerkingen en de waarborgen die hierbij worden genomen, de rollen en verschillende verantwoordelijkheden van partijen, de organisatorische maatregelen voor informatiebeveiliging en een onderbouwing van de noodzaak en proportionaliteit van de gegevensverwerkingen. In de memorie van toelichting bij de wet wordt op deze punten nader ingegaan. Omdat deze regeling geen andere gegevensverwerkingen introduceert dan die in de toelichting bij de wet zijn beschreven, wordt in paragraaf 3 van deze toelichting naar de toelichting bij de wet verwezen. Naar aanleiding van de suggesties van de CBP BES is paragraaf 3 van deze toelichting wel aangevuld om te verduidelijken dat de door de CBP BES aangedragen punten in de toelichting bij de wet zijn uitgewerkt.

6.3 Reacties Caribisch deel van het Koninkrijk

Saba heeft laten weten geen formele reactie vanuit het Bestuurscollege in te dienen, omdat er geen veranderingen plaatsvinden in het aanvraag- en uitgifteproces en het uitsluitend gaat om een juridisch-technische wijziging.

Bonaire heeft kennis genomen van de voorgestelde wijzigingen en constateert dat er geen inhoudelijke gevolgen zijn voor het aanvraag- en uitvoeringsproces. Wel wordt aandacht gevraagd voor het aanpassen van interne en externe eigen communicatie, waarbij verwijzingen naar de PUN voortaan voor de NIK ook naar de Regeling NIK moeten verwijzen. Bonaire verwacht verder geen bestuurlijke, beleidsmatige of uitvoeringskundige knelpunten als gevolg van de voorgestelde wijzigingen.

Ook Sint Eustatius heeft laten weten geen inhoudelijke gevolgen te zien, en daarom ook geen bestuurlijke, beleidsmatige, financiële of uitvoeringskundige knelpunten te verwachten. Ook Sint Eustatius vraagt wel nog aandacht voor de aanpassing van communicatie en verwijzingen naar wetgeving.

Vanuit Aruba, Curaçao en Sint Maarten zijn geen reacties ontvangen.

6.4. Reacties internetconsultatie

In de internetconsultatie is gevraagd wat men van de nieuwe regeling Nederlandse identiteitskaart vindt. De internetconsultatie heeft drie reacties opgeleverd, allen openbaar.

Twee reacties vragen wat het nut is van de voorgestelde wijzigingen, omdat er inhoudelijk niets verandert. Eén van de reacties adviseert om duidelijker te vermelden dat deze wijziging onderdeel is van de bredere ontvlechting die ook op wetsniveau is doorgevoerd. In paragraaf 1 van de toelichting is verduidelijkt dat deze ontvlechting van de NIK op regelingsniveau samenhangt met de ontvlechting die eerder op wets- en besluitniveau is doorgevoerd. De NIK is alleen de identiteitskaart van (Europees) Nederland, terwijl de Paspoortwet en de daaronder liggende regelgeving rijksregelgeving is en dus in het hele Koninkrijk geldt. Het is voor de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten belastend dat zij betrokken moeten zijn bij wijzigingen voor de NIK, terwijl die hen niet aangaan. Dit is voor Nederland ook tijdrovend. Daarom is voor ontvlechting van de NIK uit de Paspoortwet en daaronder liggende regelgeving gekozen. Voor een uitgebreidere beschrijving van de aanleiding van deze ontvlechting wordt naar de toelichting bij het bij deze regeling horende wetsvoorstel verwezen.[7]

De derde reactie geeft enkele inhoudelijke verbetervoorstellen voor het aanvraag- en uitgifteproces van de NIK en reisdocumenten. In het algemeen wordt nogmaals opgemerkt dat in deze nieuwe regeling de regels over de NIK één op één zijn overgezet vanuit de Paspoortuitvoeringsregelingen, zonder inhoudelijke aanpassingen. De reactie stelt onder andere voor om bij aanvraag van het document een gratis digitale foto te laten maken bij de uitgevende instantie, in plaats van het huidige proces waarbij de burger zelf een papieren pasfoto mee moet nemen. Op dit moment wordt een wetstraject voorbereid om een digitale foto bij aanvraag van reisdocumenten in te voeren. De reactie stelt ook dat ten behoeve van archiefopbouw burger de keuze zouden moeten hebben om de gegevens over hun reisdocument (inclusief de foto) te laten bewaren, bijvoorbeeld door het gemeentearchief, in plaats van dat deze standaard na een bepaalde termijn worden verwijderd. De gegevens die worden opgeslagen bij aanvraag van een reisdocument of NIK zijn bedoeld voor gebruik in het aanvraag- en uitgifteproces en daarna voor identiteitscontrole en controle van geldigheid van het document. Daarom worden de gegevens enkele jaren na het verstrijken van de geldigheidsduur verwijderd. Burgers hebben indien gewenst de mogelijkheid hun document terug te ontvangen nadat het door middel van ponsgaten onbruikbaar is gemaakt.

[7] Kamerstukken II 2024/25, 36 643 (R2202), nr. 3, p. 1–3.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

In artikel 1 van deze regeling zijn de begripsbepalingen opgenomen. Deze zijn ontleend aan de PUN, PUB en PUKMAR voor zover deze nodig zijn voor deze regeling, waar nodig aangepast aan de wet en zo nodig toegespitst op de NIK. Daarbij wordt voor wat betreft het begrip 'standaardclausule' waarin verwezen wordt naar bijlage A, opgemerkt dat in deze bijlage een wijziging is doorgevoerd ten opzichte van dezelfde bijlage A bij de PUN en de PUB. Anders dan bij de reisdocumenten kent de NIK geen 'houderpagina' en 'vervolgpagina' waarop de tekst van de standaardclausule kan worden aangebracht. In plaats daarvan kent de NIK alleen een voor- en achterzijde. Door gebrek aan ruimte wordt daarom slechts de afgekorte versie van de standaardclausule gebruikt. Ook kan het voorkomen dat bij lange achternamen een afgebroken versie komt te staan. De tekst na de asterisk op de bijlage is hierop aangepast.

Het tweede lid van artikel 1 PUN, PUB en PUKMAR regelt de toepasselijkheid van deze uitvoeringsregelingen. In deze regeling is geen dergelijke bepaling overgenomen, omdat deze regeling op alle autoriteiten die handelingen verrichten onder de wet van toepassing is.

De dienststempel, die in artikel 88 PUN en artikel 102 PUB in een eigen artikel is opgenomen, is aan dit artikel toegevoegd als begripsbepaling.

Artikel 2

Artikel 2 stelt de modellen vast van de NIK en de vervangende NIK. De modellen zelf zijn opgenomen in de bij dit artikel behorende bijlagen E en F. Het model van de vervangende NIK wijkt af van de reguliere NIK en deze heeft daarom een eigen model. Dit artikel is ontleend aan artikel 3 PUN en artikel 3 PUB.

Artikelen 3 en 4

De artikelen 3 en 4 betreffen de statusgegevens die op een NIK toepasselijk kunnen zijn. Artikel 3 regelt dat de relevante toestand in de levenscyclus van het document zelf wordt geregistreerd. 'In aanvraag' betekent dat de aanvraag is goedgekeurd en de NIK is geproduceerd en gepersonaliseerd, en dus klaar is voor uitreiking. 'Geldig' is als de NIK na uitreiking in verkeer is gebracht door deze aan de burger uit te reiken. 'Ongeldig' is wanneer het document niet meer in omloop mag zijn omdat deze van rechtswege is vervallen op grond van artikel 30 van de wet. 'Definitief aan het verkeer onttrokken' betekent dat het document ook daadwerkelijk is ingenomen en vernietigd. Vervolgens regelt artikel 4 welke statussen in het basisregister worden opgenomen om vast te stellen of de betreffende NIK als publiek identificatiemiddel kan worden gebezigd. De status 'uitgereikt' betekent dat de NIK weliswaar is uitgereikt, maar het publiek identificatiemiddel nog niet is geactiveerd (en dus ook nog niet voor transacties gebruikt kan worden). 'Geactiveerd' houdt in dat het middel door de burger is geactiveerd met de PIN-code. 'Ingetrokken' betekent dat de burger de NIK niet als publiek identificatiemiddel wil gebruiken, of dat het door de bevoegde instantie is ingetrokken (bijv. nadat de geldigheidsduur van de NIK is verlopen of omdat de NIK van rechtswege is vervallen). 'Geblokkeerd' betekent de burger zelf heeft aangegeven gebruik van het middel per direct op te schorten, bijvoorbeeld omdat de burger fraude met het middel vreest. Uitgangspunt daarbij is dat de NIK alleen gebruikt kan worden als publiek identificatiemiddel als deze zowel de status 'geldig' uit artikel 3 heeft, als de status 'geactiveerd' uit artikel 4 als publiek identificatiemiddel. Zie ook de toelichting bij de wijziging in de PUN in verband met de introductie van de NIK als publiek identificatiemiddel.[8] Deze artikelen zijn ontleend aan de artikelen 3aa en 3ab PUN en artikelen 3aa en 3ab PUB.

Artikel 5

Artikel 5 verplicht de verstrekker van NIK-gerelateerde gegevens ten behoeve van verschillende registraties deze gegevens ook ten behoeve van het basisregister reisdocumenten te verstrekken aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (hierna: Minister van BZK), tenzij het de vingerafdrukken, gezichtsopname of handtekening betreft. Dit artikel is ontleend aan artikel 3ac PUN en artikel 3ac PUB.

---

[8] Regeling van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 6 december 2020, nr. 2020-0000691383, houdende de wijziging van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001, de Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001, de Paspoortuitvoeringsregeling Caribische landen en de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee in verband met de invoering van elektronische identificatie met een publiek identificatiemiddel, het uitbreiden van het basisregister reisdocumenten en de totstandkoming van het Paspoortbesluit (Stcrt. 2020, 63416).

Artikel 6

Artikel 6 betreft een zorgplicht voor de tot inhouding of verstrekking bevoegde autoriteiten om ten aanzien van de administratie die zij op grond van artikel 14, vierde en vijfde lid, van de wet bij moeten houden in verband met mededelingen die zij ontvangen op opnamen in het Register Paspoortsignaleringen (hierna: RPS) van personen ten aanzien van wie zij bevoegd zijn tot verstrekking of inhouding van de NIK op grond van de Wet Nederlandse identiteitskaart. De verplichting betreft het constant compleet houden met de volledige naam, geboortedatum en geboorteplaats van die personen.

Dit artikel is ontleend aan artikel 5 PUN.

Artikel 7

In dit artikel worden de burgemeesters aangewezen die bevoegd zijn om de aanvragen voor verstrekking van (vervangende) NIK's in ontvangst te nemen op grond van respectievelijk artikel 6, eerste lid, onderdeel a, en artikel 9, eerste lid, onderdeel a, dan wel artikel 6, eerste lid, onderdeel b, en artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van het besluit.

Onderdeel a betreft de lijst met gemeenten waar personen die niet als ingezetenen zijn ingeschreven in de basisregistratie personen (hierna: BRP) een NIK aan kunnen vragen (naast diplomatieke posten waar dat ook kan als de aanvraag wordt gedaan bij de Minister van Buitenlandse Zaken). Onderdeel b bevat de lijst met gemeenten waar gedetineerden die in een penitentiaire inrichting verblijven in die gemeente een NIK kunnen aanvragen. Beide lijsten met gemeenten zijn ongewijzigd overgenomen van artikel 7 PUN.

Artikel 8

Artikel 8 bepaalt dat een onbevoegde burgemeester of gezaghebber een persoon die een aanvraag voor een NIK bij hem indient doorverwijst naar de bevoegde burgemeester of gezaghebber die wel bevoegd is om de aanvraag in ontvangst te nemen. Dit artikel staat gelijk aan artikel 8 PUN.

Artikel 9

Artikel 9 regelt de wijze waarop het opnemen van de gegevens voor de aanvraag plaats dient te vinden. Voor gemeenten en openbare lichamen wordt in het eerste lid bepaald dat hierbij gebruik wordt gemaakt van de reisdocumentenmodule en het aanvraagstation voor alle gegevens.

Voor aanvragen bij de Minister van Buitenlande Zaken wordt enkel gebruikgemaakt van het aanvraagstation en daarin worden slechts de foto, de handtekening en de vingerafdrukken opgenomen. Daarnaast kan daar gebruikgemaakt worden van het aanvraag-informatieformulier. Dit is geregeld in artikel 9, tweede lid.

Het artikel is ontleend aan artikel 21 PUN en artikel 35 PUB.

Artikelen 10 en 11

Artikel 10 geeft invulling aan het vaststellen van de identiteit van de aanvrager zoals artikel 4 van het besluit dat voorschrijft. In artikel 10 wordt bepaald van welke gegevens daartoe (geen) gebruik kan worden gemaakt. Zo is geregeld dat geen gebruik kan worden gemaakt van de gegevens behorend bij een eerder aan betrokkene uitgereikt nooddocument. De reden hiervoor is dat het nooddocument geen wettelijk identificatie document betreft. Verder wordt in artikel 10 het gericht onderzoek als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van het besluit verder ingevuld. Het artikel is gelijk aan artikel 22 PUN en artikel 36 PUB, met dien verstande dat er gerefereerd wordt aan artikel 4 van het Besluit Nederlandse identiteitskaart.

Artikel 11 regelt dat bij twijfels over de nationaliteit of identiteit of in gevallen van spoed, de aanvrager wordt doorverwezen naar een autoriteit die bevoegd is tot verstrekking van nooddocumenten. Ook is hierin geregeld hoe de identiteit en nationaliteit van anderen dan de aanvrager worden vastgesteld als de aanvrager niet-ingezetene is. De identiteit van anderen dan de aanvrager moet worden vastgesteld in het geval de betrokkene een verzoek doet als bedoeld in artikel 13. De inhoud van het artikel is overgenomen van artikel 22a PUN.

Artikelen 12 t/m 15

Artikel 12 regelt welke persoonsgegevens in de aanvraag van de NIK moeten worden vermeld. De burgemeester en de gezaghebber worden geacht dat in de basisadministratie te verifiëren. In het

buitenland is de aanvrager doorgaans niet ingeschreven, dus die plicht bestaat voor de Minister van Buitenlandse Zaken niet. Het artikel is ontleend aan artikel 23 PUN en artikel 37 PUB.

Artikel 13 regelt dat op verzoek de geslachtsnaam van huidige echtgeno(o)t(e) of geregistreerde partner kan worden opgenomen op de NIK zoals dat ook mogelijk is bij reisdocumenten. Daarmee is het artikel het equivalent van artikel 25 PUN respectievelijk artikel 39 PUB.

Artikel 14 bepaalt dat de gegevens over de eerdere NIK's of de overlegde reisdocumenten moeten worden opgenomen in de aanvraag. Dit artikel is vergelijkbaar met artikel 26 PUN en artikel 40 PUB.

Artikel 15 regelt dat ingeval sprake is geweest van fraude, vermissing of ongeoorloofde inname, die tot de nieuwe aanvraag hebben geleid, dit wordt vermeld in de aanvraag. Het artikel is ontleend aan artikel 27 PUN dan wel artikel 41 PUB.

Artikelen 16 t/m 18

De artikelen 16 en 17 regelen de noodzakelijke onderdelen die een aanvrager aan moet leveren om de aanvraag te kunnen verwerken, namelijk de pasfoto, de vingerafdrukken en de mogelijkheden om daarvan af te zien. De vingerafdrukken zijn niet vereist bij de aanvraag voor een vervangende NIK. Dit staat reeds in artikel 3, tweede lid, van de wet. In artikel 16 wordt vereist dat de geleverde pasfoto lijkt op de aanvrager en dat aan de acceptatiecriteria van de fotomatrix wordt voldaan. Het derde en vierde lid maken afwijking op grond van godsdienstige, levensbeschouwelijke of medische redenen met betrekking tot het niet bedekken van het hoofd mogelijk, zo nodig met een verklaring van een arts of een medische instelling. Het laatste lid verwijst naar de speciale matrix voor kinderen van onder de zes jaar oud. De artikelen 16 en 17 regelen zijn ontleend aan de artikelen 28 en 28a PUN, en artikel 42a PUB.[9] Artikel 29 PUN is niet overgenomen omdat deze is overgeheveld naar artikel 8 van het besluit.

In artikel 3.7 van het Paspoortbesluit is geregeld dat dat onbekwaamheid tot het zetten van een handtekening door handicap of leeftijd ertoe leidt dat van een handtekening kan worden afgezien. Wanneer dit geval zich voordoet, regelt artikel 18 dat hiervan melding wordt gemaakt in de aanvraag. Het artikel is ontleend aan artikel 29 PUN en artikel 43 PUB.

Artikelen 19 en 20

De artikelen 19 en 20 gaan over aanvragen namens een handelingsonbekwame. Artikel 19 regelt de aanvraag ten behoeve van een handelingsonbekwame door middel van een verklaring van toestemming. Deze moet schriftelijk worden ingediend en de naam en handtekening van degene die ten behoeve van de handelingsonbekwame de aanvraag doet, bevatten. Bij de diplomatieke posten wordt ook wel gebruikgemaakt van het aanvraag-informatieformulier, waarbij wordt geregeld dat het (mede)ondertekenen van dat formulier als verklaring van toestemming wordt gezien. Als van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt wordt daarvan in de aanvraag melding gemaakt.

Artikel 20 stelt de eisen bij vaststelling van de identiteit en bevoegdheid van degene die het gezag uitoefent over of curator is van de betrokkene die de aanvraag doet of namens wie de aanvraag wordt gedaan. Daarbij wordt gebruikgemaakt van door hem of haar aangeleverde reisdocumenten, in deze of eerdere aanvragen verstrekte gegevens onder artikel 4 van het besluit. Als de aanvraag bij een gemeente of één van de openbare lichamen plaatsvindt, dan moet er ook gebruikgemaakt worden van de gegevens in de basisadministratie met betrekking tot het gezag. Op de buitenlandse posten gebeurt dat niet omdat deze geen toegang tot deze gegevens hebben.

Deze artikelen regelen hetzelfde voor de NIK als hetgeen artikelen 31 en 32 PUN en de artikelen 45 en 46 PUB regelen voor reisdocumenten.

Artikel 21

Artikel 21 regelt de mogelijkheid tot spoedaanvraag, inclusief de vereisten die dat met zich meebrengt. Bij een opdracht tot spoedlevering moet dit in de aanvraag vermeld worden en moet de aanvraag voor 16.00 uur dezelfde dag de leverancier bereiken. Daarmee wordt hetzelfde geregeld voor de NIK als in artikel 37 PUN. Alleen de gewone NIK kan versneld worden aangevraagd, omdat bij een vervangende NIK altijd nog moet worden nagegaan of er terecht een aanvraag is gedaan voor een vervangende NIK, waardoor spoedlevering niet mogelijk is.

[9] Wijzigingsregeling i.v.m. ontvlechting NIK.

Artikel 22

Artikel 22 regelt het opnemen van de foto, de vingerafdrukken en de handtekening door de daartoe aangewezen persoon bij het verwerken van de aanvraag, en het controleren of de foto overeenstemt met degene die voor de balie staat. Daarmee wordt hetzelfde geregeld als in artikel 38 PUN of artikel 51 PUB, met uitzondering van de daarin opgenomen mogelijkheid om niet in persoon te verschijnen op de uitgiftelocatie. Die uitzondering is voor de NIK niet van toepassing.[10] Wel blijft voorzien in de situatie waar er gebruik moet worden gemaakt van een mobiel vingerafdrukapparaat (hierna: MVA), omdat de aanvraag niet plaatsvindt op de uitgiftelocatie, doordat de daartoe aangewezen persoon de aanvrager bijvoorbeeld thuis opzoekt omdat de aanvrager niet bij de uitgiftelocatie kan komen. Daarnaast hebben niet alle Nederlandse vertegenwoordigingen toegang tot een aanvraagstation, in welk geval er ook gebruik moet worden gemaakt van een MVA.

Artikelen 23 en 24

Artikel 23 betreft de gronden om een aanvraag niet in behandeling te nemen. Dit is het geval wanneer de gegevens uit de voorgaande artikelen 9 tot 22 niet worden aangeleverd, niet op grond van artikel 4 van het besluit kan worden vastgesteld dat de aanvrager het Nederlanderschap bezit of indien er een aanvraag wordt gedaan voor een NIK met een geldigheidsduur die afwijkt van artikel 5 van het besluit.

Artikel 24 regelt de verwerking van de noodzakelijke gegevens.

Ingevolge het eerste en tweede lid registreert de daartoe aangewezen ambtenaar de aanvraaggegevens met de foto, vingerafdrukken en handtekening in de reisdocumentenmodule of het reisdocumentenstation en in het aanvraagstation. Het derde lid bepaalt daarbij dat indien gebruik is gemaakt van een MVA, de gegevens uitsluitend worden verwerkt in een aanvraagstation op de uitgiftelocatie. Het vierde en vijfde lid stellen vast dat de voornoemde gegevens doorgezonden worden en dat de betreffende ambtenaar op dat moment het verstrekkingsbesluit kan nemen en registreert in de aanvraag. Bij verstrekkingen in het buitenland wordt ter voorkoming van fraude ook de verstrekkingsdatum en het einde van de geldigheidsduur geregistreerd, zoals voor reisdocumenten in artikel 52, tweede lid, PUB is geregeld. Het zesde lid regelt de situatie als de beslissing op de aanvraag is aangehouden, in welk geval het feit van verstrekking pas wordt vermeld nadat het is aangehouden. Het vijfde lid van artikel 40 PUN, die vereist dat eventuele territoriale beperking in de aanvraag moet worden opgenomen, komt niet terug in deze regeling aangezien de NIK en de vervangende NIK altijd dezelfde territoriale beperking hebben, waardoor het geen meerwaarde heeft om dat in de aanvraag te vermelden.

De artikelen 23 en 24 regelen hetzelfde als artikel 39, respectievelijk artikel 40 PUN of artikel 52 respectievelijk 53 PUB. Overigens zijn deze artikelen in de PUN en de PUB niet precies gelijk aan elkaar, en staat een deel van wat in artikel 40 PUN is geregeld in artikel 52 in plaats van in artikel 53 PUB. In deze regeling is de volgorde PUN aangehouden.

Artikelen 25 t/m 27

De artikelen 25 tot en met 27 gaan over het verzenden van het ingevulde aanvraagbestand naar de leverancier. De procedure voor de NIK's blijft daartoe ongewijzigd ten opzichte van de bestaande situatie voor alle reisdocumenten. Deze artikelen regelen voor de NIK datgene wat de artikelen 41, 42 en 42a PUN en de artikelen 55, 56 en 56a PUB regelen voor de reisdocumenten.

Artikelen 28 t/m 31

In de artikelen 28 tot en met 31 wordt de in ontvangstneming van NIK's en identificatiekaarten in respectievelijk de gemeenten, de openbare lichamen, Aruba, Curaçao en Sint-Maarten en bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken geregeld.

Wanneer het een gemeente betreft wordt deze door een onder artikel 71 van deze regeling door de burgemeester of een aangewezen ambtenaar aangewezen tot ontvangst van zendingen bevoegd persoon in ontvangst genomen na het tonen van de machtiging van de burgemeester en zo nodig legitimatie door middel van zijn identiteitsdocument op een afgesproken tijdstip. De besteller kan dan tevens worden verplicht zich te legitimeren met een door de distributeur beschikbaar gestelde legitimatie. Bij twijfel over de bevoegdheid van de ontvangstnemer of als een veilige aflevering door redenen van de kant van de gemeente niet mogelijk is, wordt de zending niet overgedragen.

[10] Kamerstukken II 2024/25, 36 643, nr. 3, p. 18 (MvT).

Voor de openbare lichamen worden de aangevraagde NIK's allereerst naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken verzonden, die vervolgens de NIK's doorstuurt naar de uitgiftelocatie in de openbare lichamen. Hier wordt weer dezelfde procedure doorlopen als de gemeente, waarbij een door de gezaghebber of een ondergeschikte tot ontvangst bevoegd verklaard persoon deze na legitimatie (zonder machtiging in dit geval) in ontvangst neemt op een afgesproken tijdstip. Ook hier vindt de levering geen doorgang wanneer de er twijfel is over de bevoegdheid van de ontvangstnemer of als veilige aflevering niet mogelijk is.

Voor Aruba, Curaçao en Sint-Maarten wordt een soortgelijk systeem aangehouden als bij de openbare lichamen, maar in dat geval is het de burgemeester van Haarlemmermeer die eerst de aangevraagde NIK's in ontvangst neemt en vervolgens deze doorstuurt naar de vestigingen van de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten. Op grond van artikel 73 van deze regeling worden tot ontvangst bevoegd verklaarde personen aangewezen door de burgemeester van Haarlemmermeer. Verder is de procedure gelijk als bij de openbare lichamen.

Bij de diplomatieke posten worden de aangevraagde NIK's, net zoals bij de openbare lichamen, eerst naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken verzonden, van waaruit deze worden verzonden naar deze posten.

Deze artikelen regelen hetzelfde als de artikelen 43 en 43a PUN, het voormalige artikel 43b PUN, en artikel 57 PUB.

Artikelen 32 t/m 34

Deze artikelen regelen dat de tot ontvangst bevoegde persoon controleert of de zending juist en zonder afwijkingen is afgeleverd. Indien er sprake is van een beschadiging of ontbrekend document wordt hiervan een proces-verbaal opgemaakt. Bij beschadiging, ontbrekende documenten of andere afwijkingen of gebreken wordt daarnaast gebruikgemaakt van het beslisschema dat bij deze regeling is opgenomen in bijlage B. Daarnaast wordt gecontroleerd of de aanvraagnummers overeenkomen met de ontvangen documenten en het elektronisch bericht van de leverancier. Vervolgens wordt per reisdocument geregistreerd of deze ontvangen, juist geproduceerd en juist gepersonaliseerd is.

De artikelen 32 en 34 staan gelijk aan de artikelen 44 en 45 PUN. Artikel 33 staat gelijk aan artikel 58 PUB, maar is aangepast om ook het proces binnen de aanvraag bij Haarlemmermeer voor ingezetenen van Aruba, Curaçao en Sint-Maarten te bevatten. Dit wijkt af van de werkwijze van artikel 43b PUN, die de artikelen 57 tot en met 60 PUB van overeenkomstige toepassing verklaart op de afgifte van NIKs voor deze ingezetenen. In dat geval moest de burgemeester van Haarlemmermeer in worden gelezen in plaats van de Minister van Buitenlandse Zaken en de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van Aruba, Curaçao en Sint Maarten in plaats van de uitgiftelocatie. Omdat dat enigszins complex is, is ervoor gekozen om deze artikelen voluit te schrijven.

Artikelen 35 t/m 38

Deze artikelen regelen dat wanneer een levering NIK's in de verkeerde gemeente is afgeleverd, zij door de distributeur worden opgehaald om naar de juiste gemeente te worden verzonden. Als de NIK's bestemd zijn voor de openbare lichamen of de landen en verkeerd zijn geleverd, dan worden ze vernietigd door middel van gecontroleerde verbranding of versnippering op zodanige wijze dat deze niet meer gereconstrueerd kan worden. Indien de NIK's bestemd zijn voor uitgifte op een diplomatieke post en verkeerd zijn geleverd vanuit het Ministerie van Buitenlandse Zaken, dan worden zij teruggezonden zodat het alsnog naar de juiste diplomatieke post kan worden verscheept. Als zij in plaats daarvan bestemd blijken te zijn voor een andere autoriteit dan de Minister van Buitenlandse Zaken wordt ook deze zending vernietigd op de bovenstaande wijze. De artikelen 35 tot en met 37 komen overeen met de op reisdocumenten van toepassing zijnde artikelen 46 tot en met 46b PUN. Artikel 38 is ontleend aan artikel 61 PUB.

Artikelen 39 t/m 41

Artikel 39 ziet op de situatie dat NIK's niet zijn ontvangen van de distributeur op het verwachte tijdstip. In dat geval wordt er telefonisch informatie ingewonnen. Artikel 59 PUB, dat voor het buitenland hetzelfde regelt voor de reisdocumenten, specificeert dat die informatie specifiek moet worden ingewonnen bij het speciale telefoonnummer van de leverancier. In de PUN en de Paspoortuitvoeringsregeling Caribische landen is afgezien van de specificering dat telefonisch contact moet worden opgenomen met de leverancier, omdat deze niet rechtstreeks levert aan het Caribische deel van het Koninkrijk. Daarom wordt in de deze regeling deze specificering ook niet gemaakt. Indien de distributeur of de transporteur nog in het bezit van de zending zijn, dan moeten zij ervoor zorgen dat deze de volgende dag of zo snel mogelijk op de plaats van bestemming aankomen. Bij een onjuiste levering

moet de leverancier ervoor zorgen dat deze op korte termijn alsnog op de juiste plaats worden afgeleverd. Daarbij wordt de inontvangstneming geregeld overeenkomstig de foutafhandelingsprocedure die in bijlage B is opgesteld. Daarmee is het artikel de tegenhanger voor de NIK van artikel 47 PUN en artikel 59 PUB.

Artikel 40 draagt de autoriteit op om het aanvraagbestand opnieuw te verzenden indien er sprake is van een productiefout of beschadiging of als de zending niet is binnengekomen en er geen zicht op is dat deze alsnog zal worden bezorgd. Met betrekking tot het binnenkomen van de zending is bij de gemeenten, de openbare lichamen en de vertegenwoordigen van de Nederlandse regering bij Aruba, Curaçao en Sint Maarten het systeem dat in de artikelen 28, 29 en 30 beschreven wordt leidend. Bij de diplomatieke posten kan niet altijd van tevoren afgestemd worden wanneer een zending aan zal komen, en om die reden wordt de toevoeging van het te verwachten tijdstip in de tekst achterwege gelaten om ook die situatie te doen omvatten. Uitgangspunt blijft binnen Nederland – en ook op diplomatieke posten waar de postbezorging wel voldoende regulier is dat er een tijdstip af kan worden gestemd – wel dat het te verwachten tijdstip wordt aangehouden als moment waarop de conclusie getrokken wordt dat een zending niet is ontvangen, wat ook tot uitdrukking wordt gebracht door het feit dat die toevoeging in artikel 39 wel in stand blijft. De over hetzelfde procesdeel gaande artikelen voor reisdocumenten zijn de artikelen 48 PUN en 62 PUB.

Artikel 41 ziet erop toe dat beschadigde of aan productiefout onderhevige NIK's op basis van het door de Minister van BZK beschikbaar gestelde formulier worden teruggezonden naar de leverancier en is het equivalent binnen deze regeling van artikel 49 PUN. Andere autoriteiten dan de Minister van Buitenlandse Zaken zenden NIK's die te laat zijn geleverd en waarvan inmiddels het aanvraagbestand opnieuw is verzonden, ook terug naar de leverancier. De Minister van Buitenlandse Zaken valt hierbuiten omdat in het buitenland de postbezorging soms minder regulier is, waardoor dergelijke afspraken soms niet gemaakt kunnen worden en dus ook een aanvraagbestand niet zomaar opnieuw wordt aangevraagd.

Artikel 42

Artikel 42 regelt wat gemeenten moeten doen als de aanvrager na aanvraag en voor uitreiking is verhuisd naar een andere gemeente, namelijk dat een aangevraagde NIK doorgezonden wordt naar de nieuwe gemeente waar de aanvrager inmiddels ingezetene is. Artikel 42 staat gelijk aan artikel 51 PUN.

Artikel 43

Artikel 43 ziet op de mogelijkheid dat een eerder uitgereikte NIK voorwerp is van fraude en vanwege inname of vermissing niet kan worden ingeleverd. Dit maakt dat het aanvraagformulier moet worden aangevuld met gegevens met betrekking tot die fraude of vermissing. Dit artikel regelt hetzelfde als artikel 52 PUN.

Artikelen 44 en 45

Artikel 44 ziet op het verzenden van de NIK naar de aanvrager per aangetekende post wanneer er een gegronde reden is dat de aanvrager deze niet persoonlijk af kan komen halen bij de gemeente. Die situatie komt voor als de aanvraag in het buitenland woont en om die reden de aanvraag bij een grensgemeente hebben gedaan. In die situatie kan het onredelijk kan zijn om te vergen dat de aanvrager vanuit diens woonplaats in het buitenland naar de betreffende grensgemeente afreizen. Een andere situatie waarop dit artikel van toepassing is, is als de aanvrager gedetineerd is, in een penitentiaire inrichting verblijft en om die reden niet aan de balie kunnen verschijnen. Ook wordt in deze situatie in de mogelijkheid voorzien om de in te leveren NIK naar de lokale autoriteit toe te sturen, hetgeen een vereiste is alvorens de uit te reiken NIK kan worden toegestuurd. Het artikel is overgenomen van artikel 54 PUN.

Artikel 45 ziet op dezelfde situatie, maar dan bij de aanvraag bij een Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland. In dat geval kan zich de situatie voordoen dat het in een groot land redelijkerwijs niet gevergd kan worden dat de aanvrager afreist naar de Nederlandse vertegenwoordiging. Dit artikel is ontleend aan artikel 67 PUB.

Artikelen 46 t/m 48

Artikel 46 betreft het registreren van uitreikingen, beschadigingen, productiefouten en het niet-ophalen van NIK's in de reisdocumentenmodule, het systeem dat de gegevens van daaruit uitwisselt met het reisdocumentenstation en de basisadministratie. Als het niet mogelijk is om die feiten in de reisdocumentmodule te registreren, dan vindt de registratie eerst in het reisdocumentenstation plaats

totdat een dergelijke registratie wel mogelijk is. Dit artikel is ook van toepassing op de burgemeester van Haarlemmermeer wanneer deze een NIK-aanvraag behandelt bestemd voor personen in de basisadministratie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

Artikel 47 regelt hetzelfde als artikel 46, maar dan voor de diplomatieke posten. Omdat deze geen toegang hebben tot de reisdocumentenmodule moeten de hierboven genoemde feiten alleen in het reisdocumentenstation geregistreerd worden.

Artikel 48 regelt dat de op de NIK betrekking hebbende gegevens bij uitreiking in de gemeentelijke basisadministratie worden opgenomen. Ook hier wordt bij een aanvraag bestemd voor personen in de basisadministratie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten onder 'de burgemeester' de burgemeester van Haarlemmermeer verstaan. Deze artikelen zijn overgenomen uit de artikelen 55 en 56 PUN en artikel 68 PUB.

Artikel 49

Artikel 49 gaat over de verzending van de PIN-brief direct na uitreiking van een NIK en het bij verlies van de in die PIN-brief opgenomen intrekkingscode op een later moment verzenden van dezelfde of een nieuwe intrekkingscode.

Indien de betreffende NIK voor een houder in een openbaar lichaam of in één van de landen ingezetene is, wordt de PIN-brief of de bij verlies later verzonden zelfde of nieuwe intrekkingscode naar de gezaghebber of de burgemeester van Haarlemmermeer verstuurd in plaats van de houder zelf. De houder kan de brief daar dan afhalen bij de gezaghebber of de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regering van het desbetreffende land, naar wie de PIN-brief dan is doorgeleid door de burgemeester van Haarlemmermeer. Die keuze is gemaakt in verband met problemen met de postvoorziening op de eilanden.

Het artikel is overgeheveld uit artikel 56a PUN en artikel 68a PUB.

Artikelen 50 en 51

Artikel 50 stelt regels over de manier waarop een uitgevende instantie kan informeren of een aanvrager of houder van een ingehouden NIK nog steeds in het RPS is geregistreerd op het moment dat deze een aanvraag krijgt of een ingehouden NIK overhandigd krijgt van een persoon die op basis van de lokale administratie in het RPS zou staan. Dit artikel is ontleend aan de artikelen 58 PUN en 70 PUB.

Artikel 51 vereist dat de tot weigering bevoegde autoriteit aangeeft aan de Minister van BZK of deze, na onderzoek op grond van artikel 28, tweede lid, van de wet, tot de conclusie is gekomen dat de gronden tot weigering ten aanzien van de betrokkene nog bestaan na het in behandeling nemen van een aanvraag. Artikel 51 is ontleend aan artikel 59 PUN.

Artikelen 52 t/m 54

In artikel 52 is vastgelegd bij welke autoriteiten melding gedaan kan worden van fraude, vermissing of onwettelijke inname door een bevoegde autoriteit en op welke wijze die melding kan worden gedaan. Houders kunnen zowel fysiek melding doen bij de lokale uitgevende instantie als elektronisch aan de Minister van BZK. In het eerste geval wordt de betreffende NIK meteen bij de melding ingeleverd als de houder er beschikking over heeft. In het tweede geval kan dat niet, maar moet dat alsnog zo spoedig mogelijk gebeuren bij de lokale uitgevende instantie.

Artikel 53 betreft de verplichting aan de autoriteiten van artikel 52, eerste lid, onder a tot en met f, om van de melding die bij hen binnenkwam vervolgens melding te doen aan de Minister van BZK zodat deze in het register vermiste of vervallen reisdocumenten kan worden verwerkt. Indien het de gemeenten of openbare lichamen betreft geschiedt dat door de melding vanuit het BRP te verstrekken. Voor de openbare lichamen, gemeenten die als grensgemeenten aanvragen verwerken voor niet-ingezetenen of de gemeente Haarlemmermeer wanneer deze een aanvraag van een ingezetene van Aruba, Curaçao of Sint Maarten verwerkt, wordt daartoe een dienst beschikbaar gesteld door de Minister van BZK.

Artikel 54 gaat over de situatie dat er reden is dat de NIK is onbevoegd is overgedragen aan een onbevoegde derde. Indien daar aanleiding toe is kan de betreffende NIK als vermist worden opgegeven

De artikelen 52, 53 en 54 zijn overgenomen van de artikelen 60, 61 en 61a PUN en de artikelen 72 en 73 PUB.

Artikelen 55 en 56

Artikel 55 gaat over wat de plaatselijke politie moet doen met ingehouden of ingeleverde NIK's, die niet strafrechtelijk in beslag zijn genomen.

Artikel 56 gaat over wat de Minister van Buitenlandse Zaken moet doen met ingehouden NIK's, wanneer deze niet door hem of haar aan het verkeer kunnen worden onttrokken.

Deze artikelen zijn ontleend aan respectievelijk artikel 64 PUN en artikel 75 PUB.

Artikel 57

Artikel 57, eerste lid, bepaalt dat een formulier van de Minister van BZK moet worden gebruikt wanneer er een mededeling wordt gedaan in verband met een vermelding in het RPS vanwege het niet-inleveren van een NIK of een verwijdering van die vermelding.

In het tweede lid wordt geregeld dat er melding aan de Minister van BZK ten behoeve van het register vermiste of vervallen reisdocumenten wordt gedaan wanneer de NIK is vervallen doordat de houder niet langer over het Nederlanderschap beschikt of is overleden, de naam, het geslacht, de geboortedatum of het burgerservicenummer zijn gewijzigd of vastgesteld is dat er gebruik is gemaakt van onjuiste gegevens.

Het derde lid regelt dat de Minister van Justitie en Veiligheid, die verantwoordelijk is voor het uitvaardigen van een uitreisverbod buiten Schengen onder de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding, dit aan de Minister van BZK meldt n ten behoeve van registratie in het register vermiste of vervallen reisdocumenten.

Dit artikel is overgenomen van artikel 65 PUN en artikel 76 PUB. Deze artikelen komen niet in het geheel terug in deze regeling, omdat een deel is overgeheveld naar artikel 12 van het besluit.

Artikelen 58 en 59

De artikelen 58 en 59 regelen de onttrekking aan het verkeer van NIK's door de NIK-uitgevende instanties en de Koninklijke Marechaussee, de mogelijkheid tot teruggave na het onbruikbaar maken door middel van ponsgaten, de inhouding of inlevering ten gevolge van een misdruk en de registratie van de definitieve onttrekking in de basisadministratie. Omdat het mogelijk is dat de houder van een verlopen reisdocument een NIK aanvraagt en daarna het verlopen document moet inleveren, zijn ook de andere reisdocumenten genoemd in artikel 58, tweede lid.

De mogelijkheid tot teruggave na het onbruikbaar maken van het document staat open voor alle genoemde instanties, maar alleen de gemeenten en openbare lichamen hebben de verplichting na te gaan of de chip geheel onbruikbaar is gemaakt.

Artikel 58 is overgenomen van artikel 67 PUN, artikel 78 PUB en artikel 32 PUKMAR. Artikel 59 is overgenomen van artikel 68 PUN.

Artikel 60

Dit artikel regelt de kennisgeving van de definitieve onttrekking van een NIK aan de relevante autoriteiten in de gemeenten, in de Caribische landen of de openbare lichamen wanneer de houder daar ingeschreven is, en de Minister van BZK wanneer de houder als niet-ingezetene geregistreerd is. Deze kennisgevingen worden gedaan zodat de BRP respectievelijk de Persoonsinformatievoorziening Nederlandse Antillen en Aruba (PIVA's) bijgehouden kunnen worden. Artikel 60 is de op de NIK van toepassing zijnde equivalent van de artikelen 71 PUN en 80 PUB.

Artikel 61

Dit artikel regelt dat de Minister van Buitenlandse Zaken diens eigen onttrekkingen aan het verkeer van NIK's en kennisgevingen van het onttrekken door andere instanties registreert in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie.

Dit artikel is ontleend aan artikel 81 PUB.

Artikel 62

Artikel 62 betreft de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie die voor iedere verstrekte NIK moet worden bijgehouden, en welke gegevens daarin moeten worden opgenomen en de bewaartermijn, die net als in artikel 57 afhankelijk is van de geldigheidsduur van het document. Dit artikel is het equivalent met betrekking tot de NIK van artikel 72 PUN en artikel 82 PUB.

Artikel 63

Artikel 63 bevat een lijst met autoriteiten aan wie de gegevens uit de onder het vorige artikel aangelegde Nederlandse-identiteitskaartenadministratie verstrekt mogen worden. Deze autoriteiten verrichten namelijk werkzaamheden waarvoor het gebruik van de gegevens in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie noodzakelijk is. Deze lijst is ongewijzigd ten opzichte van artikel 73 PUN en artikel 85 PUB en betreft werkzaamheden waarvoor het gebruik van de gegevens in de Nederlandse-identiteitskaartenadministratie noodzakelijk is.

Artikel 64

Artikel 64 regelt de administratie van NIK's die uitgegeven worden onder artikel 6 van het besluit door in artikel 7 van deze regeling aangewezen gemeenten (de gemeenten die zijn aangewezen om NIK's te verstrekken aan niet-ingezetenen of gedetineerden). Dit artikel is overgenomen van artikel 74 PUN.

Artikel 65

Artikel 65 geeft regels over het registreren door gemeenten en openbare lichamen van kennisgevingen van andere autoriteiten over het definitief onttrekken en/of uitreiken van NIK's. Deze gegevens worden in de basisadministratie bewaard tot de betreffende persoon weer ingezetene van die gemeente of dat openbaar lichaam is of elf jaar is verstreken.

Ten opzichte van artikel 75 PUN, waar dit artikel aan is ontleend, is de zinsvolgorde in het eerste lid gewijzigd, zodat de verplichting tot registratie in de aanhef staat en het lid daarmee gemakkelijker leesbaar is geworden.

In de PUN werd in het equivalent van artikel 65, eerste lid, onderdeel a, ook gebruikgemaakt van de term 'vervangend reisdocument'. Om te voorkomen dat er onduidelijkheid ontstaat vanwege de vervangende NIK is in artikel 65 gekozen voor de term 'nieuwe Nederlandse identiteitskaart'. Dit artikel is ontleend aan artikel 75 PUN.

Artikel 66

Artikel 66 geeft de burgemeester of gezaghebber de mogelijkheid om de personen die bevoegd zijn tot het uitvoeren van handelingen die bij of krachtens de wet aan te wijzen. Daarmee ontstaat de mogelijkheid om naast ambtenaren een taak ook te beleggen bij niet-ambtenaren die bijvoorbeeld op uitzendbasis werken. Hierbij blijft uiteraard wel de waarborg van gekwalificeerd personeel uit artikel 3 van het besluit van toepassing. Het artikel is gelijk aan artikel 78 PUN en artikel 86 PUB, maar dan toegespitst op de NIK.

Artikel 67

Dit artikel verplicht de uitgevende instanties (of de persoon die daartoe aangewezen wordt door de Minister van Buitenlandse Zaken) op basis van artikel 26, eerste lid van het besluit, in samenhang met artikel 41, tweede lid, van de wet, om ten minste twee personen per uitgiftelocatie als autorisatiebevoegde reisdocumentenstation dan wel autorisatiebevoegde aanvraagstation aan te wijzen. Het artikel is overgenomen van artikel 79 PUN en artikel 87 PUB.

Artikelen 68 en 69

De artikelen 68 en 69 betreffen respectievelijk de identificatiekaarten en opstartkaarten waarmee het autorisatiebevoegde reisdocumentenstation dan wel het autorisatiebevoegde aanvraagstation het reisdocumentenstation dan wel het aanvraagstation kunnen beheren, met waarborgen wanneer de identificatiekaart dan wel de opstartkaart defect of verloren zijn. Deze artikelen zijn overgenomen uit respectievelijk de artikelen 80 en 80a PUN en de artikelen 88 en 88a PUB.

Artikel 70

Artikel 70 is ontleend aan artikel 80b PUN en artikel 88b PUB en reguleert het gebruik van een MVA. Er

worden regels gesteld over de aanwijzing van personen die aanvragen met een MVA in behandeling mogen nemen en over wachtwoorden en authenticatiekaarten die nodig zijn om een MVA te gebruiken.

Artikelen 71 tot en met 74

De artikelen 71 tot en met 74 stellen regels over de aanwijzing, registratie en zo nodig vervanging van tot ontvangst bevoegde ambtenaren in respectievelijk de gemeenten, openbare lichamen, de Vertegenwoordiging van de Nederlandse regering bij de regeringen van de Caribische landen en het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Bij de gemeenten en het Ministerie van Buitenlandse Zaken wordt er gebruikgemaakt van een specifieke machtiging tot ontvangstneming met dienststempel die bij de distributeur wordt aangemeld. Bij de andere autoriteiten gebeurt dit bij de transporteur zonder die gestandaardiseerde machtiging, omdat daar gebruik wordt gemaakt van andere bezorgdiensten waar dergelijke afspraken niet mee kunnen worden gemaakt. Deze artikelen zijn ontleend aan de artikelen 81 tot en met 82a PUN en artikel 89 PUB.

Artikel 75

Omdat bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken ook nog gebruik wordt gemaakt van het aanvraaginformatieformulier (zie artikel 9, tweede lid, van deze regeling), moet er bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken een registratie van personen die bevoegd zijn om de aanvraagformulieren te paraferen worden aangehouden. De parafen zelf worden voor dezelfde periode als de aanvraag bewaard.

Dit artikel is ontleend aan artikel 90 PUB.

Artikelen 76 en 77

Artikel 76 gaat over de registratie en het aanmelden van de aanvraagstationlocaties.

Artikel 77 regelt de aanmelding en registraties van de aanvraagstationlocaties en de uitgiftelocaties van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Het verschil met de situatie in de gemeenten en de openbare lichamen is dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken altijd meerdere aanvraagstationlocaties heeft, terwijl bij de gemeenten en openbare lichamen er normaal gesproken slechts één is. Daarnaast wordt bij wijzigingen van de aanvraagstations slechts tijdigheid gevergd en geen harde deadline van drie maanden.

De artikelen zijn overgenomen van artikel 83 PUN en artikel 91 PUB.

Artikel 78

Artikel 78 regelt de vastlegging van de tijdstippen van aflevering van de zending van ontvangen NIK's. Bij gemeenten gebeurt dat bij afspraak met het bestelkantoor. Openbare lichamen overleggen met de transporteur en het Ministerie van Buitenlandse Zaken overlegt met de distributeur. Dit artikel is een overname van artikel 84 PUN en artikel 92 PUB.

Artikelen 79 en 80

De artikelen 79 en 80 gaan over de bewaring van NIK's tussen het moment van ontvangst en de uitreiking, het ophalen door de leverancier of het versturen per aangetekende post bij de gemeenten en openbare lichamen respectievelijk het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Op grond van artikel 24, vierde lid, van de wet, wordt de NIK definitief aan het verkeer onttrokken indien deze na drie maanden nog steeds niet is opgehaald. De betreffende NIK's moeten eerst op het ministerie in Den Haag opgeslagen worden en daarna, na verzending, op de locatie in het buitenland. Deze artikelen zijn overgenomen van respectievelijk artikel 85 PUN en artikel 93 PUB.

Artikel 81

Artikel 81 regelt de procedure die gevolgd moet worden in de situatie waarin een geregistreerde NIK blijkt te ontbreken in het reisdocumentenstation. Dit artikel is ontleend aan artikel 86 PUN en artikel 94 PUB.

Artikel 82

Artikel 82 regelt het gebruik van het reisdocumentenstation, aanvraagstation, MVA en de reisdocumentenmodule en de correcte uitwisseling van in de reisdocumentenmodule opgenomen gegevens

met het reisdocumentenstation en de basisadministratie. Het artikel is overgenomen van artikel 87 PUN en artikel 101 PUB.

Artikel 83

Dit artikel gaat over de manier waarop foto- en handtekeningformulieren en standaardformulieren die noodzakelijk zijn voor de aanvraag door de leverancier beschikbaar worden gesteld.

Dit artikel is ontleend aan artikel 89 PUN en artikel 103 PUB.

Artikelen 84 en 85

Artikel 84 verplicht de uitgevende instanties om passende maatregelen te nemen tegen ontvreemding of vernietiging van NIK's en gerelateerde andere materialen en documentatie. Dit artikel is overgenomen van artikel 90 PUN en artikel 104 PUB.

Artikel 85 schrijft voor dat de Baseline Informatiebeveiliging Overheid en de Voorschriften Informatiebeveiliging Rijksdienst de voorschriften voor de technische en organisatorische voorzieningen zijn die noodzakelijk zijn voor de vervaardiging van het publiek identificatiemiddel. Dit artikel is overgenomen van artikel 90a PUN en artikel 104a PUB.

Artikel 86

Artikel 86 zet de fysieke maatregelen die moeten worden genomen ter beveiliging uiteen. Het gaat om de beveiliging van (ontvangen en ingehouden) NIK's, de opslagmedia, documentatie, de authenticatiekaart, het aanvraagstation, het MVA en overige materialen gerelateerd aan het uitgifteproces. Gemeenten en openbare lichamen moeten zorgen dat het inbraakalarmeringssysteem in verbinding staat met een door de Rijksoverheid toegelaten alarmcentrale, tenzij het openbaar lichaam geen inbraakalarmeringssysteem heeft, in welk geval er 24-uurs bewaking moet zijn. De andere uitgevende instanties moeten weliswaar een inbraakalarmeringssysteem hebben, maar deze hoeft niet in verbinding met een door de Rijksoverheid toegelaten alarmcentrale te staan.

Artikel 86 is overgenomen van artikel 91 PUN en artikel 105 PUB.

Artikel 87

Artikel 87 is ontleend aan artikel 92 PUN en artikel 106 PUB. In het artikel is bepaald dat dagelijks een reservekopie wordt gemaakt van de in de reisdocumentenmodule en de in het reisdocumentenstation opgeslagen gegevens. Hoe dat moet worden gedaan en waar de reservekopieën moeten worden bewaard, wordt ook geregeld. Ten slotte is bepaald dat de verstrekkende autoriteit beschikt over een op schrift gestelde procedure inzake back-up en herstel.

Artikel 88

Artikel 88 stelt regels over welke maatregelen in ieder geval aan de orde moeten komen in de beveiligingsprocedure, onder welke omstandigheden er van bepaalde maatregelen in die procedure (zoals de verplicht op te nemen functiescheiding) afgeweken kan worden, het informeren van het personeel dat zij volgens de procedure moet werken en de vereisten met betrekking tot de evaluatie van de procedure.

Daarnaast voorziet het artikel in het aanwijzen van een beveiligingsfunctionaris door de uitgevende instantie die op het uitvoeren van de beveiligingsprocedure toeziet en worden de eisen die aan die functie gesteld worden vastgesteld.

Artikel 88 is ontleend aan artikel 93 PUN en artikel 107 PUB.

Artikel 89

Artikel 89 verplicht in het eerste lid de burgemeester of de gezaghebber om jaarlijks op een door de Minister van BZK te bepalen tijdstip de toepassing van de voornoemde beveiligingsmaatregelen te toetsen, en verplicht hen de Minister te informeren over de resultaten hiervan. Het tweede lid geeft aan dat dit met door de Minister beschikbaar gestelde middelen moet gebeuren en het derde lid geeft de Minister de mogelijkheid om steekproefsgewijs een nader onderzoek uit te voeren. De Minister van Buitenlandse Zaken voert zijn eigen jaarlijkse controle uit. Dit artikel is overgenomen van artikel 94 PUN en artikel 108 PUB.

Artikel 90

Artikel 90 betreft de situatie waarbij er, ondanks de eerdergenoemde maatregelen, toch sprake is van verlies van de NIK's of de bijbehorende materialen door inbraak, brand of anderszins. Het eerste lid schrijft voor dat in die situatie onmiddellijk aangifte wordt gedaan en dat de Minister van BZK daarvan in kennis wordt gesteld. De Koninklijke Marechaussee maakt in dit geval zelf proces-verbaal op.

In het tweede lid worden de gegevens vastgesteld die in die kennisgeving moeten worden opgenomen, namelijk het tijdstip en de toedracht van de ontvreemding of vernietiging, de documentnummers van de NIK's in kwestie en de daarop vermelde persoonsgegevens en welke apparatuur of andere bijbehorende materialen zijn ontvreemd of vernietigd met eventuele nummers.

Daarnaast vereist het derde lid dat een afschrift van het proces-verbaal van de politie wordt doorgezonden naar de Minister van BZK.

Het artikel is ontleend aan artikel 95 PUN, artikel 109 PUB en artikel 56 PUKMAR.

Artikel 91

Artikel 91 regelt dat de burgemeester of gezaghebber de houder moeten wijzen op het feit dat zijn NIK op het punt staat te verlopen en dat zij verplicht zijn om deze daarom in te leveren en dat zij desgewenst een nieuwe NIK aan kunnen vragen. Dit artikel is overgenomen van artikel 96 PUN.

Artikel 92

Artikel 92 betreft het onderzoek op onregelmatigheden die met een ontvangen NIK plaats kunnen hebben gevonden. Op basis van de toetsingspunten verstrekt door de Minister van BZK moet door de betreffende autoriteit getoetst worden of er onregelmatigheden zijn gepleegd met een overhandigde NIK. Meent de autoriteit dat dit het geval is, maar levert het geen strafbare feiten op, dan wordt de NIK definitief aan het verkeer onttrokken.

Dit artikel is ontleend aan artikel 97 PUN, artikel 110 PUB en artikel 57 PUKMAR.

Artikel 93

Artikel 93 ziet op de situatie waarbij het vermoeden ontstaan is dat er sprake is van met een NIK gepleegde onregelmatigheden die strafbare feiten opleveren. Bij een gemeente of openbaar lichaam wordt, wanneer de dader daarvan bekend is op grond van het eerste lid onder overlegging van de betreffende NIK, aangifte gedaan bij de plaatselijke politie en moet een melding worden gemaakt aan het Expertisecentrum Identiteitsfraude en Documenten van de Koninklijke Marechaussee. Wanneer de dader niet bekend is, wordt er geen aangifte gedaan en gaat de betreffende NIK per aangetekende post naar het voorgenoemde expertisecentrum. Wanneer het vermoeden van fraude ontstaat bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken of bij de Koninklijke Marechaussee wordt – zowel bij een onbekende dader als een bekende dader – de NIK doorgezonden naar het expertisecentrum. Het derde lid regelt dat de Commandant vervolgens die NIK definitief aan het verkeer onttrekt door middel van vernietiging.

Dit artikel is ontleend aan artikel 98 PUN, artikel 111 PUB en artikel 58 PUKMAR.

Artikel 94

Artikel 94 ziet toe op de vaststelling van de aan het Rijk verschuldigde kosten van gemeenten en openbare lichamen. Deze worden op basis van het eerste lid vastgesteld op basis van de hoeveelheid aanvraagbestanden die aan de leverancier zijn verzonden volgens de eerder in de regeling geregelde procedure. Het tweede lid verplicht het college van burgemeester en wethouders om de Minister van BZK te informeren wanneer er sprake is van kwijtschelding door middel van een beschikking en wanneer een spoedlevering niet aan de daarvoor gestelde periode kon voldoen of onjuist blijkt te zijn vervaardigd. Het derde lid draagt het bestuurscollege van de openbare lichamen op om ook de Minister van BZK te informeren van kwijtschelding door middel van beschikking.

Het artikel is een overname van artikel 99 PUN.

Artikel 95

Artikel 95 geeft de Minister van BZK de mogelijkheid om een ambtenaar te sturen om de bedragen die

worden afgedragen te controleren op juistheid en volledigheid. Dit artikel is overgenomen van artikel 100 PUN.

Artikel 96

Dit artikel bevat het overgangsrecht.

Om onnodige administratieve lasten als gevolg van de ontvlechting te voorkomen, worden een aantal aanwijzingen door de uitgevende instanties die op dit moment onder de Paspoortuitvoeringsregelingen zijn gegeven geacht reeds de aanwijzing te zijn van de soortgelijke aanwijzingen onder de wet. Dit betreft de aanwijzing van de bevoegdheden onder de artikelen 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74 en 88: de bevoegdheid om handelingen onder de wet te verrichten, om als autorisatiebevoegde reisdocumentenstation op te treden, om zendingen in ontvangst te nemen en om als beveiligingsfunctionaris op te treden. Daarnaast wordt in dit artikel de registratie van uitgiftelocaties in het verleden onder de Paspoortwet ook geacht te gelden onder de wet via artikel 76 van deze regeling. Dit overgangsrecht geldt alleen voor aanwijzingen en registraties die vóór de inwerkingtreding van deze regeling plaatshadden.

Artikel 97

Dit artikel bevat de wijzigingen die nodig zijn in artikel 52 van de regeling in verband met de invoering van de dienst StopID op een nader te bepalen tijdstip. Met deze dienst kunnen burgers online een melding doen van vermissing of (vermoedens van) fraude van hun reisdocument. De wijzigingen in artikel 52 komen inhoudelijk overeen met de reeds gepubliceerde wijzigingen in de Paspoortuitvoeringsregelingen in verband met StopID die oorspronkelijk op 1 juli 2026 in werking zouden treden.[11] De invoering van StopID is echter uitgesteld naar een bij ministerieel besluit te bepalen tijdstip.[12] De wijzigingen in artikel 52 van de regeling zullen op dezelfde datum bij ministerieel besluit in werking treden. Artikel 98 bevat hiervoor een voorziening.

Artikel 98

Deze regeling treedt in werking op het moment dat de wet in werking treedt. Artikel 97 is hierop de uitzondering, aangezien de wijzigingen in verband met de invoering van StopID gelijktijdig moet plaatsvinden met de invoering van StopID in de Paspoortuitvoeringsregelingen. Dit zal na de inwerkingtreding van de rest van de regeling zijn.

Artikel 99

De citeertitel van deze regeling is de ‘Regeling Nederlandse identiteitskaart’.

[11] Stcrt. 2026, 11937.
[12] Stcrt. 2026, 21971.

TRANSPONERINGSTABEL

Verordening (EU) 2025/1208	Regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op keuzes bij de invulling van de beleids-ruimte
Artikel 3, derde lid (talen)	Artikel 2, eerste lid, onder a, en bijlage D	Het woord 'identiteitskaart' in ten minste één andere officiële taal van de EU.	Vertaling 'Nederlandse identiteitskaart' in het Engels en in het Frans op het model.
Artikel 10, tweede lid (procedures verzamelen biometrische gegevens)	Artikel 17	Lidstaten moeten voor passende en doeltreffende procedures zorgen bij de verzameling van biometrische gegevens.	Vingerafdrukken worden van beide wijsvingers afgenomen, dan wel van een andere vinger als de kwaliteit te laag is. Als dat ook te lage kwaliteit is wordt één vinger afgenomen. Bij twijfel wordt een medische verklaring afgegeven over de fysieke onmogelijkheid, overgelegd, en bij het niet afnemen wordt de reden daarvoor in de aanvraag vermeld.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
E. van der Burg

BIJLAGE

OVEREENKOMSTIGE ARTIKELEN IN DE PASPOORTUITVOERINGSREGELINGEN

Regeling Nederlandse identiteitskaart	*PUN*	*PUB*	*PUKMAR*
1	1	1	
2	3	3	
3	3aa	3aa	
4	3ab	3ab	
5	3ac	3ac	
6	5		
7	7		
8	8		
9	21	35	
10	22	36	
11	22a		
12	23	37	
13	25	39	
14	26	40	
15	27	41	
16	28		
17	28a	42a	
18	29	43	
19	31	45	
20	32	46	
21	37		
22	38	51	
23	39	52, eerste en zesde lid	
24	40	53 en 52, tweede t/m vierde lid	
25	41	55	
26	42	56	
27	42a	56a	
28	43		
29	43a		
30	43b		
31		57	
32	44		
33			
34	45	60	
35	46		
36	46a		
37	46b		
38		61	
39	47	59	
40	48	62	
41	49		
42	51		
43	52		
44	54		
45		67	
46	55		
47		68	
48	56		
49	56a	68a	
50	58	70	
51	59		
52	60	72	
53	61	73	
54	61a		
55	64		

Regeling Nederlandse identiteitskaart	PUN	PUB	PUKMAR
56		75	
57	65	76	
58	67	78	32
59	68		
60	71	80	
61		81	
62	72	82	
63	73	85	
64	74		
65	75		
66	78	86	
67	79	87	
68	80	88	
69	80a	88a	
70	80b	88b	
71	81		
72	82		
73	82a		
74		89	
75		90	
76	83		
77		91	
78	84	92	
79	85		
80		93	
81	86	94	
82	87	101	
83	89	103	
84	90	104	
85	90a	104a	
86	91	105	
87	92	106	
88	93	107	
89	94	108	
90	95	109	56
91	96		
92	97	110	57
93	98	111	58
94	99		
95	100		